

قانون جمهوری ارمنستان

پیرامون بیمه و فعالیت بیمه ای

مصوب 9 آوریل سال 2007 (برابر با 20 فروردین ماه 1386)

اهداف اصلی این قانون حمایت از بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده و اشخاص ذینفع، رشد و توسعه پایدار نظام بیمه ای، تامین ایمنی و فعالیت عادی و ایجاد شرایط برابر برای رقابت اقتصادی آزاد میان اجرا کنندگان فعالیت بیمه ای می باشد.

بخش 1. مفاد کلی

فصل 1. مفاد کلی

ماده 1. موضوع تنظیم قانون

1. این قانون روابط مربوط به سازماندهی و اجرای فعالیت بیمه ای، بیمه اتکایی و واسطه گری بیمه ای، ایجاد، صدور مجوز، فعالیت و توقف فعالیت شرکت های بیمه (منبع: شرکت)، شرکت های بیمه اتکایی و اشخاص اجرا کننده فعالیت واسطه گری بیمه ای در جمهوری ارمنستان و اجرای نظارت دولتی بر فعالیت بیمه ای، بیمه اتکایی و واسطه گری بیمه ای و همچنین دیگر روابط مربوط به بیمه را تنظیم می نماید.

2. شرکت های خارجی فقط در صورتی می توانند در خاک جمهوری ارمنستان بدون تاسیس شعبه یا شخص حقوقی وابسته و از طریق پیشنهاد عمومی فعالیت بیمه ای اجرا نمایند که در کشورهایی به ثبت رسیده باشند و کشورهای مذکور طرف آن توافقنامه منعقد شده در چارچوب سازمان تجارت جهانی باشند و جمهوری ارمنستان نیز به آنها ملحق شده باشد، به نحوی که آنان بیمه را می توانند فقط در ارتباط با ریسک های ذیل ذکر اجرا نمایند:

1) حمل و نقل دریایی، هواپیمایی کشوری، پرتاب سفینه های فضایی، هزینه حمل (به انضمام خدمه و پرسنل همراه): چنین بیمه ای می تواند شامل اموال تحت حمل و نقل، وسیله حمل و نقل و مسئولیت ناشی از حمل و نقل؛ چه به صورت جمعی و چه به صورت مجزا بشود،

2) حمل و نقل بین المللی،

3) بیمه اتکایی، عقب نشینی و دیگر خدمات مربوط به بیمه اتکایی.

در قلمرو جمهوری ارمنستان بیمه مندرج در این بند می تواند از سوی شرکت خارجی توسط واسطه های بیمه ای یا بدون آنها اجرا شود و می بایستی با قوانین و دیگر اسناد حقوقی تنظیمی جمهوری ارمنستان مطابقت داشته باشد.

مفهوم قلمرو جمهوری ارمنستان به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون مرز دولتی» وضع

می شود.

3. این قانون شامل حال صندوق های ضمانت جبران سپرده ها که به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون ضمانت جبران سپرده های بانکی اشخاص حقیقی» ایجاد شده است، صندوق دولتی بیمه اجتماعی جمهوری ارمنستان و همچنین بانک ها و سازمان های مالی در ارتباط با ضمانت های بانکی و اعتباری، سازمان های تجاری در ارتباط با ضمانت اجناس فروخته شده خود، نمی شود.

4. این قانون شامل حال بیمه اجتماعی اجباری نمی شود، ولیکن شامل حال بیمه بازنشستگی اندوخته داوطلبانه مورد اجرا از سوی شرکت ها می شود. شرکت ها فقط می توانند بیمه بازنشستگی اندوخته داوطلبانه با طرح «مستمری های وضع شده» که به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بازنشستگی های اندوخته» پیش بینی شده است اجرا نمایند.

5. الزامات مکمل در قبال فعالیت واحدهایی که به عنوان عضو گروه مالی اجرا کننده عملکرد بیمه و بیمه اتکایی می باشند برحسب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بانک مرکزی جمهوری ارمنستان» وضع می شود.

(اصلاح ماده 1 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/12/22 (1389/10/01) شماره 257- ن ،
قانون اصلاحی مورخه 2015/11/12 (1394/08/21) شماره 136- ن)

ماده 2. اسناد حقوقی تنظیم کننده بیمه

1. در جمهوری ارمنستان بیمه برحسب قانون اساسی، قراردادهای بین المللی، آیین مدنی، این قانون و دیگر قوانین جمهوری ارمنستان و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی تصویب شده بر اساس قوانین مذکور تنظیم می شود.

2. به الزام این قانون نظر و نتیجه گیری بانک مرکزی می بایستی در مصوبه شورای بانک مرکزی که بر اساس نظر یا نتیجه گیری مذکور به تصویب می رسد لحاظ شود.

3. اسناد و مصوبات شورا و رئیس بانک مرکزی و کمیسیون صادر کننده مجوز می تواند از سوی اشخاصی که به سبب اسناد مذکور حق آنان نقض شده باشد در دادگاه مورد شکایت قرار گیرد. اسناد کمیسیون صادر کننده مجوز نیز می تواند در مرتبه بالاتر مورد شکایت قرار گیرد (که در این صورت شکایت از سوی شورای بانک مرکزی مورد رسیدگی قرار می گیرد).

ماده 3. تعاریف اصلی و مورد استفاده در قانون

به تعریف این قانون:

(1) **آمارگیر:** شخصی است که به موجب این قانون از صلاحیت مربوطه برخوردار بوده و با استفاده از روش های ریاضی، آماری و غیره، احتمال وقوع رویدادهای مشخص را ارزیابی و مقادیر تعرفه های بیمه،

حق بیمه، مبلغ بیمه، ذخایر فنی، مستمری، حقوق و مقرری های سالیانه و سایر شاخص های مشابه را محاسبه می نماید،

(2) اطلاعات شخصی: برای اشخاص حقیقی شامل نام، نام خانوادگی، نام پدر، روز، ماه و سال تولد، محل تولد، محل سکونت، تابعیت، اطلاعات مدرک شناسایی، شماره کارت اجتماعی (در صورت وجود)، برای اشخاص حقوقی شامل عنوان یا نام تجاری، محل استقرار، آدرس پستی، شماره ثبت مودی مالیاتی، نام، نام خانوادگی، نام پدر، روز، ماه و سال تولد، محل تولد، محل سکونت، تابعیت، اطلاعات مدرک شناسایی، شماره کارت اجتماعی شخصی که با وکالتنامه به نام شخص حقوقی معرفی می شود،

(3) مقرری سالیانه: پرداخت وجه پیش بینی شده برحسب قرارداد از سوی بیمه گذار به بیمه گر به صورت یکبار هزینه یا به تناوب پیش بینی شده به موجب قرارداد، که در ازای آن بیمه گر متعهد می شود در مهلت و به تناوب پیش بینی شده به موجب قرارداد وجه پرداخت شده و درآمد ضمانت شده برحسب قرارداد را به بیمه گذار یا شخص ذینفع عودت دهد،

(4) کارگزار بیمه: سازمان تجاری دارای مجوز اجرای فعالیت کارگزار بیمه ای در خاک جمهوری ارمنستان،

(5) فعالیت کارگزار بیمه ای: اجرای فعالیت واسطه گری بیمه ای بیمه گذار از سوی شخص، و در صورت بیمه اتکایی؛ اجرای فعالیت واسطه گری بیمه ای بیمه گذار به نام و به حساب شرکت،

(6) اسرار بیمه ای: اسرار تجاری یا سایر اطلاعات مربوط به بیمه گذار، شخص بیمه شده یا شخص ذینفع که بر بیمه گر، بیمه گر اتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای در طی فعالیت بیمه ای معلوم شده باشد، و این که بیمه گذار یا شخص بیمه شده در نظر داشته اند آنها را محرمانه نگه داشته و شرکت، شرکت بیمه اتکایی یا واسطه بیمه ای مطلع بوده یا موظف بوده اند که در باره قصد مذکور مطلع بوده باشند،

(7) انتشار اسرار بیمه ای: عبارت است از انتشار شفاهی یا کتبی اطلاعات محرمانه بیمه ای از طریق رسانه های خبری جمعی یا به هر شکل دیگر، معلوم شدن بر شخص یا اشخاص ثالث، بطور مستقیم یا غیر مستقیم فراهم کردن امکان کسب چنین اطلاعاتی برای اشخاص ثالث به شکل اجازه دادن، عدم ممانعت از حصول آن یا ممکن ساختن آن در پی نقض مقررات حفاظت از چنین اطلاعاتی، بجزء مواردی که به موجب این قانون وضع شده باشد،

(8) عامل بیمه: شخص ثبت شده در دفتر ثبت عاملان بیمه ای بانک مرکزی جهت اجرای فعالیت عامل بیمه ای در خاک جمهوری ارمنستان،

(9) عملکرد عامل بیمه: اجرای فعالیت واسطه ای بیمه به نام و به حساب یک یا چند شرکت بیمه و (یا) شرکت بیمه اتکایی از سوی شخص،

10) **فعالیت بیمه ای:** از سوی شخص و بعنوان طرف بیمه گر اجرای منظم مجموعه عملکردها در راستای انعقاد معاملات بیمه ای به نام خود و همچنین اجرای تعهدات بر عهده گرفته بر حسب آنها و احقاق حقوق کسب شده،

11) **شرکت بیمه (شرکت):** شخص حقوقی دارای مجوز فعالیت بیمه ای برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون،

12) **فعالیت واسطه بیمه ای:** عبارت است از ایجاد روابط بیمه ای فی مابین بیمه گران (بیمه گران اتکایی) و بیمه گذاران از سوی شخص ثالث، اجرای عملکردهای سازمانی در ترغیب، مساعدت، حمایت و دیگر عملیات واقعی و قانونی، بویژه:

الف. اجرای امور مقدماتی انعقاد قراردادهای بیمه و بیمه اتکایی، از جمله نیز مشاوره بیمه ای،

ب. سازماندهی انعقاد قراردادهای بیمه و بیمه اتکایی بیمه گذاران با بیمه گران مشخص،

پ. کمک به اجرای قراردادهای بیمه و بیمه اتکایی به انضمام جمع آوری حق بیمه ها و انتقال غرامت ها به مقادیری که بیمه گذار یا شرکت مجاز بدانند،

13) **پورتنفولیوی بیمه ای:** عبارت است از مجموعه حقوق و تعهدات ناشی از کلیه قراردادهای بیمه ای منعقد شده بیمه گر یا کلیه قراردادهای بیمه های کلاس مشابه،

14) **بیمه گر:** شعبه فعال شرکت یا شرکت خارجی در جمهوری ارمنستان،

15) **بیمه گذار:** عبارت است از آن طرف قرارداد بیمه که بیمه گر متعهد می شود خسارت وارده شده بر وی یا شخص مورد اشاره وی (شخص ذینفع) در نتیجه وقوع رویداد (حادثه بیمه ای) پیش بینی شده به موجب قرارداد، یا بخشی از آن را جبران نماید، یا وجه مشخصی را با قوت وقوع رویداد (حادثه بیمه ای) و برحسب شرایط قرارداد پرداخت نماید،

16) **سهم:** عبارت است از سهام و اوراق سهام،

17) **بانک مرکزی:** شامل بانک مرکزی جمهوری ارمنستان،

18) **رقابت، رقابت اقتصادی، موقعیت برتر:** برحسب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون حمایت از رقابت اقتصادی»،

19) **شرکت بیمه اتکایی:** شرکتی که منحصراً به فعالیت بیمه اتکایی مشغول باشد،

20) **بیمه گر اتکایی:** شخصی است که دارای مجوز اجرای بیمه اتکایی باشد،

21) **بیمه اتکایی:** عبارت است از بیمه کردن خطرات مربوط به اجرای تمامی تعهدات یا بخشی از آن تعهدات در قبال بیمه گذاران برحسب شرایط تعیین شده به موجب قرارداد از سوی یک بیمه گر در نزد بیمه گر دیگر،

22) **فعالیت بیمه اتکایی:** بیمه کردن ریسک مربوط به اجرای تمامی تعهدات یا اجرای بخشی از تعهدات بیمه گران دیگر در قبال بیمه گذاران در قالب فعالیت موسسه داری،

23) شخص تحت نظارت: عبارت است از بیمه گر، بیمه گر اتکایی، شخص اجرا کننده فعالیت واسطه گری بیمه ای، شخص حقوقی انجام دهنده امور به موجب قرارداد برون سپاری عملکردهای بیمه ای (معامله گر)،

24) ذخایر فنی: ذخایر ویژه ایجاد شده به منظور پوشش تعهدات موجود در نزد شرکت بیمه و وقوع تعهدات و تلفات احتمالی در آینده ناشی از قراردادهای بیمه و تضمین ایمنی و روال عادی فعالیت شرکت،

25) سازمان مالی: عبارت است از بانک، سازمان اعتباری، شرکت بیمه، شخص اجرا کننده فعالیت تخصصی در بازار اوراق بهادار و همچنین شخصی که مطابق با قانونگذاری کشور خارجی سازمان مالی محسوب می شود،

26) باما: بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری،

27) نهاد شرکت های بیمه ای: نهاد ایجاد شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسایل نقلیه موتوری».

(اصلاح ماده 3 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64-ن)

ماده 4. استفاده از واژه های «بیمه ای» و «بیمه»

1. واژه های «بیمه ای» و «بیمه»، گونه های صرفی و اشتقاقی یا ترجمه های آنها و همچنین نویسه گردانی آنها به زبان خارجی را فقط اشخاصی که برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون اقدام به تاسیس و دریافت مجوز فعالیت بیمه ای، بیمه اتکایی یا واسطه گری بیمه ای نموده اند می توانند در عنوان ها و آگهی های خود یا به گونه های دیگر استفاده نمایند، بجز مواردی که از معنای استفاده از واژه های «بیمه ای»، «بیمه اتکایی»، «کارگزار بیمه ای»، «واسطه بیمه ای» یا «بیمه» مشهود باشد که منظور فعالیت بیمه ای، بیمه اتکایی یا واسطه گری بیمه ای نمی باشد.

اشخاصی که مجوز اجرای فعالیت بیمه ای، بیمه اتکایی یا واسطه گری بیمه ای دریافت کرده اند موظفند در طی 90 روز پس از دریافت مجوز در عنوان های خود واژه های «بیمه ای»، «بیمه» یا «بیمه اتکایی» شامل نمایند، و در صورت لغو اعتبار چنین مجوزی یا تحویل آن، واژه های مذکور را در طی 30 روز از عنوان های خود حذف نمایند.

2. تبلیغ فعالیت بیمه ای یا بیمه اتکایی فقط به سفارش یا از سوی شخصی که مطابق با مقررات وضع شده به موجب این قانون دارای مجوز اجرای فعالیت بیمه ای یا بیمه اتکایی داشته باشد، می تواند صورت گیرد.

3. تبلیغ فعالیت عامل بیمه ای فقط به سفارش یا از سوی شخصی که مطابق با مقررات وضع شده به موجب این قانون مجاز به اجرای فعالیت عامل بیمه ای باشد، می تواند صورت گیرد.

4. تبلیغ فعالیت کارگزار بیمه ای فقط به سفارش یا از سوی شخصی که مطابق با مقررات وضع شده به موجب این قانون دارای مجوز اجرای فعالیت کارگزار بیمه ای باشد، می تواند صورت گیرد.

ماده 5. اتحادیه های بیمه ای

1. بیمه گران، بیمه گران اتکایی و اجرا کنندگان فعالیت واسطه گری بیمه ای به منظور هماهنگی فعالیت ها، ارائه منافع و حمایت از آنها، تبادل اطلاعات و حل مشترک مسائل دیگر می توانند اتحادیه های غیر انتفاعی بیمه گران، بیمه گران اتکایی و اجرا کنندگان فعالیت واسطه گری بیمه ای ایجاد نمایند و (یا) به عضویت آنها در آیند.

2. اتحادیه های بیمه گران، بیمه گران اتکایی و اجرا کنندگان فعالیت واسطه گری بیمه ای نمی توانند فعالیت بیمه ای، بیمه اتکایی و واسطه گری بیمه ای اجرا نمایند.

3. اتحادیه های بیمه گران، بیمه گران اتکایی و اجرا کنندگان فعالیت واسطه گری بیمه ای در مهلت 10 روز پس از ثبت دولتی مراتب را ضمن اعلام محل استقرار، نهادهای مدیریت و روسای آنها و همچنین در صورت انجام تغییرات آتی در آنها؛ در مهلت 10 روز پس از انجام تغییرات مورد نظر، به اطلاع بانک مرکزی می رسانند.

4. عضویت در نهاد نمی تواند حق ایجاد اتحادیه های بیمه ای از سوی شرکت های بیمه و عضویت در آنها را محدود سازد.

(اصلاح ماده 5 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64-ن)

ماده 6. اشکال بیمه

1. در جمهوری ارمنستان می تواند بیمه داوطلبانه و اجباری اجرا شود.
2. موارد، مقررات و شرایط اجرای بیمه اجباری به موجب قانون وضع می شود.

ماده 7. انواع و کلاس های بیمه

1. انواع بیمه عبارتند از:
 - (1) بغیر از بیمه عمر، هر گونه بیمه دیگر (منبسط: بیمه غیر عمر)،
 - (2) بیمه عمر،
 - (3) بیمه اتکایی.
2. کلاس های بیمه غیر عمر عبارتند از:

1) بیمه حوادث (به انضمام آسیب های صنعتی و بروز بیماری های در طی فعالیت حرفه ای):

الف. با جبران نقدی ثابت،

ب. با جبران خسارت بسته به ماهیت حادثه،

پ. هر دو تبصره های «الف» و «ب» این زیر بند با هم،

ت. آسیب های مسافران،

2) بیمه درمانی:

الف. با جبران نقدی ثابت،

ب. با جبران خسارت بسته به ماهیت حادثه،

پ. هر دو تبصره های «الف» و «ب» این زیر بند با هم،

3) بیمه وسائط نقلیه زمینی (بجز راه آهن) که آسیب ها یا تلفات وارده بر:

الف. وسیله نقلیه زمینی،

ب. و دیگر وسایل نقلیه زمینی پوشش می دهد،

4) بیمه وسائط نقلیه راه آهن که آسیب ها یا تلفات وارده بر وسیله نقلیه راه آهن را پوشش می دهد،

5) بیمه هواپیما که آسیب ها و تلفات وارده بر هواپیما را پوشش می دهد،

6) بیمه وسائط نقلیه آبی که آسیب ها و تلفات وارده بر:

الف. وسائط نقلیه رودخانه ای و آبراهه ای،

ب. وسائط نقلیه دریاچه ای،

پ. و وسائط نقلیه دریایی (اقیانوسی) را پوشش می دهد،

7) بیمه اموال تحت حمل و نقل (بارها) که آسیب ها و تلفات وارده بر آنها (بارها) را صرفنظر از نوع

وسيله حمل و نقل، پوشش می دهد،

8) بیمه آتش سوزی و بلایای طبیعی آسیب ها و تلفاتی را که در اثر حوادث زیر بر اموال وارد شده اند

پوشش می دهد:

الف. آتش سوزی،

ب. انفجار،

پ. زلزله،

ت. طوفان،

ث. آلودگی و آسیب های هسته ای و غیره،

ج. زمین لغزش،

9) بیمه سایر خسارات وارده بر اموال که آسیب ها و تلفات وارده بر آنها در اثر حوادث زیر بر اموال وارد شده اند و در زیربند 8 این بند ذکر نشده اند، پوشش می دهد (بجز آن اموالی که شامل کلاس های وضع شده به موجب زیربندهای 3-7 این بند می باشند):

الف. تگرگ زدگی،

ب. سرما زدگی،

پ. خشکسالی،

ت. اپیدمی، بیماری قرنطینه ای،

ث. سیل،

ج. سایر بلاهای طبیعی و انسانی، سوانح و حوادث، به انضمام سرقت اموال،

10) بیمه مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری زمینی (همچنین کامیون)،

11) بیمه مسئولیت استفاده از هواپیماها (همچنین باربری)،

12) بیمه مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه آبی شمول در کلاس مندرج در زیربند 6 این بند (همچنین

باربری)،

13) بیمه مسئولیت کلی (کلیه انواع مسئولیتی که در کلاس های مندرج در زیربندهای 10-12 این بند

شامل نشده اند)

14) بیمه اعتباری، از جمله:

الف. فاقد توانایی پرداخت (کلی)،

ب. اعتبار صادراتی،

پ. تعهد پرداخت اقساطی (بازپرداخت اقساطی)،

ت. وام رهنی،

ث. وام کشاورزی،

ج. بیمه سایر وام ها،

15) تضمینات، از جمله:

الف. غیر مستقیم،

ب. مستقیم،

16) بیمه ضررهای مالی که در اثر موارد زیر بوجود می آیند:

الف. از ریسک های کاری،

ب. از کمبود درآمد (کلی)،

پ. از بدی آب و هوا،

- ت. از دست دادن سود،
- ث. از هزینه های کلی دائمی (جاری)،
- ج. از هزینه های تجاری غیر قابل پیش بینی،
- چ. از افت ارزش بازاری،
- ح. از افت اجاره بها یا درآمدهای دیگر،
- خ. از تلفات تجاری غیر مستقیم غیر از تبصره های «الف» تا «ح»،
- د. از تلفات غیر تجاری مالی دیگر،
- ذ. از اشکال دیگر تلفات مالی،
- 17) بیمه هزینه های قضایی و فرا قضایی،
- 18) بیمه پشتیبانی که کمک به اشخاصی که در مسافرت هستند یا دور از محل اقامت دائمی خود بسر می برند پوشش می دهد.
- تبصره های زیربند وضع کننده هر کلاس بیمه غیر عمر این بند، زیرکلاس مجزای کلاس مورد نظر بیمه غیر عمر محسوب می شوند.
3. در صورت اجرای فعالیت بیمه ای در بیش از یک کلاس بیمه غیر عمر، گروه های کلاس های بیمه به شرح زیر تفکیک می شوند:
- 1) «بیمه حوادث و درمانی»، کلاس های پیش بینی شده به موجب زیربندهای 1 و 2 بند 2 این ماده را پوشش می دهد،
- 2) «بیمه اتومبیل»، کلاس های پیش بینی شده به موجب تبصره «ت» زیربند 1 و همچنین زیربندهای 3، 7 و 10 بند 2 این ماده را پوشش می دهد،
- 3) «بیمه دریایی و حمل و نقل»، کلاس های پیش بینی شده به موجب تبصره «ت» زیربند 1 و همچنین زیربندهای 4، 6، 7 و 12 بند 2 این ماده را پوشش می دهد،
- 4) «بیمه هواپیمایی»، کلاس های پیش بینی شده به موجب تبصره «ت» زیربند 1 و همچنین زیربندهای 5، 7 و 11 بند 2 این ماده را پوشش می دهد،
- 5) «بیمه آتش سوزی و سایر خسارات وارده بر اموال»، کلاس های پیش بینی شده به موجب زیربندهای 8 و 9 بند 2 این ماده را پوشش می دهد،
- 6) «بیمه مسئولیت»، کلاس های پیش بینی شده به موجب زیربندهای 10-13 بند 2 این ماده را پوشش می دهد،

7) «بیمه اعتباری و تضمینات»، کلاس های پیش بینی شده به موجب زیربندهای 14 و 15 بند 2 این ماده را پوشش می دهد،

8) «بیمه غیر عمر و حوادث»، کلاس های پیش بینی شده به موجب زیربندهای 3-13 و 16 بند 2 این ماده را پوشش می دهد،

4. کلاس های بیمه عمر عبارتند از:

1) بیمه عمر، شامل بیمه های سن تکمیلی، فوت، همزمان سن تکمیلی و فوت، مقرری، در مکمل قرارداد بیمه؛ اجرای بیمه حوادث مندرج در زیربند 1 بند 3 ماده جاری، بیمه درمانی و سایر بیمه های ذکر نشده در زیربندهای 6-2 این بند،

2) بیمه ازدواج، تولد،

3) بیمه مربوط به دارایی های سرمایه گذاری، در موقعی که بیمه گذاران ریسک سرمایه گذاری را بر عهده می گیرند،

4) مدیریت موجودی های بازنشستگی اندوخته داوطلبانه با طرح «مستمری های وضع شده» که به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون مستمری های اندوخته» پیش بینی شده است، شامل مدیریت دارایی های صندوق های بازنشستگی (سرمایه گذاری ها) که برای پرداخت جبران غرامت در موارد سن تکمیلی، فوت و معلولیت پیش بینی شده است که با بیمه پرداخت حداقل هزینه همراه است،

5) تونتین، ذخیره ای تشکیل شده از کلیه حق بیمه ها که بعدها دارایی های اندوخته شده بین اعضای که به سن مشخصی رسیده اند یا اشخاص ذینفع اعضای متوفی توزیع می شود،

6) بیمه جبران سرمایه که بیمه گر در ازای پرداخت حق بیمه یکبار هزینه یا تناوبی که از پیش مقرر گردیده است تعهد پرداخت وجوه مشخص در مهلت مشخص را بر عهده می گیرد.

5. کلاس های بیمه اتکایی عبارتند از:

1) بیمه اتکایی غیرعمر،

2) بیمه اتکایی عمر.

(اصلاح ماده 7 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/12/22 (1389/10/01) شماره 257-ن)

بخش 2. وضعیت حقوقی، مشارکت در سرمایه و مدیریت شرکت های بیمه

فصل 2. وضعیت حقوقی شرکت های بیمه

ماده 8. اشکال سازمانی- حقوقی شرکت ها

1. شرکت ها و شرکت های بیمه اتکایی می توانند برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون منحصرأ بعنوان شرکت سهامی یا شرکت با مسئولیت محدود ایجاد شوند.
2. فعالیت شرکت های بیمه ای و بیمه اتکایی و اشخاص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای برحسب قانون اساسی جمهوری ارمنستان، قراردادهای بین المللی، آیین مدنی، این قانون، اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی تصویب شده بر اساس این قانون، سایر قوانین و اسناد حقوقی تنظیم می شود.
3. در قبال شرکت ها و برحسب شکل سازمانی- حقوقی شرکت مفاد آیین مدنی جمهوری ارمنستان، قوانین جمهوری ارمنستان «پیرامون شرکت های سهامی» و «شرکت های با مسئولیت محدود» و دیگر اسناد حقوقی اعمال می شود.
4. هنجارهای حقوقی مربوط به شرکت ها یا وضع شده به موجب این قانون یا اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی شامل حال شعب شرکت های خارجی فعال در جمهوری ارمنستان، شرکت های بیمه اتکایی و اشخاص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای نیز می شود، بجز مواردی که مطابق با این قانون یا اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی ضوابط دیگر وضع شده باشد، یا از ماهیت هنجار حقوقی آشکارا ناشی از آن باشد که موضوع نمی تواند مربوط به شعبه، شرکت بیمه اتکایی یا شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای شرکت خارجی فعال در جمهوری ارمنستان باشد.

ماده 9. اساسنامه شرکت

1. اساسنامه شرکت بایستی نکات زیر را وضع و شامل نماید:
 - (1) نام تجاری شرکت،
 - (2) محل شرکت،
 - (3) شکل سازمانی- حقوقی شرکت،
 - (4) اقسام و کلاس های بیمه که شرکت اجرا خواهد کرد،
 - (5) میزان سرمایه اساسنامه ای،
 - (6) مقررات استفاده از سود و پوشش تلفات،
 - (7) ساختار نهادهای مدیریتی شرکت، صلاحیت ها و مقررات اتخاذ تصمیمات از سوی آنان،
 - (8) مقررات انتشار اطلاعات وضع شده به موجب این قانون در خصوص شرکت و شرکت کنندگان آن،
 - (9) مقررات انحلال شرکت،
 - (10) مقررات انتخاب شخص اجرا کننده ممیزی خارجی شرکت،
 - (11) مقررات و شرایط پرداخت سود سهام،

- 12) مقررات ایجاد شعب و نمایندگی ها از سوی شرکت و خاتمه فعالیت آنها،
- 13) مقررات آماده سازی و برگزاری مجمع عمومی شرکت کنندگان شرکت،
- 14) مقررات برگزاری جلسات نهادهای مدیریتی شرکت ها به شکل مکاتبه ای،
- 15) سایر اطلاعات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.
2. مصوبه انجام اصلاحات و تغییرات در اساسنامه شرکت و همچنین ویرایش جدید اساسنامه در مجمع عمومی شرکت کنندگان شرکت با سه چهارم آرا به تصویب می رسد.

ماده 10. نام تجاری شرکت

1. شرکت دارای نام تجاری بوده که بایستی شامل واژه «بیمه ای» باشد و نام تجاری که منحصرأً به فعالیت بیمه اتکایی می پردازد بایستی شامل واژه «بیمه اتکایی» باشد.
2. الزام بند 1 این ماده شامل حال اتحادیه های اجرا کننده فعالیت بیمه گری، بیمه اتکایی و واسطه گری بیمه ای نمی شود.
3. شرکت ها در نام تجاری خود مجاز به استفاده چنان واژه هایی که می توانند نسبت به وضعیت مالی شرکت یا وضعیت حقوقی آن تصورات غلط بوجود آورند، نمی باشند.

ماده 11. محدودیت های مشارکتی در شرکت

1. جمهوری ارمنستان، دول خارجی، جوامع جمهوری ارمنستان یا دول خارجی منحصرأً در موارد و بر حسب مقررات وضع شده در قانون می توانند در شرکت مشارکت داشته باشند.
2. احزاب و اتحادیه های کارگری نمی توانند در شرکت مشارکت داشته باشند.
3. جمهوری ارمنستان می تواند شرکت بیمه ای که به فعالیت بیمه صادراتی مشغول باشد تاسیس نماید و (یا) شرکت کننده شرکت مذکور باشد. شرکت مذکور مجاز است تا با کلاس بیمه اعتباری، کلاس تضمینات و کلاس خسارات مالی (به انضمام زیرکلاس های شمول در کلاس های مذکور) بر اساس مجوز مربوطه به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بیمه و فعالیت بیمه ای» بیمه صادراتی اجرا نماید. میزان سرمایه کلی شرکت مذکور در موقع تاسیس نباید کمتر از میزان سرمایه کلی وضع شده برای شرکت های بیمه ای جدیدالتاسیس در جمهوری ارمنستان باشد. در طی فعالیت شرکت مذکور در صورت کاهش میزان سرمایه کلی شرکت از مقدار سرمایه کلی وضع شده برای شرکت های بیمه ای در خاک جمهوری ارمنستان، تکمیل سرمایه مذکور برحسب مقررات وضع شده به موجب قانونگذاری جمهوری ارمنستان صورت خواهد گرفت.

(اصلاح ماده 11 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2013/04/30 (1392/02/10) شماره 23- ن)

ماده 12. مشارکت قابل توجه

1. مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شخص حقوقی می تواند بصورت مستقیم یا غیرمستقیم باشد.

2. مشارکت قابل توجه مستقیم در اساسنامه شخص حقوقی مشارکتی محسوب می شود که حق رای 10 و بیش از 10 درصد فراهم می نماید.

3. مشارکت قابل توجه غیرمستقیم چنان مشارکتی محسوب می شود که در صورت آن:

(1) شخص فاقد مشارکت در سرمایه اساسنامه ای شخص حقوقی بوده یا مشارکت کمتر از 10 درصد داشته باشد، اما مطابق با معیارهای وضع شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی برحسب شهرت یا اعتبار تجاری خود بطور مستقیم یا غیرمستقیم امکان از پیش تعیین کردن تصمیمات نهادهای مدیریتی شخص حقوقی مورد نظر را داشته یا می تواند تاثیر بسزایی در اتخاذ تصمیم (بکارگیری) آنها داشته باشد یا جهات یا زمینه های فعالیت آن شخص حقوقی را از پیش تعیین نماید،

(2) شخص فاقد مشارکت در سرمایه اساسنامه ای شخص حقوقی بوده یا مشارکت کمتر از 10 درصد داشته باشد، اما مطابق با معیارهای وضع شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی برحسب حق قوت مطالبه که نسبت به شخص حقوقی مورد نظر دارد امکان از پیش تعیین کردن تصمیمات نهادهای مدیریتی شخص حقوقی مورد نظر را داشته یا بطور قابل توجه می تواند بر اتخاذ تصمیم (بکارگیری) آنها تاثیر داشته باشد یا جهات یا زمینه های فعالیت آن شخص حقوقی را از پیش تعیین نماید،

(3) شرکت کننده در سرمایه اساسنامه ای شخص حقوقی دارای مشارکت قابل توجه مستقیم در سرمایه اساسنامه ای شخص حقوقی با 50 درصد سهام دارای حق رای و بیشتر از آن مشارکت داشته باشد،

(4) شخص در سرمایه اساسنامه ای شخص حقوقی دارای مشارکت قابل توجه مستقیم در سرمایه اساسنامه ای شخص حقوقی مشارکتی کمتر از 50 درصد داشته باشد یا مشارکتی نداشته باشد و مطابق با معیارهای وضع شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی برحسب شهرت یا اعتبار تجاری خود امکان از پیش تعیین کردن تصمیمات نهادهای مدیریتی شخص حقوقی مورد نظر یا شخص حقوقی دارای مشارکت قابل توجه مستقیم در سرمایه اساسنامه ای شخص حقوقی مذکور را داشته یا می تواند تاثیر بسزایی در اتخاذ تصمیم (بکارگیری) آنها داشته باشد یا جهات یا زمینه های فعالیت شخص حقوقی مورد نظر یا شخص حقوقی دارای مشارکت قابل توجه مستقیم در سرمایه اساسنامه ای شخص حقوقی مذکور را از پیش تعیین نماید.

ماده 13. اقربای نسبی و سببی

1. اشخاص حقوقی در صورتی اقربای نسبی و سببی محسوب می شوند، که اگر:

1) شخص حقوقی مورد نظر با حق رای بر 20 و بیش از 20 درصد سهام دارای حق رای دیگری مسلط باشد، یا با قوت مشارکت خود یا مطابق با قرارداد منعقد شده بین اشخاص مذکور، امکان از پیش تعیین نمودن تصمیمات دیگری را داشته باشد،

2) شرکت کننده و (یا) شرکت کنندگان مسلط بر بیش از 20 درصد سهام دارای حق رای یکی از آنان یا دارای امکان از پیش تعیین کردن تصمیمات آن به شکل مجاز برحسب قانون، یا اعضای خانواده آنان حق دارند بطور مستقیم یا غیر مستقیم بر بیش از 20 درصد سهام دارای حق رای شخص دیگر مسلط باشند یا دارای امکان از پیش تعیین کردن تصمیمات شخص مذکور باشند،

3) عضو نهاد مدیریتی یکی از آنها یا سایر اشخاص انجام دهنده وظایف مشابه باشد، و همچنین یک سوم اعضای خانواده آنان همزمان بعنوان عضو یکی از نهادهای مدیریت شخص دیگر یا سایر اشخاص اجرا کننده وظایف مشابه باشد،

4) آنان با در نظر داشتن منافع عمومی با کسب توافق عمل کرده باشند، یا اگر آنان بنا به نظر معقول بانک مرکزی چنین شناخته شده باشند.

2. اشخاص حقیقی در صورتی اقربای نسبی و سببی محسوب می شوند که عضو یک خانواده باشند یا فعالیت موسسه داری مشترک و تحت اقتصاد عمومی انجام می دهند یا با در نظر داشتن منافع اقتصادی کلی با توافق یکدیگر عمل نموده، یا بنا به نظر معقول بانک مرکزی اقربای نسبی و سببی شناخته شده باشند.

3. اشخاص حقیقی و حقوقی در صورتی اقربای نسبی و سببی محسوب می شوند اگر آنان با در نظر داشتن منافع اقتصادی کلی با توافق یکدیگر عمل نموده، یا آنان بنا به نظر معقول بانک مرکزی اقربای نسبی و سببی شناخته شده باشند، یا شخص حقیقی مورد نظر یا یکی از اعضای خانواده وی:

1) شرکت کننده دارای بیش از 20 درصد سهام شخص حقوقی مورد نظر باشد،

2) شخص دارای امکان از پیش تعیین کردن تصمیمات شخص حقوقی باشد،

3) رئیس شخص حقوقی مذکور باشد.

4. اعضای یک خانواده: پدر، مادر، همسر (والدین همسر)، مادر بزرگ، پدر بزرگ، خواهر، برادر، فرزندان، همسران فرزندان، همسران خواهر و برادر و فرزندان محسوب می شوند.

فصل 3. سرمایه اساسنامه ای شرکت بیمه

ماده 14. الزامات سرمایه اساسنامه ای شرکت

1. میزان سرمایه اساسنامه ای شرکت به موجب اساسنامه آن تثبیت می شود. سرمایه اساسنامه ای واقعی از سرمایه گذاری های شرکت کنندگان شرکت تشکیل می شود. سرمایه اساسنامه ای واقعی شرکت برابر است با:

1) وجه سرمایه گذاری شده در مقابل سهام شرکت کنندگان شرکت بعنوان شرکت با مسئولیت محدود،

- 2) وجه دریافتی در مقابل کلیه انواع سهام پذیره نویسی شده از سوی شرکت بعنوان شرکت سهامی.
2. کل سرمایه اساسنامه ای آن در زمان ثبت شرکت و در صورت افزایش سرمایه اساسنامه ای تمامی وجهی که در نظر است افزایش یابد می بایستی در بانک مرکزی یا به حساب اندوخته افتتاح شده در یکی از بانک های فعال در جمهوری ارمنستان که از اقربای نسبی و سببی نباشد پرداخت شده باشد.
3. سرمایه اساسنامه ای شرکت فقط با پول و برحسب درام جمهوری ارمنستان تکمیل می شود.

ماده 15. کاهش سرمایه اساسنامه ای

1. کاهش سرمایه اساسنامه ای واقعی شرکت در حین فعالیت آن از طریق توزیع سود سهام یا طرق دیگر به حساب آن، بغیر از موارد وضع شده به موجب بند 2 این ماده ممنوع می باشد.
2. صاحبان (شرکت کنندگان) اوراق سهام (سهام) دارای حق رای شرکت مجازند از شرکت درخواست تعیین قیمت بازخرید مشارکت و بازخرید اوراق سهام متعلق بخود یا بخشی از آنها را بنمایند، اگر:
- 1) پیرامون تجدید سازمان شرکت، لغو حق اولویت یا انجام معامله بزرگ اتخاذ تصمیم شده باشد و شرکت کنندگان مورد نظر رای مخالف به تجدید سازمان شرکت، لغو حق اولویت یا انجام معامله بزرگ داده باشند یا در رای گیری مسائل مذکور شرکت نکرده باشند،
- 2) اصلاحات و تغییرات در اساسنامه صورت گرفته باشد یا اساسنامه با ویرایش جدید به تصویب رسیده باشد که در نتیجه آن حقوق و اختیارات شرکت کنندگان مذکور محدود شده و آنان در موقع تصویب مصوبه مورد نظر رای مخالف داده یا در رای گیری مسائل مذکور شرکت نکرده باشند.
3. فهرست شرکت کنندگان شرکت که دارای حق درخواست بازخرید مشارکت خود هستند برحسب اطلاعات دفتر ثبت شرکت کنندگان شرکت و برحسب روز تنظیم فهرست شرکت کنندگان دارای حق شرکت در آن مجمع عمومی که دستور جلسه آن شامل مسائلی بوده که تصویب آنها منجر به محدودیت مندرج در زیر بند 1 بند 2 این ماده شده است، تهیه می شود.
4. بازخرید مشارکت از سوی شرکت برحسب ارزش بازاری آن انجام می گردد، که بدون در نظر گرفتن ارزیابی مشارکت و تغییرات در شرف وقوع در نتیجه عملیات شرکت که اجازه درخواست بازخرید را می دهد، تعیین می شود.
5. کاهش سرمایه اساسنامه ای شرکت همچنین در موارد وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون ورشکستگی بانک ها، سازمان های اعتباری و شرکت های بیمه» مجاز می باشد.
6. جهت بازخرید مشارکت نیاز به موافقت بانک مرکزی است. شورای بانک مرکزی می تواند عدم موافقت اعلام نماید، اگر:

1) در صورت بازخرید مشارکت شرکت قادر به اکتفای کامل مطالبات طلبکاران خود نخواهد شد،

- 2) در نتیجه کاهش سرمایه اساسنامه ای قابلیت پرداخت دیون شرکت، منافع بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده، اشخاص ذینفع یا دیگر طلبکاران شرکت را به خطر خواهد انداخت،
- 3) شرکت نورم های اقتصادی اصلی یا حتی یکی از آنها را نقض خواهد کرد،
- 4) بازخرید مشارکت می تواند منجر به عدم ثبات نظام بیمه ای و مالی جمهوری ارمنستان بشود.
7. در صورت بازخرید اوراق سهام خود از سوی شرکت، اتخاذ تصمیم پیرامون کاهش سرمایه اساسنامه ای یا فروش اوراق سهام مذکور، از سوی مجمع عمومی با سه چهارم آرای صاحبان اوراق سهام رای دهنده که در آن حضور دارند، اما حداقل با دو سوم آرای صاحبان اوراق بهادار (سهام) رای دهنده انجام می پذیرد.
8. شرکت موظف است قبل از اتخاذ تصمیم پیرامون کاهش سرمایه اساسنامه ای برحسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی، اقدام به دریافت موافقت شورای بانک مرکزی نماید. مصوبه کاهش سرمایه اساسنامه ای بدون داشتن موافقت شورای بانک مرکزی باطل است.
9. شورای بانک مرکزی در مهلت پنج روز پس از دریافت درخواست نامه، موافقت خود را نسبت به کاهش سرمایه اساسنامه ای اعلام یا آن را رد می نماید. در صورت عدم اعلام موافقت یا عدم رد درخواست نامه در مهلت سی روز، درخواست نامه پذیرفته شده محسوب خواهد شد.
10. شرکت پس از دریافت اجازه بانک مرکزی جهت کاهش سرمایه اساسنامه، پیرامون کاهش سرمایه اساسنامه تصمیم اتخاذ می نماید که در مهلت یک روز پس اتخاذ تصمیم شرکت موظف خواهد بود که اطلاع رسانی در این باره را برحسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی در سایت اینترنتی خود و در سایت اینترنتی رسمی اطلاعیه های عمومی جمهوری ارمنستان به آدرس: <http://www.azdarar.am> منتشر نماید.
- (اصلاح ماده 15 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2012/03/19 (1390/12/29) شماره 142-
(ن

ماده 16. پرداخت سود سهام و محدودیت های پرداخت

1. شرکت مجاز است پیرامون توزیع یا پرداخت سه ماهه، شش ماهه یا سالانه سود سهام به شرکت کنندگان خود تصمیم اتخاذ نماید (اعلام نماید)، اگر مطابق این قانون یا اساسنامه شرکت مورد دیگری پیش بینی نشده باشد.
2. سود منعکس شده در گزارشات حسابداری مالی سالانه می تواند بین شرکت کنندگان شرکت تقسیم شود یا به سال مالی بعدی منتقل شود، اگر ذخایر اجباری یا سایر ذخایر ایجاد شده به مقرر اساسنامه بطور کامل تکمیل شده باشند.
3. پرداخت سود سهام به حساب سرمایه اساسنامه ای ممنوع می باشد.

4. شرکت مجاز به پرداخت سالانه سود سهام نمی باشد، اگر:

1) در موقع پرداخت سود سهام یا در پی پرداخت آن، شرکت ممکن است حداقل یکی از نورم های اقتصادی وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی را نقض نماید یا نقض کرده باشد،

2) بانک مرکزی از شرکت خواسته باشد تا غیر قابل اطمینان بودن اطلاعات منعکس شده در گزارشات حسابدگی مالی و غیره را رفع نموده و شرکت اقدام به اجرای دستور و رفع نقض ننموده باشد،

3) در موقع پرداخت سود سهام تلفات (زیان ها) وارده بر شرکت برابر یا بیش از وجوه سود خالص تقسیم نشده و موجود در شرکت باشد.

5. مهلت پرداخت سود سهام سالانه برحسب اساسنامه شرکت یا مصوبه مجمع عمومی پیرامون پرداخت سود سهام وضع می شود. مهلت پرداخت سود سهام بینابین (سه ماهه و نیمسال) برحسب مصوبه هیئت مدیره شرکت پیرامون پرداخت سود سهام بینابین و حداقل تا 30 روز پس از اتخاذ تصمیم مورد نظر وضع می شود. هیئت مدیره برای پرداخت هر نوبت سود سهام فهرست شرکت کنندگانی را که مستحق دریافت سود سهام هستند تنظیم می نماید که می بایستی شامل نکات زیر باشد:

1) در صورت پرداخت سود سهام بینابین، آن گروه از شرکت کنندگانی که حداقل تا 10 روز قبل از اتخاذ تصمیم هیئت مدیره پیرامون پرداخت سود سهام بینابین شامل دفتر ثبت شرکت کنندگان شرکت شده باشند،

2) در صورت پرداخت سود سهام سالانه، آن گروه از شرکت کنندگانی که برحسب روزی که فهرست شرکت کنندگان مستحق شرکت در مجمع عمومی سالانه شرکت کنندگان تنظیم شده است شامل دفتر ثبت شرکت کنندگان شرکت شده باشند.

6. مصوبه پرداخت سود سهام بینابین، میزان سود سهام و نحوه پرداخت آن از سوی هیئت مدیره اتخاذ می شود. مصوبه پرداخت سود سهام سالانه، میزان سود سهام و نحوه پرداخت آن به پیشنهاد هیئت مدیره و از سوی مجمع عمومی اتخاذ می شود. میزان سود سهام بینابین نمی تواند از 50 درصد سود سهام توزیع شده در سال مالی قبل تجاوز نماید. میزان سود سهام سالانه نمی تواند کمتر از مقدار سود سهام بینابین پرداخت شده باشد.

اگر بنا بر تصمیم مجمع عمومی مقدار سود سهام سالانه برابر با مقدار سود سهام بینابین پرداخت شده وضع بشود، در این صورت سود سهام سالانه پرداخت نخواهد شد.

اگر بنا بر تصمیم مجمع عمومی مقدار سود سهام سالانه از مقدار سود سهام بینابین پرداخت شده تجاوز نماید، در این صورت سود سهام سالانه به میزان مابه التفاوت سود سهام سالانه وضع شده و وجه سود سهام بینابین پرداخت شده در سال مورد نظر پرداخت خواهد شد.

مجمع عمومی مجاز است که پیرامون عدم پرداخت سود سهام و همچنین پرداخت جزئی سود سهام در ازای اوراق سهام ممتاز شرکت که بعنوان شرکت سهامی فعال است و میزان سود سهام پرداختی برای آنها برحسب اساسنامه وضع می شود، تصمیم اتخاذ نماید.

فصل 4. موافقت اولیه کسب مشارکت قابل توجه

ماده 17. موافقت اولیه کسب مشارکت قابل توجه

1. جهت کسب مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت از سوی شخص یا اقربای نسبی و سببی موافقت اولیه شورای بانک مرکزی لازم است.

2. شخصی که در نظر دارد مشارکت قابل توجه بدست آورد درخواست نامه دریافت موافقت اولیه کسب مشارکت قابل توجه به بانک مرکزی ارائه می نماید.

نحوه ارائه درخواست نامه، اطلاعات و فهرست اسناد پیوستی به درخواست نامه، مقررات و شرایط دریافت موافقت اولیه کسب مشارکت قابل توجه، برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شوند.

3. به مقرر این ماده، در صورت انجام هر معامله یا معاملات جدید نیاز به موافقت اولیه بانک مرکزی می باشد، که در نتیجه آنها مشارکت شخص یا اقربای نسبی و سببی در سرمایه اساسنامه ای شرکت به ترتیب از 20 درصد و بیشتر از آن و از 50 درصد و بیشتر از آن تجاوز خواهد کرد.

4. شخص جهت دریافت موافقت اولیه کسب مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت، به وساطت شرکت به بانک مرکزی اطلاعیه ای مبنی بر این که از طریق مشارکت وی هر شخص دیگری هویت شخص دارای مشارکت قابل توجه غیر مستقیم در شرکت بدست خواهد آورد ارائه می نماید، در غیر این صورت شخص مذکور متعهد می شود که اسناد و اطلاعات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی در خصوص اشخاصی که بطور غیر مستقیم مشارکت قابل توجه بدست می آورند، ارائه نماید. به مقرر این ماده موافقت اولیه شورای بانک مرکزی برای کسب هویت مشارکت قابل توجه غیر مستقیم الزامی است.

5. برای دریافت موافقت اولیه جهت کسب مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت، شخص به وساطت شرکت می بایستی بطور کامل و کافی مستندات قانونی بودن منشاء موجودی های مورد سرمایه گذاری نیز به بانک مرکزی ارائه نماید (اسناد و مدارک، اطلاعات و غیره)، و همچنین به مقرر اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی اطلاعات در خصوص آن اشخاص حقوقی که شخص کسب کننده مشارکت قابل توجه در سرمایه اولیه اساسنامه در آنها بعنوان شخص دارای مشارکت قابل توجه محسوب می شود.

6. اگر شخص به همراه درخواست نامه دریافت مجوز اجرای فعالیت بیمه ای درخواست نامه دریافت موافقت اولیه کسب مشارکت قابل توجه به بانک مرکزی ارائه نماید، در این صورت شورای بانک مرکزی پیرامون صدور مجوز و اعلام موافقت اولیه در کسب مشارکت قابل توجه تصمیم واحد اتخاذ می نماید.

7. شورای بانک مرکزی در مهلت 30 روز پس از دریافت اسناد و اطلاعات لازم به موجب این ماده و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی پیرامون اعلام موافقت اولیه کسب مشارکت قابل توجه یا رد آن تصمیم اتخاذ می نماید.

ماده 18. رد موافقت اولیه کسب مشارکت قابل توجه

1. شورای بانک مرکزی می تواند درخواست نامه دریافت موافقت اولیه کسب مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت را رد نماید اگر:
 - 1) محکومیت شخص حقیقی کسب کننده مشارکت قابل توجه برای ارتکاب به جرم عمدی به مقرر قانون خاتمه یا لغو نشده باشد،
 - 2) شخص کسب کننده مشارکت قابل توجه قانونی بودن موجودی های مورد سرمایه گذاری جهت کسب مشارکت قابل توجه را به اثبات نرسانده باشد،
 - 3) شخص حقیقی کسب کننده مشارکت قابل توجه به مقرر قانون مجبور یا دارای توان کاری محدود شناخته شده باشد،
 - 4) شخص حقیقی کسب کننده مشارکت قابل توجه بر اساس حکم قانونی دادگاه از حق داشتن هرگونه سمت در زمینه های مالی، بیمه ای، بانکی، مالیاتی، گمرکی، تجاری، اقتصادی یا حقوقی منع شده باشد،
 - 5) شخص ورشکسته شناخته شده باشد یا دارای تعهدات پرداخت نشده (نابخشوده) باشد،
 - 6) معامله کسب مشارکت قابل توجه در جهت محدود ساختن رقابت اقتصادی آزاد باشد، یا منجر به محدود ساختن رقابت اقتصادی آزاد شود، یا امکان منجر شدن به محدود ساختن رقابت اقتصادی آزاد وجود داشته باشد،
 - 7) شخص حقیقی کسب کننده مشارکت قابل توجه یا اقربای نسبی و سببی وی در گذشته اقدام به انجام چنان عملی نموده باشد که بنا به نظر شورای بانک مرکزی و بر اساس راهنمای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی شورای بانک مرکزی آن شک و تردید بوجود آید که اقدامات شخص مذکور بعنوان عضو دارای حق رای در موقع اتخاذ تصمیمات نهاد مدیریت عالی شرکت می تواند به ورشکستگی شرکت یا وخیم شدن اوضاع مالی یا بی اعتبار ساختن شهرت و اعتبار تجاری شرکت منجر شود،

8) در پی معامله کسب مشارکت قابل توجه از سوی شرکت کننده ای که قصد کسب مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت یا افرای نسبی و سببی وی دارد، بنا به نظر شورای بانک مرکزی و بر اساس راهنمای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی شورای بانک مرکزی در وضعیت بد مالی قرار داشته یا اوضاع مالی شرکت کننده قابل توجه یا افرای نسبی و سببی وی ممکن است سبب وخیم شدن اوضاع مالی شرکت شود، یا عملکرد شخص کسب کننده مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت یا افرای نسبی و سببی وی یا ماهیت روابط متقابل وی با شرکت بنا بر نظر معقول شورای بانک مرکزی می تواند مانع اجرای نظارت موثر از سوی بانک مرکزی شود یا اجازه ندهد تا ریسک های شرکت را افشا یا کنترل موثر بر آنها داشته باشد،

9) اسناد و مدارک با نقض الزامات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی ارائه شده باشند یا در اسناد یا اطلاعات ارائه شده داده های جعلی یا غیر قابل اطمینان منعکس شده باشند، بخصوص این که اگر اسناد مذکور جعلی یا ناقص باشند.

2. شورای بانک مرکزی موظف است در مهلت هفت روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون رد درخواست شخص ارائه کننده درخواست نامه دریافت موافقت اولیه کسب مشارکت قابل توجه یا نماینده وی را مطلع سازد.

ماده 19. فسخ عملکرد موافقت اولیه کسب مشارکت قابل توجه

1. شورای بانک مرکزی می تواند عملکرد موافقت اولیه مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت را فسخ نماید، اگر پس از کسب مشارکت قابل توجه شخص در سرمایه اساسنامه ای شرکت به مقرر این قانون، یکی از اساس رد موافقت اولیه مشارکت قابل توجه که به موجب ماده 18 این قانون پیش بینی شده است بر ملا شده باشد.

2. در صورت فسخ عملکرد موافقت اولیه مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت از سوی شورای بانک مرکزی، از زمان به اجرا درآمدن مصوبه شورای بانک مرکزی شخص دارای مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت از حق رای خود، دریافت سود سهام و حق شامل شدن در ترکیب هیئت مدیره بدون انتخاب یا گماشتن نماینده خود در آن که بر حسب قوت مشارکت بدست آورده است استفاده نخواهد کرد. حق رای مذکور در این بند متناسباً بین دیگر شرکت کنندگان شرکت به تناسب مشارکت خود در سرمایه اساسنامه ای شرکت تقسیم می شود.

3. در صورت فسخ عملکرد موافقت اولیه مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت از سوی شورای بانک مرکزی، شخص دارای مشارکت قابل توجه موظف است در مهلت معقول و تعیین شده از سوی بانک مرکزی مشارکت خود در سرمایه اساسنامه ای شرکت را واگذار نماید.

ماده 20. پیامدهای حقوقی کسب غیر قانونی مشارکت قابل توجه

1. معامله کسب مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت بدون موافقت اولیه بانک مرکزی باطل است.

2. شخصی که با نقض مقررات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت بدست آورده است از حق رای خود، دریافت سود سهام و حق شامل شدن در ترکیب هیئت مدیره بدون انتخاب یا گماشتن نماینده خود در آن که بر حسب قوت مشارکت بدست آورده است استفاده نخواهد کرد. حق رای مذکور در این بند متناسباً بین دیگر شرکت کنندگان شرکت به نسبت مشارکت خود در سرمایه اساسنامه ای شرکت تقسیم می شود.

فصل 5. نهادهای مدیریت شرکت بیمه، روسا، ممیزی خارجی و آمارگیر مسئول

ماده 21. نهادها و روسای مدیریت شرکت

1. نهادهای مدیریت شرکت عبارتند از:

(1) مجمع عمومی،

(2) هیئت مدیره،

(3) نهاد اجرایی شامل: مدیر عامل و مدیریت شرکت در صورتی که برحسب اساسنامه شرکت پیش بینی شده باشد.

2. روسای شرکت عبارتند از رئیس هیئت مدیره و اعضای آن، مدیر عامل، رئیس مدیریت و اعضای آن، رئیس هیئت مدیره اجرایی و اعضای آن، معاون مدیر عامل، حسابدار کل و معاون وی، رئیس ممیزی داخلی و اعضای آن، آمارگیر مسئول، رئیس و حسابدار کل زیرمجموعه منطقه ای و ساختاری (بخش، اداره، واحد، گروه یا یگان دیگر)، در صورت وجود شعبه مدیر شعبه، معاون وی، حسابدار کل و معاون وی. به نحوی که آمارگیر مسئول بعنوان رئیس زیرمجموعه آمارگیری محسوب می شود.

3. در صورت مطابقت داشتن با معیارهای وضع شده از سوی بانک مرکزی بر اساس اسناد حقوقی تنظیمی خود، شخصی نیز که به هر شکلی دارای هرگونه تاثیر بر تصمیمات اتخاذ شده از سوی نهادهای مدیریت شرکت یا اتخاذ کننده تصمیمات مستقل باشد می تواند رئیس شرکت شناخته شود.

4. صرفنظر از نوع سازمانی- حقوقی، شرکت موظف است دارای نهادهای مدیریت، حسابدار کل، رئیس ممیزی داخلی و آمارگیر مسئول که به موجب بند 1 ماده جاری پیش بینی شده است باشد، بغیر از موارد پیش بینی شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی تصویب شده بر اساس این قانون، که به موجب آن قرارداد برون سپاری عملکردهای بیمه ای منعقد شده با شخص مربوطه وجود داشته

باشد. در صورت بلاتصدی بودن سمت های اعضای نهادهای مدیریتی شرکت، حسابدار کل، رئیس ممیزی داخلی و آمارگیر مسئول، شرکت موظف خواهد بود در مهلت نود روز و برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی اعضای نهادهای مدیریتی شرکت، حسابدار کل، رئیس ممیزی داخلی و آمارگیر مسئول را تعیین نماید.

ماده 22. مطابقت و صلاحیت حرفه ای روسای شرکت

1. معیارهای مطابقت و صلاحیت حرفه ای روسای شرکت بیمه و بیمه اتکایی، اشخاص اجرا کننده فعالیت واسطه گری بیمه ای (بغیر از روسای زیرمجموعه های ساختاری) و همچنین مقررات آزمون مطابقت و صلاحیت حرفه ای برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود.
2. صحت مطابقت روسا با معیارهای صلاحیت حرفه ای مندرج در بند 1 یا ماده می تواند در بانک مرکزی بررسی شود، اگر برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی چنین موردی وضع شده باشد.

ماده 23. الزامات در قبال روسای شرکت

1. هر شخص صالح می تواند رئیس شرکت باشد، اگر:
 - 1) با معیارها و ضوابط مطابقت و صلاحیت حرفه ای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی مطابقت داشته باشد،
 - 2) برای ارتکاب به جرم عمدی، به مقرر قانون محکومیت خاتمه نیافته یا لغو نشده نداشته باشد،
 - 3) برحسب حکم دادگاه از حق داشتن سمت در زمینه های مالی، بیمه ای، بانکی، مالیاتی، گمرکی، تجاری، اقتصادی و حقوقی منع نشده باشد،
 - 4) ورشکسته شناخته نشده باشد و تعهدات پرداخت نشده (نابخشوده) نداشته باشد،
 - 5) در گذشته اقدام به انجام چنان عملی نشده باشد که بنا به نظر شورای بانک مرکزی و بر اساس راهنمای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی شورای بانک مرکزی آن شک و تردید بوجود آید که شخص مذکور بعنوان رئیس شرکت قادر به اداره درست زمینه مورد نظر فعالیت شرکت نبوده یا عملکرد وی می تواند به ورشکستگی شرکت یا وخیم شدن اوضاع مالی یا بی اعتبار ساختن شهرت و اعتبار تجاری شرکت منجر شود،
 - 6) در پرونده کیفری بعنوان مظنون، متهم یا مقصر دخیل نباشد.
2. رئیس هیئت مدیره یا عضو آن نمی تواند همزمان عضو نهاد اجرایی شرکت یا کارمند دیگر و همچنین رئیس یا عضو هیئت مدیره، عضو نهاد اجرایی یا کارمند شرکت دیگر باشد، بغیر از مواردی که یکی از این دو شرکت، شرکت وابسته یا اصلی دیگری باشد.

3. مدیر عامل شرکت، معاون مدیر عامل، حسابدار کل، اعضای مدیریت، رئیس ممیزی داخلی و اعضای آن نمی توانند در یک شرکت به سمت دیگری منصوب بشوند یا در شرکت دیگر بعنوان رئیس یا کارمند دیگر به اشتغال بپردازند. اشخاص مندرج در این بند بغیر از اشتغال در امور علمی، آموزشی- تربیتی و خلاقیتی فقط با موافقت هیئت مدیره می توانند دیگر مشاغل کارمندی داشته باشند.

4. آمارگیر مسئول بغیر از سمت آمارگیر در شرکت یا سازمان مالی دیگر نمی تواند سمت دیگری را بر عهده بگیرد. شخص آمارگیر مسئول شرکت می تواند عملکردهای آمارگیر مسئول در شرکت دیگر را فقط در صورت موافقت هیئت مدیره شرکتی که در آن (در آنها) بعنوان آمارگیر مسئول عمل می نماید، اجرا نماید.

ماده 24. صلاحیت مجمع عمومی

1. مجمع عمومی مرجع عالی مدیریت شرکت است.
2. صلاحیت های انحصاری مجمع عمومی عبارتند از:
 - (1) تصویب اساسنامه شرکت، انجام تغییرات و اصلاحات در آن، بغیر از موارد افزایش سرمایه اساسنامه ای، اگر طبق اساسنامه تصمیم گیری پیرامون آن بر عهده هیئت مدیره باشد،
 - (2) تجدید سازمان شرکت،
 - (3) انحلال شرکت،
 - (4) تصویب ترازنامه های خلاصه، موقت و انحلالی، انتصاب کمیسیون انحلال،
 - (5) تصویب ترکیب کمی هیئت مدیره، انتخاب اعضای آن و توقف زودتر از موعد اختیارات آنان. به طوری که موضوعات تصویب ترکیب کمی هیئت مدیره و انتخاب اعضای آن منحصراً در جلسات سالانه مجمع عمومی تحت بررسی قرار می گیرند. موضوع انتخاب اعضای هیئت مدیره در صورتی می تواند در جلسه مجمع عمومی فوق العاده مورد بررسی قرار گیرد، اگر مجمع پیرامون توقف زودتر از موعد اختیارات هیئت مدیره یا اعضای آن تصمیم اتخاذ کرده باشد،
 - (6) تصویب شخص انجام دهنده ممیزی خارجی که از سوی هیئت مدیره معرفی شده باشد،
 - (7) تصویب گزارشات حسابدگی سالانه شرکت، تقسیم سود و زیان، اتخاذ تصمیم پیرامون پرداخت سود سهام سالانه و تصویب میزان سود سهام سالانه،
 - (8) تشکیل کمیسیون شمارش،
 - (9) ادغام و تقسیم اوراق سهام،
 - (10) تعیین میزان حقوق و حق الزحمه اعضای هیئت مدیره،
 - (11) اتخاذ تصمیم پیرامون عدم اعمال حق اولویت کسب اوراق سهام در مواردی که به موجب قانون تعیین شده است،

12) تصویب دستورالعمل مجمع عمومی،

13) ایجاد شرکت های تابعه یا وابسته،

14) مشارکت در شرکت های تابعه یا وابسته،

15) عمل کردن بعنوان موسس سازمان اجتماعی،

16) مشارکت در سازمان اجتماعی،

17) اتخاذ تصمیم پیرامون سایر مسائلی که در قانون مقرر شده باشد.

3. اتخاذ تصمیمات مربوط به موضوعات برشمرده در بند 2 ماده جاری در صلاحیت انحصاری مجمع عمومی بوده و نمی تواند به نهادهای دیگر مدیریت یا اشخاص منتقل شود، بجز موضوعات مندرج در زیربند های 10 و 13 الی 16 بند 2 ماده جاری و موضوع افزایش سرمایه اساسنامه ای شرکت که اتخاذ تصمیمات به موجب آنها می تواند به مقرر اساسنامه شرکت یا اتخاذ تصمیم مجمع عمومی به هیئت مدیره منتقل شود.

(اصلاح ماده 24 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2016/12/16 (1395/09/26) شماره 24- ن)

ماده 25. سازماندهی فعالیت مجمع عمومی

1. تصمیمات مجمع عمومی نیز می تواند از طریق رای گیری مکاتبه ای (استعلامی)، بغیر از مسائل مندرج در زیربندهای 2، 3 و 7 بند 2 ماده 24 این قانون اتخاذ شوند. مجمع عمومی سالانه نمی تواند از طریق رای گیری مکاتبه ای (استعلامی) برگزار گردد.

جلسات مکاتبه ای مجمع عمومی شرکت بطور مکاتبه ای که برحسب اساسنامه شرکت وضع شده است مطابق با مقررات تشکیل و برگزاری جلسات برگزار می گردند. به نحوی که تصمیمات مجمع عمومی می تواند در چنان جلسه ای اتخاذ شوند که در طی آن شرکت کنندگان در جلسه مجمع عمومی می توانند از طریق ارتباط تلفنی یا غیره در زمان واقعی با یکدیگر در ارتباط باشند. چنین جلسه ای جلسه برگزار شده از طریق مکاتبه ای (استعلامی) محسوب نمی شود.

2. افراد دارای حق شرکت در مجمع عمومی عبارتند از:

1) شرکت کنندگانی که مالک اوراق سهام معمولی (عادی) شرکت هستند با تعداد آرای متعلق به خود و همچنین دارندگان اسمی مشارکت دارای حق رای،

2) سهامدارانی که صاحب اوراق سهام ممتاز شرکت هستند با تعداد آرای متناسب با تعداد و ارزش اسمی اوراق سهام ممتاز متعلق به خود و همچنین دارندگان اسمی اوراق سهام مذکور در موارد و برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون و اساسنامه شرکت،

3) اعضای هیئت مدیره و نهاد اجرایی غیر شرکت کننده شرکت با حق رای مشورتی،

- 4) اعضای زیرمجموعه ممیزی داخلی شرکت بعنوان ناظر،
 - 5) شخص اجرا کننده ممیزی خارجی شرکت بعنوان ناظر (اگر نتیجه گیری وی شامل دستورکار جلسه مجمع عمومی باشد)،
 - 6) آمارگیر مسئول بعنوان ناظر (اگر نتیجه گیری وی شامل دستورکار جلسه مجمع عمومی باشد)،
 - 7) مقامات تام الاختیار بانک مرکزی،
 - 8) دیگر اشخاص پیش بینی شده به موجب اساسنامه شرکت.
3. فهرست شرکت کنندگان دارای حق شرکت در مجمع عمومی شرکت برحسب سال، ماه، روز تعیین شده از سوی هیئت مدیره و بر اساس اطلاعات دفتر ثبت شرکت کنندگان شرکت تنظیم می شود.
4. تاریخ تنظیم فهرست شرکت کنندگان دارای حق شرکت در مجمع عمومی شرکت نمی تواند زودتر از اتخاذ تصمیم پیرامون برگزاری مجمع عمومی و دیرتر از 45 روز تا قبل از برگزاری مجمع عمومی وضع بشود.
5. اگر مجمع عمومی با رای گیری مکاتبه ای برگزار شود، در این صورت سال، ماه و روز تنظیم فهرست شرکت کنندگان دارای حق شرکت در آن حداقل 35 روز زودتر از روز برگزاری مجمع عمومی تعیین خواهد شد.
6. شرکت ها پیرامون برگزاری مجمع عمومی شرکت کنندگان خود حداقل 15 روز تا قبل از برگزاری آن به اطلاع بانک مرکزی می رسانند.
7. برای تنظیم فهرست شرکت کنندگان دارای حق شرکت در مجمع عمومی شرکت دارنده اسمی اوراق سهام موظف است برحسب سال، ماه و روز تنظیم فهرست، پیرامون اشخاصی که وی به منظور ارائه منافع آنان اوراق سهام تحت مدیریت خود دارد اطلاعات در اختیار بگذارد.
8. فهرست شرکت کنندگان دارای حق شرکت در مجمع عمومی شرکت می بایستی شامل اطلاعاتی پیرامون نام (عنوان) هر شرکت کننده، محل (سکونت) استقرار آن و مشارکت وی در سرمایه اساسنامه ای شرکت باشد. در فهرست شرکت کنندگان دارای حق شرکت در مجمع عمومی شرکت سهامی، اطلاعات پیرامون مشارکت سهامدار در سرمایه اساسنامه ای شرکت می بایستی برحسب انواع و کلاس های اوراق سهام باشند.
9. فهرست شرکت کنندگان دارای حق شرکت در مجمع عمومی شرکت می بایستی حداقل 10 روز قبل از برگزاری مجمع عمومی در اختیار آن شرکت کنندگان شرکت که در دفتر ثبت شرکت کنندگان شرکت به ثبت رسیده اند گذاشته شود.

10. شرکت بنا به درخواست شرکت کننده شرکت موظف است پیرامون شامل شدن وی در فهرست شرکت کنندگان دارای حق شرکت در مجمع عمومی گواهی صادر نماید.
11. انجام تغییرات در فهرست شرکت کنندگان دارای حق شرکت در مجمع عمومی فقط می تواند به منظور تصحیح اشتباهات بوقوع پیوسته در طی تهیه فهرست یا احیای منافع قانونی و حقوق نقض شده شرکت کنندگانی که در آن شامل نشده اند صورت گیرد.

ماده 26. هیئت مدیره و تشکیل آن

1. هیئت مدیره مدیریت کلی فعالیت شرکت را در چارچوب مسائلی که به موجب این قانون در صلاحیت هیئت مدیره می باشد به انجام می رساند.
 2. هیئت مدیره شرکت می بایستی حداقل از 5 و حداکثر از 13 عضو تشکیل شود.
 3. اعضای هیئت مدیره در مجمع عمومی سالانه از سوی شرکت کنندگان شرکت انتخاب می شوند. در صورت توقف زودرس اختیارات عضو هیئت مدیره در مجمع عمومی فوق العاده از سوی شرکت کنندگان شرکت و برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون و اساسنامه شرکت انتخاب می شوند.
 4. شرکت کنندگان شرکت و همچنین هیئت مدیره می توانند پیشنهادات در خصوص نامزدهای عضویت هیئت مدیره شرکت به مجمع عمومی ارائه نمایند (به استثنای موردی که در آن هیئت مدیره برای اولین بار تشکیل می شود).
 5. آن شرکت کنندگان شرکت که برحسب روز تهیه فهرست شرکت کنندگان دارای حق شرکت در مجمع عمومی 10 و بیشتر از 10 درصد اوراق سهام رای دهنده و پذیره نویسی شده شرکت را در اختیار داشته باشند حق دارند بدون انتخاب در ترکیب هیئت مدیره شامل شوند یا نماینده خود را در آن تعیین نمایند.
 6. آن شرکت کنندگان شرکت که برحسب روز تهیه فهرست شرکت کنندگان دارای حق شرکت در مجمع عمومی تا 10 درصد اوراق سهام رای دهنده و پذیره نویسی شده شرکت را در اختیار داشته باشند می توانند متحد شوند و در صورت تکمیل 10 و بیشتر از 10 درصد اوراق سهام رای دهنده و پذیره نویسی شده شرکت، بدون انتخاب از سوی مجمع عمومی نماینده خود را در ترکیب هیئت مدیره شامل نمایند.
- شامل کردن نماینده در هیئت مدیره به شکل مندرج در پاراگراف اول این بند، فقط در صورت وجود قرارداد مربوطه در خصوص ایجاد گروه شرکت کنندگان شرکت و در صورت مطلع ساختن مجمع عمومی در باره قرارداد مذکور امکان پذیر خواهد بود.
- قرارداد مندرج در پاراگراف دوم این بند می بایستی شامل شرایط و اطلاعات زیر باشد:

1) اطلاعات درباره شرکت کنندگان متحد شده شرکت، شامل تعداد اوراق سهام رای دهنده پذیره نویسی شده شرکت که به آنان تعلق دارد،

2) اطلاعات تعیین شده به موجب ماده 84 این قانون در خصوص پیشنهاد نامزد عضویت در هیئت مدیره از سوی شرکت کنندگانی که متحد شده اند،

3) ذکر مندرجات در خصوص این که قرارداد حداقل به مهلت یک سال منعقد خواهد شد و تا انقضای مهلت مذکور قابل تغییر یا انحلال نخواهد بود،

4) شرایط دیگر، بنا به صلاحدید شرکت کنندگان متحد شونده.

کپی قرارداد حداقل تا 30 روز قبل از برگزاری مجمع عمومی و در صورت رای گیری مکاتبه ای حداقل 30 روز قبل از آخرین روز مهلت تعیین شده برای پذیرفتن برگ های رای گیری تکمیل شده از سوی شرکت، در اختیار کلیه شرکت کنندگان مجمع عمومی گذاشته می شود.

7) شرکت کنندگان دارای مشارکت کوچک در سرمایه اساسنامه ای شرکت مجازند نماینده ای را که حافظ منافع خود در ترکیب هیئت مدیره شرکت خواهد بود داشته باشند.

به لحاظ اجرای این بند شرکت کننده ای دارای مشارکت کوچک در سرمایه اساسنامه ای شرکت خواهد بود که کمتر از 10 درصد اوراق سهام رای دهنده پذیره نویسی شده شرکت را در اختیار داشته و قرارداد مندرج در بند 6 ماده جاری را منعقد نکرده باشد.

نماینده مشترک شرکت کنندگان دارای مشارکت کوچک در سرمایه اساسنامه ای شرکت می بایستی از طرف آنان پیشنهاد و بدون این که از سوی مجمع عمومی انتخاب شود در ترکیب هیئت مدیره شامل گردد. در انتخاب نماینده شرکت کنندگان دارای مشارکت کوچک در سرمایه اساسنامه ای شرکت فقط شرکت کنندگان دارای مشارکت کوچک در سرمایه اساسنامه ای شرکت یا نمایندگان آنان که در جلسه مجمع عمومی حضور دارند شرکت می نمایند، حتی اگر عده آنها یک باشد. در انتخابات نماینده شرکت کنندگان دارای مشارکت کوچک در سرمایه اساسنامه ای شرکت، شرکت کنندگانی که قرارداد مندرج در بند 6 این ماده را منعقد نموده اند شرکت نمی نمایند.

مقررات پیشنهاد و انتخاب نماینده شرکت کنندگان دارای مشارکت کوچک در سرمایه اساسنامه ای شرکت و شامل شدن وی در هیئت مدیره شرکت بر حسب اساسنامه وضع می شود. هیئت مدیره اطلاعات لازم پیرامون نماینده پیشنهادی شرکت کنندگان دارای مشارکت کوچک در سرمایه اساسنامه ای شرکت را حداقل تا 30 روز قبل از برگزاری مجمع عمومی و در صورت رای گیری مکاتبه ای؛ حداقل 30 روز قبل از آخرین روز مهلت تعیین شده برای پذیرفتن برگ های رای گیری تکمیل شده از سوی شرکت، در اختیار کلیه شرکت کنندگان مجمع عمومی قرار می دهد.

ماده 27. اعضای هیئت مدیره

1. اعضای هیئت مدیره نباید از اقربای نسبی و سببی باشند. اعضای هیئت مدیره و اعضای نهاد اجرایی شرکت مورد نظر نمی توانند از اقربای نسبی و سببی یکدیگر باشند.
2. شرکت موظف است برحسب مقررات و شرایط وضع شده از سوی هیئت مدیره به اعضای هیئت مدیره در ازای انجام کار یا برعهده داشتن سمت حق الزحمه پرداخت نماید.
3. مدت زمان انجام وظیفه در سمت اعضای هیئت مدیره از سوی مجمع عمومی تعیین می شود و مدت آن کمتر از یک سال نمی تواند باشد.

ماده 28. رئیس هیئت مدیره

1. رئیس هیئت مدیره از سوی هیئت مدیره و از اعضای آن انتخاب می شود.
2. رئیس هیئت مدیره:
 - 1) امور هیئت مدیره را سازماندهی می نماید،
 - 2) جلسات هیئت مدیره را برگزار و ریاست آن را برعهده می گیرد،
 - 3) تنظیم صورتجلسات نشست های هیئت مدیره را برعهده می گیرد،
 - 4) ریاست مجمع عمومی شرکت را برعهده می گیرد،
 - 5) امور کمیسیون های هیئت مدیره را سازماندهی می نماید.

ماده 29. صلاحیت هیئت مدیره

1. امور زیر در صلاحیت هیئت مدیره می باشد:
 - 1) تعیین جهات اصلی فعالیت شرکت، از جمله تصویب برنامه توسعه بلند مدت و طرح های تجاری شرکت،
 - 2) برگزاری جلسات سالانه و فوق العاده مجمع عمومی، تصویب دستور جلسه و همچنین اجرای امور مقدماتی در ارتباط با سازماندهی تشکیل و برگزاری آنها،
 - 3) انتصاب اعضای نهاد اجرایی شرکت، آمارگیر مسئول، کارکنان بخش آمارگیری، سلب آنان و تصویب شرایط پرداخت حقوق آنان،
 - 4) وضع استانداردهای کنترل داخلی شرکت، تعیین رئیس ممیزی داخلی شرکت و اعضای آن، تصویب برنامه کاری سالانه ممیزی داخلی، توقف زودرس اختیارات رئیس ممیزی داخلی و اعضای آن و شرایط پرداخت حقوق آنان،

- 5) تصویب برآورد هزینه سالانه شرکت و اجرای آن،
- 6) تصویب ساختار سازمانی و سمت های شغلی،
- 7) افزایش سرمایه اساسنامه ای شرکت، اگر برحسب اساسنامه یا اتخاذ تصمیم مجمع عمومی چنین اختیاری داده شده باشد،
- 8) ارائه پیشنهادات به مجمع عمومی در خصوص پرداخت سود سهام، از جمله تهیه فهرست شرکت کنندگان شرکت که دارای حق دریافت سود سهام در هر نوبت از پرداخت سود سهام می باشند، که در آن می بایستی شرکت کنندگانی از شرکت گنجانده شوند که برحسب تاریخ تهیه فهرست شرکت کنندگان دارای حق شرکت در مجمع عمومی سالانه شرکت در دفتر ثبت شرکت کنندگان شرکت گنجانده شده باشند،
- 9) تصویب اولیه گزارشات حسابدهی مالی سالانه شرکت و ارائه به مجمع عمومی،
- 10) معرفی شخص اجرا کننده ممیزی خارجی شرکت به مجمع عمومی جهت تأیید،
- 11) تعیین میزان پرداخت به شخص اجرا کننده ممیزی خارجی شرکت،
- 12) اقدام به اجرای عملیات در جهت رفع کمبودهای شناسایی شده در نتیجه انجام بررسی های ممیزی و غیره در شرکت،
- 13) تصویب آیین نامه های داخلی وضع کننده مقررات اجرای فعالیت بیمه ای از سوی شرکت،
- 14) تصویب اساسنامه های زیرمجموعه های ساختاری منطقه ای و مستقل شرکت، تقسیم وظایف عملکردها بین زیرمجموعه های ساختاری و مستقل شرکت،
- 15) ارائه موضوعات پیش بینی شده در زیربندهای 2، 10 و 13-16 بند 2 ماده 24 این قانون جهت بررسی در مجمع عمومی،
- 16) اتخاذ تصمیم پیرامون پذیره نویسی اوراق قرضه و دیگر اوراق بهادار شرکت،
- 17) استفاده ذخایر و صندوق های شرکا،
- 18) ایجاد شعب، نمایندگی های و ادارات شرکت،
- 19) تعیین سیاست ثبت حسابداری شرکت، اصول، پایه و اساس، روش ها، قواعد، فرم ها و اسناد حقوقی داخلی مورد اعمال به منظور اداره امور حسابداری و تهیه گزارشات مالی،
- 20) اتخاذ سایر تصمیمات پیش بینی شده به موجب قانون و اساسنامه شرکت.
2. اتخاذ تصمیمات مربوط به مسائل برشمرده در بند 1 این ماده در صلاحیت انحصاری هیئت مدیره بوده و قابل انتقال به دیگر نهادهای مدیریت شرکت یا اشخاص نمی باشد.

3. حداقل سالی یک بار هیئت مدیره در نشست خود می بایستی گزارش حسابدگی (نامه به روسا) شخص انجام دهنده ممیزی خارجی را مورد بررسی قرار دهد، و همچنین جهات اصلی فعالیت، راهبرد و دیگر اسناد حقوقی داخلی شرکت را بررسی نموده و در صورت لزوم آن را مورد تجدید نظر قرار دهد.

4. هیئت مدیره حداقل هر سه ماه یکبار بایستی گزارشات حسابدگی زیرمجموعه ممیزی داخلی شرکت، مدیر عامل (مدیریت) و حسابدار کل، آمارگیر مسئول (رئیس زیرمجموعه آمارگیر) را برحسب مقررات و نحوه تعیین شده از سوی خود مورد بررسی قرار دهد.

ماده 30. جلسات هیئت مدیره

1. جلسات هیئت مدیره بایستی حداقل سه ماه یکبار برگزار شوند.
2. مقررات تشکیل و برگزاری جلسات هیئت مدیره به موجب اساسنامه وضع می شود.
3. جلسات هیئت مدیره توسط رئیس هیئت مدیره برحسب درخواست کتبی خود، عضو هیئت مدیره، مدیر عامل شرکت، شخص اجرا کننده ممیزی خارجی شرکت، بانک مرکزی و همچنین شرکت کننده ای (شرکت کنندگان) که دارای 5 یا بیش از 5 درصد اوراق سهام رای دهنده شرکت باشد برگزار می گردد.
4. جلسات هیئت مدیره می تواند به صورت مکاتبه ای برحسب مقررات مکاتبه ای وضع شده به موجب اساسنامه شرکت و مطابق با مقررات تشکیل و برگزاری جلسات برگزار شوند. هیئت مدیره می تواند در چنان جلسه ای تصمیم گیری نماید که در طی آن کلیه شرکت کنندگان در جلسه هیئت مدیره بتوانند در یک زمان واقعی از طریق ارتباط تلفنی، پخش مستقیم تلویزیونی یا دیگر وسایل ارتباطی با یکدیگر در تماس باشند. چنین جلسه ای جلسه برگزار شده به صورت مکاتبه ای (استعلامی) محسوب نمی شود. موضوعات مندرج در زیربندهای 3، 4، 10 و 14 بند 1 ماده 29 این قانون و همچنین مسائل تصویب برنامه توسعه بلند مدت یا طرح تجاری و انتخاب رئیس هیئت مدیره شرکت نمی توانند در موقع جلسات مکاتبه ای هیئت مدیره حل و فصل شوند.
5. حد نصاب عده لازم برای رسمیت جلسات هیئت مدیره برحسب اساسنامه شرکت وضع می شود که نمی تواند کمتر از نصف اعضای هیئت مدیره باشد. تصمیمات هیئت مدیره با حداکثر آرای اعضای هیئت مدیره حاضر در جلسه اتخاذ می شود، اگر برحسب این قانون مورد دیگری پیش بینی نشده باشد، یا برحسب اساسنامه یا دستورالعمل تصویبی مجمع عمومی تعداد آرای بیشتری پیش بینی نشده باشد.
6. در موقع رای گیری هر عضو هیئت مدیره فقط دارای یک رای می باشد. انتقال رای و حق رای به شخص دیگر ممنوع می باشد (از جمله به عضو دیگر هیئت مدیره). در صورت تساوی آرا، رای رئیس هیئت مدیره تعیین کننده است، اگر طبق اساسنامه مورد دیگری پیش بینی نشده باشد.

7. بررسی کلیه مسائل جلسات هیئت مدیره فقط می تواند با حضور الزامی مدیر عامل، به استثنای موارد بررسی توقف زودرس اختیارات مدیر عامل شرکت و همچنین مسائل مربوط به شرایط پرداخت حقوق وی، انجام پذیرد. مدیر عامل با حق رای مشورتی در جلسات هیئت مدیره شرکت می نماید.

8. جلسات هیئت مدیره صورتجلسه می شود. صورتجلسه جلسه در مهلت 10 روز پس از خاتمه جلسه تنظیم می شود. نکات زیر در صورتجلسه ذکر می شوند:

(1) سال، ماه، روز، ساعت و محل برگزاری جلسه،

(2) اشخاص شرکت کننده در جلسه،

(3) دستور جلسه،

(4) مسائلی که به رای گیری گذاشته می شود و همچنین نتایج رای گیری، برحسب هر یک از اعضای هیئت مدیره شرکت کننده در جلسه،

(5) نظرات اعضای هیئت مدیره و دیگر اشخاص شرکت کننده در جلسه پیرامون مسائلی که به رای گیری گذاشته می شود،

(6) تصمیمات اتخاذ شده در جلسه.

9. کلیه اعضای شرکت کننده در جلسه که در قبال صحت و قابلیت اطمینانی اطلاعات موجود در جلسه مسئول هستند صورتجلسه جلسه هیئت مدیره را امضاء می نمایند.

10. جلسات هیئت مدیره توسط رئیس هیئت مدیره اداره می شود و تصمیمات اتخاذ شده در جلسه را امضاء می نماید. رئیس هیئت مدیره در قبال قابلیت اطمینانی اطلاعات موجود در تصمیم اتخاذ شده جوابگو می باشد.

ماده 31. کمیسیون های وابسته به هیئت مدیره

1. هیئت مدیره به منظور سازماندهی موثر امور خود می تواند اقدام به ایجاد کمیسیون ها نماید. صلاحیت ها و مقررات فعالیت کمیسیون ها برحسب تصمیمات هیئت مدیره وضع می شوند.

2. اعضای هیئت مدیره و دیگر روسا یا کارکنان شرکت می توانند در کمیسیون های وابسته به هیئت مدیره جذب شوند.

3. تصمیمات اتخاذ شده از سوی کمیسیون های وابسته به هیئت مدیره دارای ماهیت مشورتی هستند.

ماده 32. اساس توقف زودرس اختیارات عضو هیئت مدیره

1. توقف زودرس اختیارات عضو هیئت مدیره از سوی مجمع عمومی و طبق درخواست نامه وی صورت می گیرد یا اگر:

- 1) وی به حکم دادگاه محجور یا دارای توان کاری محدود شناخته شده باشد،
- 2) در طی سمت وی چنان مواردی شناسایی شده باشند که طبق قانون وی از داشتن سمت ریاست شرکت منع شده باشد،
- 3) در طی یک سال حداقل در یک چهارم جلسات هیئت مدیره غیبت غیر موجه داشته یا جمعاً حداقل در نصف جلسات غیبت داشته است (شامل غیبت های موجه و غیر موجه)،
- 4) به موجب صدور حکم قانونی یا حکم دادگاه از حق داشتن سمت ها در زمینه های مالی، بانکی، مالیاتی، گمرکی، تجاری، اقتصادی، حقوقی محروم شده باشد،
- 5) متوفی باشد.

2. توقف زودرس اختیارات عضو هیئت مدیره نیز می تواند به شرط پرداخت حق الزحمه باقی مانده دوره زمانی اختیارات وی از سوی شرکت، و اگر دوره زمانی مذکور بیشتر از یک سال باشد؛ در این صورت پرداخت حقوق تعیین شده برای یک سال به وی، انجام پذیرد.

شرکت مجاز است از طریق قضایی از عضو هیئت مدیره عزل شده از سمت خود پرداخت حقوق جبرانی به وی برحسب پاراگراف اول این بند را طی اثبات عدم انجام وظایف رسمی از سوی عضو مذکور در دادگاه (عدم انجام یا انجام ناشایسته) مطالبه نماید.

ماده 33. مدیر عامل شرکت، مدیریت

1. ریاست فعالیت جاری شرکت برعهده مدیر عامل و در موارد پیش بینی شده به موجب اساسنامه شرکت، برعهده مدیریت است. مدیر عامل می تواند معاونین داشته باشد. مدیر عامل شرکت (اعضای مدیریت) از سوی هیئت مدیره انتخاب می شود و معاونین مدیر عامل با معرفی مدیر عامل از سوی هیئت مدیره انتصاب می شوند. ساختار مدیریت شرکت برحسب اساسنامه شرکت وضع می شود.
2. اگر برحسب اساسنامه داشتن مدیریت در نظر گرفته شده باشد، در این صورت صلاحیت های مدیر عامل و مدیریت می بایستی برحسب اساسنامه بوضوح از یکدیگر تفکیک بشوند.
3. مدیریت بر اساس اساسنامه و همچنین بر اساس اسناد حقوقی داخلی شرکت که به تصویب هیئت مدیره رسیده است و مهلت ها و مقررات دعوت و برگزاری جلسات مدیریت و همچنین مقررات اتخاذ تصمیمات از سوی آن را وضع می نماید، عمل می نماید.
4. در ساختار مدیریت اجباراً مدیر عامل شرکت، معاون (معاونین) وی و حسابدار کل شامل می شوند.

5. ریاست جلسات مدیریت بر عهده مدیر عامل است. جلسات مدیریت صورتجلسه می شوند. صورتجلسات جلسات مدیریت بنا به درخواست هیئت مدیره، ممیزی داخلی، شخص اجرا کننده ممیزی خارجی به آنان ارائه می شود. صورتجلسه جلسه در مهلت 10 روز پس از خاتمه جلسه تنظیم می شود. در صورتجلسه جلسه نکات زیر ذکر می شود:

(1) سال، ماه، روز، ساعت و محل برگزاری جلسه،

(2) نام اشخاص حاضر در جلسه،

(3) دستور جلسه جلسه،

(4) مسائلی که به رای گیری گذاشته شده می شود و همچنین نتایج رای گیری برحسب هریک از اعضای مدیریت شرکت کننده در جلسه،

(5) نظرات اعضای مدیریت و دیگر اشخاص حاضر در جلسه پیرامون مسائلی که به رای گیری گذاشته شده اند،

(6) تصمیمات اتخاذ شده در جلسه.

6. صورتجلسه جلسه مدیریت از سوی کلیه اعضای حاضر در جلسه که برای قابلیت اطمینانی اطلاعات موجود در صورتجلسه پاسخگو هستند، امضا می شود.

7. جلسات مدیریت توسط مدیر عامل سازماندهی و اداره می شود که تصمیمات جلسه را هم به امضاء می رساند. مدیر عامل برای قابلیت اطمینانی اطلاعات موجود در تصمیم پاسخگو می باشد.

8. مدیر عامل شرکت بعنوان صلاحیت انحصاری خود معرف شرکت در جمهوری ارمنستان و دول خارجی می باشد، به نمایندگی از طرف شرکت معاملات به امضا می رساند، بدون وکالت نامه از طرف شرکت عمل می نماید و وکالت نامه صادر می نماید.

9. مدیر عامل شرکت یا مدیریت:

(1) اسناد حقوقی داخلی مورد تصویب از سوی هیئت مدیره، اساسنامه های زیرمجموعه های مستقل و ساختار سازمانی شرکت را به هیئت مدیره ارائه می نماید،

(2) اموال شرکت از جمله موجودی های مالی را اداره می نماید، در چارچوب صلاحیت خود دستورات صادر می نماید، رهنمودهای اجباری جهت اجرا ابلاغ و بر اجرای آنها نظارت می نماید،

(3) کارکنان شرکت را استخدام و اخراج می نماید،

(4) تدابیر تشویقی و جوابگویی انضباطی در قبال کارکنان شرکت اعمال می نماید،

(5) اجرای تصمیمات مجمع عمومی و هیئت مدیره را تامین می نماید،

6) دیگر صلاحیت های مربوط به مدیریت فعالیت جاری شرکت که به موجب اساسنامه شرکت و نیز در چارچوب اسناد حقوقی وضع شده از سوی هیئت مدیره پیش بینی شده است، اجرا می نماید.

10. مسائلی که برحسب قانون یا اساسنامه بعنوان صلاحیت مجمع عمومی، هیئت مدیره، زیرمجموعه ممیزی داخلی یا آمارگیر مسئول وضع نشده اند، در حوزه صلاحیت مدیر عامل (مدیریت) می باشند.

11. مدیر عامل (مدیریت) برحسب مقررات وضع شده از سوی هیئت مدیره بطور منظم و حداقل هر سه ماه یکبار گزارش عملکرد به هیئت مدیره ارائه می نماید.

12. اتخاذ تصمیمات در خصوص مسائل تحت صلاحیت مدیر عامل (مدیریت) نمی تواند به دیگر نهادهای مدیریتی شرکت، ممیزی داخلی، حسابدار کل، آمارگیر مسئول یا شخص دیگر منتقل شود.

اختیارات مدیر عامل می تواند بغیر از اشخاص ذکر شده در این بند موقتاً (حداکثر تا مدت نود روز) به شخصی که با معیارهای مطابقت و صلاحیت حرفه ای اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی در خصوص مدیران عامل شرکت ها مطابقت داشته باشد، منتقل شود.

13. توقف زودرس اختیارات مدیر عامل از سوی هیئت مدیره و بر اساس درخواست نامه وی صورت می گیرد، یا اگر:

- 1) وی به حکم دادگاه محجور یا دارای توان کاری محدود شناخته شده باشد،
 - 2) در طی سمت وی چنان مواردی شناسایی شده باشند که طبق قانون از داشتن سمت مدیر عامل یا ریاست دیگر شرکت منع شده باشد،
 - 3) به موجب صدور حکم قانونی یا حکم دادگاه از حق داشتن سمت ها در زمینه های مالی، بانکی، مالیاتی، گمرکی، تجاری، اقتصادی، حقوقی محروم شده باشد،
 - 4) فوت کرده باشد.
14. توقف زودرس اختیارات مدیر عامل نیز می تواند به شرط پرداخت حق الزحمه باقی مانده دوره زمانی اختیارات وی از سوی شرکت، و اگر دوره زمانی مذکور بیشتر از یک سال باشد؛ در این صورت پرداخت حقوق تعیین شده برای یک سال به وی، انجام پذیرد.
- شرکت مجاز است از طریق قضایی از مدیر عامل عزل شده از سمت خود پرداخت حقوق جبرانی به وی برحسب پاراگراف اول این بند را طی اثبات عدم انجام وظایف رسمی از سوی مدیر عامل در دادگاه (عدم انجام یا انجام ناشایسته) مطالبه نماید.

ماده 34. حسابدار کل شرکت

1. حسابدار کل شرکت یا شخص اجرا کننده تعهدات مشابه (منبع: حسابدار کل) حقوق و وظایفی که به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون ثبت حسابداری» برای وی وضع شده است اجرا می نماید.
2. حسابدار کل با معرفی وی از طرف مدیر عامل (مدیریت) از سوی هیئت مدیره تعیین می شود.
3. حقوق و وظایف حسابدار کل بغیر از مورد وضع شده به موجب این بند نمی تواند به نهاد مدیریتی دیگر یا مقامات دیگر منتقل شود. اختیارات حسابدار کل می تواند بغیر از اشخاص وضع شده به موجب پاراگراف اول بند 12 ماده 33 این قانون موقتاً (حداکثر تا مهلت نود روز) به شخصی که با معیارهای مطابقت و صلاحیت حرفه ای اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی در خصوص حسابداران کل شرکت ها مطابقت داشته باشد، منتقل شود.
4. حسابدار کل بر حسب فرم و محتوای تصویب شده از سوی هیئت مدیره حداقل هر سه ماه یکبار گزارش مالی به هیئت مدیره و مدیر عامل (مدیریت) ارائه می نماید.
5. حسابدار کل در قبال مدیریت ثبت حسابداری شرکت، وضعیت و قابلیت اطمینانی آن، ارائه به موقع گزارش حسابداری سالانه، گزارشات مالی و آماری به نهادهای کشوری و دولتی که برحسب قوانین و سایر اسناد حقوقی وضع شده اند و همچنین به شرکت کنندگان در شرکت، طلبکاران و مطبوعات و رسانه های خبری جمعی و غیره، در قبال قابلیت اطمینانی اطلاعات مالی مورد ارائه در خصوص شرکت و مطابقت با قانون، سایر اسناد حقوقی و اساسنامه شرکت، مسئول می باشد. مسئولیت حسابدار کل در قبال تهیه، ارائه یا انتشار گزارشات حسابداری های مذکور در این بند شامل حال تهیه، ارائه و انتشار گزارشات حسابداری وضع شده به موجب قانون از سوی آمارگیر مسئول شرکت نمی شود. آن گزارشات حسابداری که حاوی اطلاعات مختلف بوده و در تهیه، ارائه یا انتشار آنان حسابدار کل و آمارگیر مسئول جوابگو هستند، آنها را هر دو مقام مذکور امضا می نمایند.

ماده 35. ممیزی داخلی

1. روسا و اعضای ممیزی داخلی از سوی هیئت مدیره تعیین می شوند. اعضای نهادهای مدیریت شرکت دیگر روسا و کارکنان و همچنین اقربای نسبی و سببی اعضای نهاد اجرایی و حسابدار کل نمی توانند عضو ممیزی داخلی شوند.
2. ممیزی داخلی طبق نظام نامه هیئت مدیره:
 - (1) بر فعالیت جاری و ریسک های شرکت نظارت می نماید،
 - (2) نظارت بر دستورات داده شده به نهاد اجرایی و حسابدار کل در خصوص اجرای قوانین، دیگر اسناد حقوقی و اسناد حقوق داخلی شرکت از سوی نهاد اجرایی، حسابدار کل، زیرمجموعه های منطقه ای و ساختاری، آمارگیر مسئول و زیرمجموعه آماری،

3) در خصوص مسائل ارائه شده از سوی هیئت مدیره و همچنین مسائلی که به ابتکار خود عرضه شده است نتیجه گیری و پیشنهاد ارائه می نماید.

3. حل و فصل مسائلی که در حوزه صلاحیت ممیزی داخلی می باشد نمی تواند به نهادهای مدیریت شرکت و اشخاص دیگر منتقل شود.

4. هیئت مدیره هر سال برنامه سالانه ممیزی داخلی را به تصویب می رساند.

5. برنامه سالانه حداقل بایستی شامل موارد زیر باشد:

1) زمینه هایی که می بایستی در آن کنترل ممیزی صورت گیرد،

2) شرح حال محتوای نظارت ممیزی در زمینه های مجزا.

6. رئیس ممیزی داخلی گزارشات حسابدگی زیر را به هیئت مدیره ارائه می نماید (رونوشت به: نهاد

اجرایی):

1) گزارش مقرر، پیرامون نتایج بررسی های تعیین شده برحسب برنامه سالانه،

2) گزارش فوق العاده، اگر بنا به نظر معقول ممیزی داخلی تخلفات مهمی شناسایی شده باشند. بطوری

که اگر تخلفات در نتیجه عملکردها یا عدم فعالیت نهاد اجرایی، حسابدار کل یا هیئت مدیره باشد، گزارش بلافاصله به رئیس هیئت مدیره ارائه می شود.

7. گزارش حسابدگی ممیزی داخلی بایستی حداقل شامل اطلاعات زیر باشد:

1) شرح حال بازرسی ها و مشاهدات حسابرسی،

2) تخلفات و نواقص شناسایی شده در نتیجه بازرسی ها و اقدامات پیشنهادی در خصوص رفع آنها،

3) نتیجه گیری ممیزی داخلی پیرامون رفع تخلفات و نواقص شناسایی شده.

8. گزارشات پیش بینی شده در موارد مقرر به موجب این بند حداکثر در طی پنج روز کاری پس از

شناسایی تخلف ارائه می شوند.

9. ممیزی داخلی در صورت شناسایی نقض قوانین و دیگر اسناد حقوقی موظف است آنها را به هیئت

مدیره و رونوشت آنها را به بانک مرکزی ارائه نماید.

10. در شرکت کمیسیون نظارت ایجاد نمی شود.

ماده 36. آمارگیر مسئول

1. آمارگیر مسئول شرکت از سوی هیئت مدیره تعیین می شود.

2. آمارگیر مسئول شرکت:

- 1) مطابقت محاسبه حق بیمه و شکل گیری ذخایر فنی با الزامات این قانون و دیگر اسناد حقوقی را مورد بررسی قرار می دهد،
- 2) مشخص می نماید که آیا اجرای تعهدات ناشی از قراردادهای بیمه با حق بیمه ها و ذخایر تشکیل شده تامین می شود یا خیر،
- 3) تعرفه های بیمه، حق بیمه و همچنین وجوه بیمه ای، مستمری و مقرری سالیانه را محاسبه می نماید،
- 4) رعایت الزامات وضع شده به موجب بخش 4 این قانون از سوی شرکت را تصدیق می نماید،
- 5) سایر گزارشات تعیین شده به موجب این قانون و دیگر اسناد حقوقی را که دارای مضمون زیر می باشند تهیه، ارائه یا منتشر می نماید:
 - الف. گزارش منعکس کننده اصول محاسبه ذخایر فنی،
 - ب. گزارش منعکس کننده برابری ذخایر، موجودی های هم ارزش ذخایر با تعهدات ناشی از قراردادهای بیمه،
 - پ. گزارش منعکس کننده کافی بودن حق بیمه ها (تعرفه های بیمه)،
 - ت. گزارش منعکس کننده اندازه و مقدار واقعی نورم های اقتصادی شرکت که به موجب این قانون و دیگر اسناد حقوقی وضع شده است.
3. نهاد اجرایی موظف است جهت اجرای اختیارات اطلاعات لازم را در اختیار آمارگیر مسئول قرار بدهد.
4. آمارگیر مسئول موظف است هر سه ماه یکبار به هیئت مدیره گزارش حسابدهی ارائه نماید.
5. اگر آمارگیر مسئول (رئیس زیرمجموعه آمارگیری) در طی انجام وظایف و اختیارات خود شناسایی نماید که حق بیمه ها محاسبه نشده اند و ذخایر فنی برحسب مقررات این قانون و دیگر اسناد حقوقی تشکیل نشده اند که در نتیجه آن اجرای تعهدات ناشی از قراردادهای بیمه با خطر مواجه شده اند، می بایستی بلادرنگ و حداکثر در طی پنج روز مراتب را کتباً به اطلاع هیئت مدیره، نهاد اجرایی و بانک مرکزی برساند.
6. گزارش حسابدهی سالانه شرکت می بایستی شامل گزارش آمارگیر مسئول و نتیجه گیری پیرامون انجام محاسبه حق بیمه ها و ذخایر فنی برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون باشد.

فصل 6. ممیزی خارجی

ماده 37. ممیزی سالانه عملکرد مالی- اقتصادی

1. عملکرد مالی- اقتصادی شرکت هر ساله بایستی از سوی شخص اجرا کننده ممیزی تحت حسابرسی قرار گیرد. برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی، می تواند معیارهای لازم برای شخص اجرا کننده

ممیزی عملکرد مالی- اقتصادی شرکت وضع بشود که در صورت مطابقت آن شخص انجام دهنده ممیزی می تواند خدمات ممیزی به شرکت عرضه نماید.

2. ممیزی شرکت می تواند در هر زمان دلخواه به دعوت هیئت مدیره و به حساب شرکت انجام پذیرد.

3. بنا به درخواست شرکت کنندگانی که صاحب حداقل 5 درصد اوراق سهام رای دهنده شرکت هستند نیز می تواند از سوی شخص انجام دهنده ممیزی خارجی ممیزی عملکرد مالی- اقتصادی شرکت انجام پذیرد. در این صورت شرکت کنندگانی که درخواست انجام ممیزی را نموده اند شخص انجام دهنده ممیزی از سوی آنان انتخاب می شود و با انعقاد قرارداد با وی در ازای آن پرداخت می نمایند. بطوری که اشخاص ذکر شده در این بند می توانند جبران هزینه های انجام خود را از شرکت مطالبه نمایند و شرکت موظف به جبران آنها خواهد شد، اگر بنا به اتخاذ تصمیم مجمع عمومی یا هیئت مدیره ممیزی مذکور برای شرکت توجیه شده اعلام شده باشد.

4. در قرارداد مورد انعقاد با شخص انجام دهنده ممیزی بغیر از تحکیم تعهد تهیه و تنظیم نتیجه گیری ممیزی می بایستی تهیه گزارش ممیزی (نامه به روسای شرکت) نیز در نظر گرفته شود.

5. شرکت در قرارداد مورد انعقاد با شخص اجرا کننده ممیزی می بایستی انجام بررسی قابلیت اطمینانی گزارشات مورد ارائه به بانک مرکزی از سوی خود و نیز مطابقت الزامات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی با ذخایر فنی، الزامات نورم های اقتصادی اصلی، پذیره نویسی دارایی های هم ارزش ذخایر فنی را مد نظر داشته باشد.

6. شخص اجرا کننده ممیزی در صورت شناسایی موارد قابل توجهی که سبب وخیم تر شدن موقعیت مالی شرکت خواهند شد و همچنین کشف کمبودها در سیستم های داخلی (از جمله: سیستم کنترل داخلی) در طی انجام بازرسی های ممیزی مکلف است بیدرنگ مراتب را حداکثر در طی پنج روز کاری به اطلاع بانک مرکزی برساند.

7. بانک مرکزی می تواند شرکت را ملزم به دعوت از شخص اجرا کننده ممیزی در طی چهار ماه و اقدام به انتشار گزارشات مالی شرکت و نتیجه گیری شخص انجام دهنده ممیزی در سایت اینترنتی رسمی اطلاعیه های عمومی جمهوری ارمنستان به آدرس: <http://www.azdarar.am> بنماید.

8. شرکت نتیجه گیری و گزارش ممیزی را می بایستی تا اول ماه مه سال بعد از سال مالی مورد نظر به بانک مرکزی ارائه نماید.

9. بنا به درخواست بانک مرکزی شخص اجرا کننده ممیزی مکلف است اسناد لازم در خصوص ممیزی شرکت را به بانک مرکزی ارائه نماید، حتی اگر آنها جزء اسرار تجاری، بانکی، بیمه ای یا غیره باشند. شخص اجرا کننده ممیزی برای عدم اجرای تعهدات وضع شده به موجب این بند در برابر قانون پاسخگو می باشد.

10. شخص اجرا کننده ممیزی شرکت نتیجه گیری ها پیرامون موارد زیر را نیز ارائه می نماید:

(1) پیرامون برابری ذخایر فنی شرکت،

(2) پیرامون مطابقت نورم های اقتصادی شرکت با الزامات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی،

(3) پیرامون مطابقت توزیع دارایی های برابر با ذخایر فنی شرکت با الزامات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی،

(4) پیرامون مطابقت عملکرد ممیزی داخلی شرکت، سیستم کنترل و نظارت داخلی با الزامات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیم بانک مرکزی،

(5) پیرامون وجود و کیفیت سیستم اطلاع رسانی داخلی شرکت،

(6) پیرامون کامل بودن و قابلیت اطمینانی گزارشات مورد ارائه با بانک مرکزی.

11. برحسب اسناد حقوقی مشترک بانک مرکزی و نهاد مدیریت دولتی و تام الاختیار دولت جمهوری ارمنستان می تواند برای شخص اجرا کننده ممیزی ریز جزئیات الزامات در خصوص ممیزی و شکل و محتوای ممیزی وضع شود.

12. بانک مرکزی می تواند از شخص انجام دهنده ممیزی درخواست نماید تا توضیحات مکمل در خصوص گزارش و نتیجه گیری خود ارائه نماید.

13. اگر نتیجه گیری ممیزی و (یا) گزارش با نقض الزامات این قانون و الزامات وضع شده به موجب قوانین و اسناد حقوقی دیگر تهیه شده باشد، یا ممیزی برحسب مقررات وضع شده به موجب قوانین و دیگر اسناد حقوقی اجرا نشده باشد، در این صورت بانک مرکزی می تواند آن را نپذیرد و در خواست انجام ممیزی جدید از سوی شخص اجرا کننده ممیزی به حساب شرکت بنماید.

(اصلاح ماده 37 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2012/03/19 (1390/12/29) شماره 142-

ن)

بخش 3. ثبت شرکت و صدور مجوز، برون سپاری عملکرد بیمه ای

فصل 7. مجوز فعالیت بیمه ای

ماده 38. مجوز فعالیت بیمه ای

1. مجوز فعالیت بیمه ای (در این ماده منبهد: مجوز) سندی است صادر شده از سوی بانک مرکزی که تایید کننده اجازه انجام فعالیت بیمه ای می باشد.

2. مجوز بدون مهلت است. آن قابل واگذاری، وثیقه گذاری یا انتقال نمی باشد.

3. در مجوز شماره و تاریخ صدور مجوز، عنوان کامل شرکت دریافت کننده مجوز، شماره ثبت، نوع (انواع) و کلاس (های) بیمه ذکر می شود.
4. فرم واحد مجوز برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود.
5. مجوز می تواند برحسب اتخاذ تصمیم شورای بانک مرکزی و برحسب موارد و مقررات وضع شده به موجب قانون بی اعتبار اعلام شود.
6. در صورت بی اعتبار شناخته شدن مجوز آن بایستی در مهلت سه روز از سوی شرکت به بانک مرکزی عودت داده شود.
7. در صورت مفقود الاثر شدن مجوز، شرکت می بایستی مراتب را بلافاصله و حداکثر در طی پنج روز به بانک مرکزی اعلام نماید. بانک مرکزی برحسب درخواستنامه شرکت در مهلت ده روز المثنی مجوز در اختیار شرکت می گذارد.
8. رویه عمل صدور مجوز فعالیت بیمه ای برحسب قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود.

ماده 39. عملکرد مجوز فعالیت بیمه ای

1. مجوز فعالیت بیمه ای جهت انجام فعالیت بیمه ای برحسب یک یا چند کلاس یا زیرکلاس های وضع شده به موجب ماده 7 این قانون صادر می شود.
2. شرکت و شعبه شرکت بیمه خارجی به ثبت رسیده در جمهوری ارمنستان فقط با آن کلاس ها و زیر کلاس های بیمه ای می توانند فعالیت بیمه ای انجام دهند که برای آنها مجوز دریافت کرده باشند.
3. شرکت همزمان می تواند بیمه عمر و بیمه اتکایی عمر یا بیمه غیرعمر و بیمه اتکایی غیرعمر اجرا نماید.
4. شرکت همزمان نمی تواند فعالیت بیمه ای با کلاس های بیمه ای عمر و غیرعمر مندرج در ماده 7 اجرا نماید.
5. شرکت بیمه اتکایی همزمان می تواند بیمه اتکایی عمر و غیرعمر اجرا نماید.
6. شرکتی که دارای مجوز کلاس های مشخصی از بیمه غیرعمر باشد بدون صدور مجوز مکمل می تواند بیمه مکمل ریسک بیمه ای کلاس دیگر را اجرا نماید، اگر ریسک بیمه ای مذکور مربوط به آن موضوع بیمه ای باشد که بر حسب کلاس دارای مجوز بیمه شده باشد و ریسک بیمه ای مذکور و موضوع بیمه شده با یک قرارداد بیمه، بیمه شده باشند.

مفاد این بند شامل حال فعالیت بیمه ای تحت کلاس های وضع شده به موجب زیربندهای 14 (بیمه اعتباری)، 15 (تضمینات) و 17 (قضایی و فراقضایی) ماده 7 این قانون نمی شود، بجز مواردی که اگر بیمه هزینه های قضایی و فراقضایی، بعنوان بیمه مکمل بیمه های اجرا شده تحت کلاس های وضع شده به موجب زیربندهای 6 (بیمه وسائط نقلیه آبی)، 12 (بیمه مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه آبی (همچنین باربری)) و 18 (بیمه پشتیبانی) بند 2 ماده 7 این قانون قلمداد شوند.

7. شرکت دارای مجوز اجرای بیمه عمر می تواند بیمه های کلاس های 1 (بیمه حوادث) و 2 (بیمه درمانی) بند 2 ماده 7 این قانون را اجرا نماید، اگر آنها در تکمیل فعالیت اصلی آن بوده و ناشی از خدمات دهی قرارداد بیمه عمر باشد.

8. اجرای فعالیت بیمه ای، بیمه اتکایی و کارگزار بیمه ای بدون مجوز صادر شده از سوی بانک مرکزی ممنوع می باشد.

ماده 40. ثبت شرکت و صدور مجوز

1. جهت ثبت شرکت و صدور مجوز، موسسین آن می بایستی به بانک مرکزی مدارک زیر را برحسب نحوه، مقررات و محتوای وضع شده از سوی بانک مرکزی ارائه نمایند:

- 1) درخواست نامه ثبت و صدور مجوز،
- 2) برنامه تجاری شرکت،
- 3) 6 نسخه از اساسنامه شرکت که به تصویب مجمع موسسین شرکت رسیده باشد،
- 3.1) درخواست نامه ثبت نام تجاری شرکت، که الزامات آن، فهرست اسناد مورد ارائه و همچنین روابط مربوط به بررسی درخواست نامه و ثبت نام تجاری و تغییرات آن برحسب مقرراتی که مشترکاً از سوی بانک مرکزی و نهاد تام الاختیار دولت جمهوری ارمنستان وضع شده است، تنظیم می شوند،
- 4) فهرست شرکت کنندگان شرکت با ذکر نام (عنوان) آنان، محل سکونت (استقرار)، ارزش اسمی و تعداد سهام تحت پذیره نویسی و میزان مشارکت در سرمایه اساسنامه شرکت،
- 5) مصوبه مجمع موسس شرکت پیرامون تعیین روسای شرکت،
- 6) گواهی پیرامون فعالیت روسای شرکت (شغلی، تحصیلی، تجاری)، نمونه امضاهای تایید شده آنها،
- 7) کپی های گواهینامه های صلاحیت حرفه ای روسا و آمارگیر مسئول در صورت وجود،
- 8) اسناد و مدارک وضع شده به موجب ماده 17 این قانون و دیگر اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی جهت دریافت موافقت اولیه مشارکت قابل توجه اشخاص دارای مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت،

- 9) برای اشخاص حقوقی دارای مشارکت قابل توجه در شرکت، گزارشات حسابدگی سه سال قبل و نتیجه گیری های ممیزی مستقل در خصوص آنها،
- 10) فهرست اشخاص دارای مشارکت قابل توجه در شرکت و اقربای نسبی و سببی آنان،
- 11) در صورت وجود، پیش نویس قراردادهای برون سپاری عملکردهای بیمه ای،
- 12) پیش نویس آیین نامه های فعالیت شرکت،
- 13) قبض رسید پرداخت عوارض دولتی،
- 14) سند تایید کننده پرداخت سرمایه اساسنامه ای به حساب اندوخته شرکت در نزد بانک مرکزی یا در نزد یکی از بانک های فعال در جمهوری ارمنستان که از اقربای نسبی و سببی نباشد،
- 15) اطلاعیه پیرامون مطابقت محل فعالیت شرکت با معیارهای وضع شده از سوی بانک مرکزی،
- 16) دیگر اسناد و مدارک وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.
2. بانک مرکزی می تواند اطلاعات مکمل که برای ارزیابی قابلیت اطمینانی اطلاعات مندرج در بند 1 این ماده لازم باشند درخواست نماید.
3. بانک مرکزی می تواند در موارد وضع شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود نسبت به شعب شرکت های خارجی، صاحبان و روسای قابل توجه غیر مقیم خارجی در خصوص اسناد و مدارک مندرج در بند 1 این ماده استثنائاتی قائل شود.
5. اگر پس از ارائه درخواست نامه وضع شده به موجب این ماده تغییراتی در اطلاعات ارائه شده رخ داده باشد، در این صورت درخواست کننده موظف است اطلاعات تغییر یافته را نیز تا اتخاذ تصمیم بانک مرکزی پیرامون ثبت و صدور مجوز یا رد درخواست ثبت و صدور مجوز از سوی بانک مرکزی ارائه نماید.
6. مقررات ثبت و صدور مجوز شرکت ها، فرم و محتوای اسناد و مدارک مورد نیاز، مقررات ارائه برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شوند.
- (اصلاح ماده 40 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2009/06/08 (1388/03/18) شماره 144- ن، قانون اصلاحی مورخه 2012/03/19 (1390/12/29) شماره 142- ن)

ماده 41. مصوبه پیرامون ثبت و صدور مجوز

1. بانک مرکزی پیرامون ثبت شرکت و صدور مجوز تصمیم اتخاذ می نماید، اگر اسناد و مدارک و اطلاعات ارائه شده مطابق با این قانون، قوانین و اسناد حقوقی دیگر باشند و طبق این قانون اساس و پایه رد درخواست ثبت شرکت و صدور مجوز وجود نداشته باشد.

2. بانک مرکزی موظف است در طی مهلت پنج روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون ثبت و صدور مجوز گواهینامه ثبت و مجوز را به شرکت تحویل بدهد.
3. بانک مرکزی ثبت شرکت و صدور مجوز یا رد ثبت شرکت و صدور مجوز را در مهلت 30 روز پس از ارائه درخواست نامه از سوی موسسین شرکت انجام می دهد، که روند آن می تواند برحسب تصمیم بانک مرکزی حداکثر تا 30 روز جهت دریافت برخی اطلاعات مورد نیاز بانک مرکزی به حال تعلیق در آید. اگر بانک مرکزی در طی مهلت مذکور پیرامون رد ثبت و صدور مجوز یا ثبت و صدور مجوز تصمیم اتخاذ ننماید، در این صورت مجوز صادر شده و شرکت ثبت شده محسوب خواهد شد.
4. بانک مرکزی در طی مهلت پنج روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون ثبت شرکت مراتب را جهت درج و انجام امور مربوط به ثبت شرکت به اطلاع نهاد ذیصلاح دولتی ثبت اشخاص حقوقی می رساند.
5. شرکت از موقع ثبت در بانک مرکزی هویت شخص حقوقی بدست می آورد.

ماده 42. پایه و اساس رد درخواست نامه ثبت و صدور مجوز

بانک مرکزی می تواند ثبت شرکت و صدور مجوز را رد نماید اگر:

- 1) مدارک جعلی یا ناقص ارائه شده باشد یا در اسناد و مدارک ارائه شده اطلاعات جعلی و غیر قابل اطمینان منعکس شده باشد،
- 2) مطابق با برنامه تجاری، حق بیمه ها (تعرفه های بیمه ای) و ذخایر برای اجرای تعهدات ناشی از قراردادهای بیمه از سوی شرکت کافی نباشند،
- 3) روسای شرکت واجد شرایط و الزامات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نباشند،
- 4) شرکت جهت اجرای فعالیت بیمه ای واجد شرایط و الزامات وضع شده به موجب این قانون و دیگر اسناد حقوقی نباشد،
- 5) اساسنامه شرکت مغایر با قانون باشد،
- 6) مفاد اساسنامه یا نظام نامه های فعالیت شرکت دقیق و بطور کافی صریح نبوده که به سبب آن فعالیت عادی شرکت یا منافع بیمه گذاران می تواند با خطر مواجه شود،
- 7) شرکت مطابق با الزامات تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی از فضای لازم و تجهیزات فنی برخوردار نباشد،
- 8) بانک مرکزی یکی از درخواست نامه های جلب موافقت اولیه جهت کسب مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت را رد کرده باشد یا حتی برای یک مورد رد نماید،

9) برنامه تجاری با الزامات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی مطابقت نداشته باشد،

10) بنا به نظر معقول بانک مرکزی برنامه تجاری غیر واقع بینانه بوده یا این که عملکرد به وقف برنامه، شرکت قادر به اجرای عادی فعالیت بیمه ای نخواهد شد،

11) بنا به نظر معقول بانک مرکزی عملکرد موسسین شرکت یا اقربای نسبی و سببی آنان، وضعیت مالی، اعتبار منفی یا نبود تجربه در زمینه مالی می تواند به منافع بیمه گذاران لطمه بزند یا مانع روال عادی فعالیت بیمه ای از سوی شرکت یا اجرای صحیح نظارت از سوی بانک مرکزی شود،

12) حداقل مقدار سرمایه اساسنامه ای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی مرکزی پرداخت نشده باشد.

ماده 43. عوارض دولتی و حق الزحمه خدمات

از شرکت، شعبه شرکت خارجی، شرکت بیمه اتکایی، شرکت کارگزاری بیمه ای، جهت صدور مجوز برابر مقررات و مقدار تعیین شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون عوارض دولتی»، عوارض دولتی اخذ می شود.

ماده 44. برنامه تجاری شرکت

1. برنامه تجاری می بایستی برای سه سال آتی تنظیم شود و شامل اطلاعات زیر باشد:

1) ساختار سازمانی داخلی شرکت،

2) محاسبه درآمدها و هزینه ها،

3) چشم انداز روند توسعه مالی،

4) شرح و توصیف بازارهای مورد پیش بینی برای فعالیت،

5) رقبای اصلی و روش های مقاومتی در برابر رقابت،

6) روش های مدیریت و ارزیابی ریسک های احتمالی،

7) هر یک از کلاس ها و زیر کلاس های بیمه ای تحت اجرا از سوی شرکت یا شعبه،

8) شرح حال جزئی تر پیش بینی های تجاری در خصوص هر کلاس و زیرکلاس،

9) برنامه بیمه اتکایی،

10) مقررات داخلی محاسبه ذخایر فنی،

11) سیاست پذیره نویسی دارایی های هم ارزش ذخایر فنی،

12) مقادیر حق بیمه ها (تعرفه های بیمه ای) و توجیه آنها، امضاء شده از سوی آمارگیر مسئول یا نامزد ریاست زیرمجموعه آمارگیری، بجز موارد اعمال تعرفه اجرا کننده بیمه اتکایی قابل اطمینان برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیم بانک مرکزی،

13) سایر اطلاعات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیم بانک مرکزی.

شرکت همچنین می تواند دیگر اطلاعات پیرامون برنامه تجاری ارائه نماید.

2. شرکت در حین اجرای فعالیت می بایستی برحسب مقررات، نحوه و مهلت های وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی در خصوص اجرای برنامه تجاری که در طی مراحل ثبت و صدور مجوز ارائه کرده است گزارش حسابدگی ارائه نماید.

3. شرکت موظف است برحسب مقررات، نحوه و مهلت های وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی برنامه تجاری عملکرد سه ساله و تغییرات انجامی در آن را به بانک مرکزی ارائه نماید.

ماده 45. بی اعتبار شناخته شدن مجوز

1. شورای بانک مرکزی مجوز شرکت، شرکت کارگزار بیمه ای، ثبت شعبه فعال شرکت در جمهوری ارمنستان را در موارد تجدید سازمان (بجز بازسازی)، ورشکستگی و وجود دیگر پایه و اساس وضع شده به موجب قانون از درجه اعتبار ساقط اعلام می نماید.

2. شورای بانک مرکزی در موارد وضع شده به موجب این قانون بعنوان تدابیر جوابگویی مورد اعمال در قبال نقض اسناد حقوقی تنظیمی از سوی شرکت می تواند مجوز شرکت را از درجه اعتبار ساقط اعلام نماید.

فصل 8. ایجاد زیرمجموعه های منطقه ای شرکت در جمهوری ارمنستان

ماده 46. شعبه و نمایندگی شرکت

1. شرکت فعال در جمهوری ارمنستان می تواند برحسب مقررات تعیین شده به موجب این قانون و دیگر اسناد حقوقی تنظیمی، شعبه و نمایندگی در جمهوری ارمنستان دایر نماید.

2. شعبه شرکت زیرمجموعه ای است مجزا و فاقد هویت شخص حقوقی که در خارج از محل استقرار شرکت قرار داشته و در چارچوب اختیارات داده شده از سوی شرکت عمل نموده و به نام وی عملکرد بیمه ای اجرا می نماید. شعبه فقط می تواند در کلاس هایی فعالیت بیمه ای اجرا نماید که شرکت برای آنها مجوز دریافت کرده باشد.

3. نمایندگی شرکت زیرمجموعه ای است مجزا و فاقد هویت شخص حقوقی که در خارج از محل استقرار شرکت قرار داشته و معرف شرکت بوده، بازار مالی را مورد مطالعه قرار داده، از طرف شرکت قرارداد منعقد نموده و سایر عملیات مشابه اجرا می نماید.

نمایندگی مجاز به اجرای فعالیت بیمه ای نمی باشد.

4. ثبت شعب در حال تاسیس در جمهوری ارمنستان از سوی شرکت فعال در خاک جمهوری ارمنستان از طرف بانک مرکزی با ارائه مدارک ذیل الذکر برحسب فرم و محتوای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی صورت می گیرد:

1) مصوبه هیئت مدیره شرکت یا چکیده صورتجلسه پیرامون ایجاد شعبه،

2) درخواست نامه شرکت،

3) اساسنامه شعبه،

4) گواهی پیرامون فعالیت روسای شعبه در حال ایجاد برحسب فرم وضع شده از سوی بانک مرکزی،

5) برنامه تجاری شعبه در حال ایجاد برحسب فرم وضع شده از سوی بانک مرکزی،

6) اطلاعیه پیرامون اختصاص دادن فضا به شعبه و همچنین مطابقت امکانات تجهیزاتی آن با

معیارهای تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی،

7) سایر اسناد و اطلاعات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

5. در جمهوری ارمنستان جهت ثبت نمایندگی در حال ایجاد شرکت فعال در جمهوری ارمنستان،

شرکت مدارک زیر را به بانک مرکزی ارائه می نماید:

1) درخواست نامه شرکت،

2) مصوبه نهاد ذیصلاح شرکت پیرامون ایجاد نمایندگی در جمهوری ارمنستان،

3) اساسنامه نمایندگی،

4) سایر اسناد و مدارک وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

6. در مهلت 30 روز پس از ارائه درخواست نامه و مدارک لازم که به موجب این ماده پیش بینی شده

است، بانک مرکزی شعبه یا نمایندگی را به ثبت رسانده و گواهینامه ثبتی در اختیار می گذارد و در صورت رد ثبت، در مهلت پنج روز کاری در باره پایه و اساس رد درخواست ثبت آنها به اطلاع شرکت می رساند.

7. بانک مرکزی در مهلت پنج روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون ثبت شعبه یا نمایندگی مراتب را جهت

درج و انجام امور مربوط به ثبت شعبه یا نمایندگی به اطلاع نهاد ذیصلاح دولتی ثبت اشخاص حقوقی می رساند.

8. بانک مرکزی می تواند درخواست نامه ثبت شعبه شرکت در جمهوری ارمنستان را رد نماید، اگر:

- 1) (در اسناد ارائه شده اطلاعات غیر قابل اطمینان یا جعلی منعکس شده باشد،
 - 2) اسناد ارائه شده ناقص باشند،
 - 3) محل شعبه شرکت یا تجهیزات فنی آن مطابق با الزامات تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نباشد،
 - 4) معلومات یا صلاحیت حرفه ای روسای شعبه شرکت مطابق با معیارهای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نباشد،
 - 5) در موقع ارائه اسناد ثبت شعبه به بانک مرکزی، شرکت در طی سال قبل از آن نورم های اقتصادی اصلی را نقض کرده باشد یا ایجاد شعبه سبب وخیم تر شدن اوضاع مالی شرکت شود،
 - 6) برنامه تجاری شعبه یا تغییرات در برنامه مطابق با الزامات تعیین شده برحسب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نباشد،
 - 7) بنا به نظر معقول بانک مرکزی برنامه تجاری شعبه یا تغییرات انجام شده در برنامه غیر واقع بینانه بوده یا این که عملکرد به وقف برنامه، شعبه شرکت قادر به اجرای فعالیت عادی بیمه ای نخواهد بود،
 - 8) در موقع ارائه اسناد مربوط به ثبت شعبه به بانک مرکزی، ارزیابی خلاصه شده شاخص های عملکرد شرکت از حد نصاب تعیین شده بانک مرکزی پایین باشد.
 9. بانک مرکزی می تواند درخواست نامه ثبت نمایندگی شرکت در جمهوری ارمنستان را رد نماید،
- اگر:

- 1) در اسناد ارائه شده اطلاعات غیر قابل اطمینان یا جعلی منعکس شده باشد،
- 2) اسناد ارائه شده جعلی یا ناقص باشند،
- 3) بنا به نظر معقول بانک مرکزی ایجاد نمایندگی منجر به وخیم تر شدن اوضاع مالی شرکت خواهد شد،
- 4) در موقع ارائه اسناد مربوط به ثبت نمایندگی به بانک مرکزی، ارزیابی خلاصه شده شاخص های عملکرد شرکت از حد نصاب تعیین شده بانک مرکزی پایین باشد.
10. مقررات و شرایط توقف کار شعب و نمایندگی ها (از جمله توقف موقتی آنها) برحسب اسناد حقوقی بانک مرکزی وضع می نماید. بانک مرکزی می تواند برحسب موارد و شرایط وضع شده به موجب اسناد حقوقی بانک مرکزی اجازه توقف فعالیت یا توقف موقتی فعالیت شعب و نمایندگی ها را ندهد.

ماده 47. ثبت شعبه و نمایندگی شرکت خارجی در جمهوری ارمنستان

1. شرکت خارجی می تواند در خاک جمهوری ارمنستان برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیم بانک مرکزی با ثبت در بانک مرکزی شعبه ایجاد نماید.
2. برای ثبت شعبه در حال ایجاد شرکت خارجی در جمهوری ارمنستان، شرکت خارجی برحسب نحوه، مقررات و محتوای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیم بانک مرکزی می بایستی اسناد و مدارک زیر را ارائه نماید:
 - 1) درخواست نامه ثبت شعبه،
 - 2) مصوبه نهاد ذیصلاح شرکت خارجی پیرامون ایجاد شعبه در جمهوری ارمنستان،
 - 3) اساسنامه شعبه، تایید شده از سوی نهاد ذیصلاح مدیریت در 6 نسخه،
 - 4) نظام نامه های فعالیت شعبه، در صورت وجود آنها،
 - 5) گواهینامه ثبت، اساسنامه یا سایر اسناد و مدارک موسس و مجوز شرکت مطابق با قانونگذاری کشوری که شرکت خارجی در آن به ثبت رسیده است، و همچنین ترجمه ارمنی آنها که به تایید سردفتر رسیده باشد،
 - 6) گزارشات مالی سه سال اخیر شرکت خارجی؛ مطابق با استانداردهای ثبت حسابداری بین المللی و نتیجه گیری های ممیزی مستقل در خصوص آنها،
 - 7) گواهی پیرامون اشخاص دارای مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت خارجی،
 - 8) برنامه تجاری شعبه،
 - 9) مصوبه یا سند دیگر نهاد دارای صلاحیت نظارت بر شرکت خارجی در خصوص صدور مجوز یا عدم مخالفت نسبت به ایجاد شعبه در جمهوری ارمنستان،
 - 10) گواهی نهاد دارای صلاحیت نظارت بر شرکت خارجی در خصوص آن که شرکت خارجی دارای اجازه اجرای فعالیت بیمه ای می باشد و مطابق با قانونگذاری کشوری که در آن به ثبت رسیده است فعالیت بیمه ای اجرا می نماید،
 - 11) مصوبه نهاد ذیصلاح مدیریت شرکت خارجی پیرامون تعیین روسای شعبه شرکت،
 - 12) گواهی پیرامون فعالیت روسای شعبه شرکت خارجی و نمونه امضاهای تایید شده آنها،
 - 13) در صورت وجود، نسخه های قراردادهای برون سپاری عملکردهای بیمه ای،
 - 14) قبض رسیده های پرداخت عوارض دولتی،
 - 15) اطلاعیه پیرامون مطابقت محل فعالیت شعبه شرکت خارجی با معیارهای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی،

16) دیگر اسناد و مدارک وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

3. شرکت خارجی می تواند در خاک جمهوری ارمنستان برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیم بانک مرکزی و با ثبت در بانک مرکزی نمایندگی ایجاد نماید.

4. برای ثبت نمایندگی در حال ایجاد شرکت خارجی در جمهوری ارمنستان، شرکت خارجی برحسب فرم و محتوای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیم بانک مرکزی می بایستی اسناد و مدارک زیر را ارائه نماید:

1) درخواست نامه در خصوص ثبت نمایندگی،

2) مصوبه نهاد ذیصلاح شرکت خارجی پیرامون ایجاد نمایندگی در جمهوری ارمنستان،

3) اساسنامه نمایندگی در 6 نسخه،

4) گواهینامه ثبت، اساسنامه یا سایر اسناد و مدارک موسس و مجوز فعالیت بیمه ای شرکت خارجی مطابق با قانونگذاری کشوری که شرکت خارجی در آن به ثبت رسیده است، با ترجمه ارمنی آنها که به تایید سردفتر رسیده باشد،

5) گزارشات مالی سه سال اخیر شرکت خارجی؛ مطابق با استانداردهای ثبت حسابداری بین المللی و نتیجه گیری های ممیزی مستقل در خصوص آنها،

6) گواهی پیرامون اشخاص دارای مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت خارجی،

7) مصوبه یا سند دیگر نهاد دارای صلاحیت نظارت بر شرکت خارجی در خصوص صدور مجوز یا عدم مخالفت نسبت به ایجاد نمایندگی در جمهوری ارمنستان،

8) گواهی نهاد دارای صلاحیت نظارت بر شرکت خارجی در خصوص آن که شرکت خارجی دارای اجازه اجرای فعالیت بیمه ای می باشد و مطابق با قانونگذاری کشوری که در آن به ثبت رسیده است فعالیت بیمه ای اجرا می نماید،

9) دیگر اسناد و مدارک وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

5. بانک مرکزی پیرامون ثبت شعبه یا نمایندگی شرکت خارجی تصمیم گیری می نماید، اگر اسناد و مدارک و اطلاعات ارائه شده مطابق با این قانون، دیگر قوانین و اسناد حقوقی بوده و بر اساس این قانون پایه و اساس رد ثبت شعبه یا نمایندگی شرکت خارجی وجود نداشته باشد.

6. بانک مرکزی موظف است در مهلت پنج روز پس از اتخاذ تصمیم وضع شده به موجب بند 5 این ماده گواهی نامه ثبتی را به شرکت خارجی تحویل بدهد.

7. بانک مرکزی در مهلت 30 روز پس از ارائه درخواست نامه از سوی شرکت خارجی، شعبه یا نمایندگی شرکت خارجی را ثبت یا آن را رد می نماید، که روند آن می تواند برحسب اتخاذ تصمیم بانک

مرکزی جهت دریافت برخی اطلاعات مورد نیاز از طرف بانک مرکزی حداکثر تا 30 روز به حال تعلیق درآید. اگر در خلال مدت مذکور بانک مرکزی پیرامون ثبت و صدور مجوز یا رد ثبت و صدور مجوز تصمیم گیری ننماید، در این صورت شعبه ثبت شده محسوب خواهد شد.

8. بانک مرکزی در مهلت پنج روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون ثبت شعبه یا نمایندگی شرکت خارجی مراتب را جهت درج و انجام امور مربوط به ثبت شعبه یا نمایندگی شرکت خارجی به اطلاع نهاد ذیصلاح دولتی ثبت اشخاص حقوقی می رساند.

9. بانک مرکزی می تواند اطلاعات مکمل که برای ارزیابی قابلیت اطمینانی اطلاعات مندرج در بند 2 و 4 این ماده لازم باشند درخواست نماید.

3. بانک مرکزی می تواند در موارد وضع شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود در خصوص اسناد و مدارک مندرج در بند 2 و 4 این ماده استثنائاتی قائل شود.

ماده 48. پایه و اساس رد درخواست نامه ثبت شعبه و نمایندگی شرکت خارجی در خاک جمهوری ارمنستان

1. بانک مرکزی ثبت شعبه شرکت خارجی در خاک جمهوری ارمنستان را در صورتی رد می نماید، اگر:

1) مدارک جعلی یا ناقص ارائه شده باشد یا در اسناد و مدارک ارائه شده اطلاعات جعلی و غیر قابل اطمینان منعکس شده باشد،

2) حق بیمه های (تعرفه های بیمه ای) محاسبه شده و ذخایر برای اجرای تعهدات ناشی از قراردادهای بیمه ای از سوی شرکت خارجی کافی نباشند،

3) روسای شرکت خارجی واجد شرایط و الزامات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نباشند،

4) شرکت خارجی یا شعبه در حال ایجاد در جمهوری ارمنستان جهت اجرای فعالیت بیمه ای واجد شرایط و الزامات وضع شده به موجب این قانون و دیگر اسناد حقوقی نباشد،

5) اساسنامه شعبه شرکت خارجی مغایر با قانون باشد،

6) مفاد اساسنامه یا نظام نامه های فعالیت شعبه شرکت خارجی دقیق و بطور کافی صریح نبوده که به سبب آن می تواند فعالیت عادی شرکت یا منافع بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده یا اشخاص ذینفع را در معرض خطر قرار دهد،

7) شعبه شرکت خارجی مطابق با الزامات تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی فاقد فضای لازم و تجهیزات فنی باشد،

8) برنامه تجاری ارائه شده با الزامات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی مطابقت نداشته باشد،

9) بنا به نظر معقول بانک مرکزی برنامه تجاری غیر واقع بینانه باشد یا این که عملکرد به وقف برنامه، شعبه شرکت خارجی قادر به اجرای عادی فعالیت بیمه ای نخواهد شد،

10) بنا به نظر معقول بانک مرکزی عملکرد شرکت کنندگان قابل توجه شرکت خارجی یا اقربای نسبی و سببی آنان، وضعیت مالی، اعتبار یا تجربه آنان می تواند منافع یا حقوق بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده یا اشخاص ذینفع را در معرض خطر قرار دهد، یا مانع روال عادی فعالیت بیمه ای از سوی شعبه شرکت خارجی یا اجرای صحیح امور نظارتی بانک مرکزی شود،

11) بنا به نظر معقول بانک مرکزی، نهاد مسئول نظارت بر بخش امور بیمه ای کشور محل فعالیت اصلی شرکت در قبال فعالیت شرکت های ثبت شده در کشور مورد نظر نظارت شایسته و مطابق با معیارهای بین المللی بعمل نیاورده یا کشور مذکور به بانک مرکزی این فرصت را نمی دهد تا در قبال شعبه در حال ایجاد بازرسی یا نظارت صحیح را به انجام برساند،

12) در صورت ایجاد شعبه در جمهوری ارمنستان، شرکت ضرورت ایجاد شعبه را به اثبات نمی رساند یا بنا به نظر معقول بانک مرکزی برنامه ریزی می شود تا امکانات بدست آمده از راه غیر قانونی در گردش قرار داده شود.

2. بانک مرکزی ثبت نمایندگی شرکت خارجی در خاک جمهوری ارمنستان را رد می نماید، اگر:

1) مدارک جعلی یا ناقص ارائه شده باشد یا در اسناد و مدارک ارائه شده اطلاعات جعلی و غیر قابل اطمینان منعکس شده باشد،

2) اساسنامه نمایندگی شرکت خارجی مغایر با قانون باشد،

3) در صورت ایجاد نمایندگی در جمهوری ارمنستان، شرکت ضرورت ایجاد نمایندگی را به اثبات نمی رساند یا بنا به نظر شورای بانک مرکزی برنامه ریزی می شود تا به گردش در آمدن امکانات بدست از راه غیر قانونی کمک شود.

فصل 9. فعالیت شرکت بیمه فعال در جمهوری ارمنستان در کشور خارجی

ماده 49. ایجاد شعبه و نمایندگی شرکت در خارج از خاک جمهوری ارمنستان

1. شرکت فعال در جمهوری ارمنستان جهت ایجاد شعبه و نمایندگی در کشور خارجی می بایستی موافقت اولیه بانک مرکزی را ضمن ارائه اسناد و مدارک زیر برحسب فرم و محتوای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی بدست آورد:

1) درخواست نامه دریافت موافقت اولیه جهت ایجاد شعبه یا نمایندگی در خارج از خاک جمهوری ارمنستان،

2) برنامه تجاری شعبه یا نمایندگی در حال ایجاد در خارج از خاک جمهوری ارمنستان،

3) سایر اسناد و مدارک وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

2. بانک مرکزی پیرامون اعلام موافقت اولیه در خصوص ایجاد شعبه یا نمایندگی شرکت در خارج از خاک جمهوری ارمنستان تصمیم گیری می نماید، اگر اسناد و اطلاعات ارائه شده مطابق با این قانون، دیگر قوانین و اسناد حقوقی بوده، اطلاعات مندرج در آنها موثق و قابل اطمینان بوده و پایه و اساس وضع شده به موجب این قانون یا اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی در رد موافقت اولیه ایجاد شعبه یا نمایندگی شرکت در کشور خارجی وجود نداشته باشد.

3. بانک مرکزی در مهلت 30 روز پس از ارائه درخواست نامه به بانک مرکزی، موافقت خود در ایجاد شعبه یا نمایندگی شرکت در خارج از خاک جمهوری ارمنستان را اعلام یا آن را رد می نماید.

4. شرکت موظف است در مهلت 10 روز پس از ثبت شعبه یا نمایندگی در کشور خارجی و برحسب قانونگذاری کشور مربوطه (صدور مجوز، اعطای حق امتیاز) آن را در بانک مرکزی ضمن ارائه اسناد و مدارک گواهی کننده واقعه ثبت (صدور مجوز، اعطای حق امتیاز) را به ثبت برساند.

5. بانک مرکزی در مهلت پنج روز پس از ثبت شعبه یا نمایندگی شرکت در خارج از جمهوری ارمنستان مراتب را جهت درج و انجام امور مربوط به ثبت شعبه یا نمایندگی شرکت خارجی به اطلاع نهاد ذیصلاح دولتی ثبت اشخاص حقوقی می رساند.

ماده 50. پایه و اساس رد موافقت در ایجاد شعبه و نمایندگی شرکت در خارج از خاک جمهوری ارمنستان

بانک مرکزی درخواست اعلام موافقت در ایجاد شعبه و نمایندگی شرکت در خارج از خاک جمهوری ارمنستان را رد می نماید، اگر:

1) مدارک جعلی یا ناقص ارائه شده باشد یا در اسناد و مدارک ارائه شده اطلاعات جعلی و غیر قابل اطمینان منعکس شده باشد،

2) بنا به نظر معقول بانک مرکزی ایجاد شعبه و نمایندگی به وخیم شدن وضع مالی شرکت منجر خواهد شد،

- 3) در صورت ایجاد شعبه و نمایندگی در خارج از خاک جمهوری ارمنستان، بنا به نظر معقول بانک مرکزی نهاد مسئول نظارت بر بخش امور بیمه ای کشور خارجی، در قبال فعالیت شرکت های ثبت شده در کشور مورد نظر نظارت شایسته و مطابق با معیارهای بین المللی بعمل نیاورده، یا کشور مذکور برای بانک مرکزی این امکان را فراهم نخواهد کرد تا در قبال شعبه یا نمایندگی در حال ایجاد بازرسی یا نظارت صحیح را بعمل آورد، که فهرست آنها برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی تعیین خواهد شد،
- 4) در صورت ایجاد شعبه یا نمایندگی در خارج از جمهوری ارمنستان، شرکت ضرورت ایجاد شعبه یا نمایندگی در کشور مورد نظر را به اثبات نرسانده یا بنا به نظر معقول بانک مرکزی برنامه ریزی می نماید تا امکانات بدست آمده از راه غیر قانونی را در گردش قرار داده یا کمک به گردش درآمد آنها می نماید،
- 5) برنامه تجاری ارائه شده شعبه یا تغییرات انجام شده در آن با الزامات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی مطابقت نداشته باشد،
- 6) بنا به نظر معقول بانک مرکزی، برنامه تجاری یا تغییرات انجام گرفته در آن غیر واقع بینانه بوده یا عملکرد به وقف برنامه، شعبه شرکت قادر به اجرای عادی فعالیت بیمه ای نخواهد شد،
- 7) در موقع ارائه اسناد و مدارک جهت دریافت موافقت اولیه در خصوص ایجاد شعبه یا نمایندگی به بانک مرکزی، شرکت در طی سال قبل از آن حداقل یکی از نورم های اقتصادی اصلی را نقض کرده باشد یا ایجاد شعبه یا نمایندگی منجر به وخیم شدن وضعیت مالی برحسب معیارهای وضع شده از سوی بانک مرکزی خواهد شد.

فصل 10. ثبت تغییرات

ماده 51. ثبت تغییرات

1. شرکت ها و شعب و نمایندگی های شرکت های خارجی فعال در جمهوری ارمنستان موظفند تغییرات انجام شده زیر را در طی مهلت ده روز پس از انجام، جهت ثبت به بانک مرکزی ارائه نمایند:
 - 1) تغییرات انجام شده در اساسنامه شرکت یا شعب و نمایندگی شرکت خارجی،
 - 2) تغییرات انجام شده در ترکیب روسا (بجز روسای زیرمجموعه های ساختاری)،
 - 3) سایر اسناد و مدارک وضع شده به موجب قانون یا اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.
2. بانک مرکزی موظف است در طی مهلت 30 روز پس از دریافت اسناد وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی جهت ثبت تغییرات فوق الذکر، تغییرات پیش بینی شده به موجب بند 1 ماده جاری را به ثبت برساند یا ثبت آنها را مردود اعلام نماید.

3. بانک مرکزی تغییرات را چنانچه مغایر با قانون و سایر اسناد حقوقی نبوده و مطابق با الزامات اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی ارائه شده باشند، به ثبت می رساند.

4. مقررات و نحوه ارائه تغییرات جهت ثبت به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود.

5. تغییرات پیش بینی شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی از زمان ثبت آنها توسط بانک مرکزی معتبر اعلام می شوند.

6. شرکت های فعال در جمهوری ارمنستان در صورت تغییر مقدار سرمایه اساسنامه ای، در بانک مرکزی یا یکی از بانک های تجاری فعال در جمهوری ارمنستان که از اقربای نسبی و سببی شرکت نباشد حساب اندوخته افتتاح می نمایند. موجودی های حساب اندوخته از سوی بانک مرکزی یا بانک تجاری فریز خواهد شد و مادامیکه تغییرات برحسب مقررات وضع شده به موجب این ماده در بانک مرکزی به ثبت نرسد، شرکت نخواهد توانست از موجودی های مذکور برداشت و استفاده نماید.

7. بانک مرکزی در طی پنج روز کاری پس از ثبت تغییرات در نام تجاری شرکت بیمه مراتب را جهت درج و انجام امور مربوط به تغییر نام تجاری شرکت بیمه به اطلاع نهاد ذیصلاح دولتی ثبت اشخاص حقوقی می رساند.

(اصلاح ماده 51 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2009/06/08 (1388/03/18) شماره 144-

ن)

ماده 52. بی اعتبار شناختن ثبت

مصوبه شورا یا رئیس بانک مرکزی تایید کننده واقیعت ثبت در بانک مرکزی می تواند برحسب مصوبه شورا یا رئیس بانک مرکزی بی اعتبار شناخته شود، اگر شرکت به منظور ثبت شعبه، نمایندگی یا تغییرات وضع شده به موجب این قانون، یا دریافت گواهینامه مطابقت صلاحیت کیفی و حرفه ای روسای شرکت یا در سایر موارد وضع شده به موجب این قانون اسناد یا اطلاعات جعلی یا غیر قابل اطمینان به بانک مرکزی ارائه کرده باشد.

فصل 11. برون سپاری عملکردهای بیمه ای

ماده 53. قرارداد برون سپاری عملکردهای بیمه ای

1. شرکت برحسب قرارداد برون سپاری عملکردهای بیمه ای، اجرای یکی از عملکردهای خود؛ مندرج در بند 2 این ماده، بخشی از آن یا تمامی آنها را می تواند در مهلت مشخص یا بدون مهلت به اشخاص حقوقی دیگر (منبع: معامله گران) برون سپاری نماید.

2. برحسب قرارداد برون سپاری عملکردهای بیمه ای، می توانند عملکردهای شرکت به شرح زیر برون سپاری شوند:

- 1) خدمات آژانس بیمه ای در ارتباط با فعالیت واسطه گری بیمه ای،
 - 2) مدیریت سرمایه گذاری ها یا موجودی ها،
 - 3) ارزیابی خسارات ناشی از قراردادهای بیمه ای، اداره امور جبران غرامت یا احیای خسارت،
 - 4) مدیریت ثبت حسابداری،
 - 5) ارزیابی ارزش واحد بیمه ای،
 - 6) عملکردهای آمارگیر مسئول،
 - 7) سایر عملکردهای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.
3. در صورت برون سپاری عملکردها برحسب قرارداد برون سپاری عملکردهای بیمه ای، شرکت در برابر بیمه گذاران و اشخاص ثالث در ازای عدم اجرا یا اجرای ناصحیح عملکردهای برون سپاری شده به معامله گر برحسب قرارداد برون سپاری عملکردهای بیمه ای، جوابگو می باشد.
4. قرارداد برون سپاری عملکردهای بیمه ای بایستی شامل نکات زیر باشد:

- 1) وظایف و جوابگویی معامله گر در ارتباط با اسرار بیمه ای،
- 2) موافقت بی قید و شرط و غیر قابل برگشت معامله گر پیرامون تحت نظارت، بازرسی، بررسی و مطالعه قرار گرفتن وی از سوی شرکت، شخص اجرا کننده ممیزی آن و بانک مرکزی و در اختیار گذاشتن اطلاعات مربوطه،
- 3) جوابگویی معامله گر در عدم اجرا یا اجرای ناصحیح عملکردها،
- 4) وصف جزئیات معیارهای صداقت و درستکاری در اجرای عملکردها از سوی معامله گر،
- 5) مقررات فسخ قرارداد،
- 6) مقررات و شرایط نظارت شرکت بر اجرای عملکردهای برون سپاری شده به معامله گر.

ماده 54. اجازه برون سپاری عملکردهای بیمه ای

1. شرکت جهت برون سپاری عملکردها برحسب قرارداد برون سپاری عملکردهای بیمه ای می بایستی قبلاً از بانک مرکزی اجازه بدست آورد.
2. شرکت جهت دریافت مجوز بانک مرکزی می بایستی برحسب نحوه، مقررات و محتوای وضع شده بانک مرکزی اسناد و اطلاعات زیر را به بانک مرکزی ارائه نماید،

- 1) اطلاع رسانی پیرامون وضعیت حقوقی معامله گر،
- 2) گزارشات مالی سه سال آخر معامله گر و نتیجه گیری ممیزی مستقل در خصوص آنها، بجز مواردی که در آن معامله گر بعنوان شخص اجرا کننده ممیزی عمل می نماید،
- 3) اطلاع رسانی پیرامون عملکردهایی که برحسب قرارداد برون سپاری عملکردهای بیمه ای منتقل می شوند،
- 4) سایر اطلاعات وضع شده از سوی بانک مرکزی.
3. مقررات و شرایط دریافت مجوز انعقاد قرارداد برون سپاری عملکردهای بیمه ای برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود.
4. بانک می تواند اجازه برون سپاری عملکردهای بیمه ای را ندهد، اگر در پی انتقال یکی از عملکردهای مندرج در بند 2 ماده 53 این قانون، بخشی از آن یا تمامی آن به شخص دیگر:
- 1) بنا به نظر معقول بانک مرکزی می تواند منافع بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده یا اشخاص ذینفع را به خطر اندازد،
- 2) بنا به نظر معقول بانک مرکزی اجرای نظارت صحیح در قبال شرکت غیر ممکن باشد،
- 3) الزامات قرارداد برون سپاری عملکردهای بیمه ای مندرج در بند 4 ماده 53 این قانون رعایت نشده باشند.

ماده 55. نظارت بر عملکردهای بیمه ای برون سپاری شده

مفاد و ضوابط وضع شده به موجب این قانون و سایر قوانین در خصوص اجرای نظارت، بازرسی، بررسی و مطالعه شرکت، شامل حال معامله گران از ناحیه اجرای عملکردهای برون سپاری شده نیز می شود.

ماده 56. توقف قرارداد برون سپاری عملکردهای بیمه ای

1. اگر شرکت تشخیص بدهد که اقدامات معامله گر الزامات این قانون، سایر قوانین و اسناد حقوقی یا قرارداد برون سپاری عملکردهای بیمه ای را نقض یا امکان نقض آنها را فراهم می نماید، وی موظف خواهد بود از معامله خواستار رفع فوری نقض مذکور بشود. اگر معامله گر در مهلت سه روز پس از درخواست شرکت نقض را بر طرف ننماید، در این صورت شرکت می تواند قرارداد برون سپاری عملکردهای بیمه ای را بطور یک جانبه فسخ نماید.

2. فسخ قرارداد برون سپاری عملکردهای بیمه ای که به موجب این ماده پیش بینی شده است می تواند نیز از سوی بانک مرکزی درخواست شود، اگر معامله گر مرتکب نقض قوانین و دیگر اسناد حقوقی شده باشد که به سبب آن می تواند منافع بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده یا اشخاص ذینفع را به خطر اندازد. الزام بانک مرکزی برای طرفین لازم الاجرا است و بایستی در مهلت معقول و مقررات وضع شده از سوی بانک مرکزی اجرا شود.

بخش 4. الزامات و نورم های اقتصادی در قبال فعالیت شرکت ها

فصل 12. مفاد کلی

ماده 57. مدیریت ریسک ها

1. شرکت در طی فعالیت خود می بایستی دارای سرمایه متناسب با حجم و ریسک های تعهدات بر عهده گرفته برحسب هر یک از انواع، کلاس و زیرکلاس بیمه باشد.
2. شرکت موظف است طوری عمل نماید تا ریسک های ناشی از تمامی انواع، کلاس ها، زیرکلاس های بیمه تحت اجرا خود یا موارد مجزای آنها و پذیره نویسی و مدیریت دارایی ها از حد نصاب های وضع شده به موجب این قانون و دیگر اسناد حقوقی تجاوز ننمایند.
3. شرکت موظف است به نحوی عمل نماید تا در هر لحظه دلخواه از فعالیت، دارای موجودی و نقدینگی کافی جهت اجرای کلیه تعهدات جاری و آتی باشد.
4. جهت برآورده ساختن الزامات مدیریت ریسک های وضع شده به موجب این قانون یا اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی، می بایستی نورم های اقتصادی و ذخایر فنی شرکت برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی محاسبه شده باشند.

فصل 13. نورم های اقتصادی اصلی و غیر اصلی فعالیت شرکت بیمه

ماده 58. نورم های اقتصادی اصلی

1. بانک مرکزی می تواند نورم های اقتصادی ذیل را برای فعالیت شرکت وضع نماید:
 - (1) نورم های حداقل میزان سرمایه اساسنامه ای و سرمایه کلی شرکت،
 - (2) نورم های قابلیت پرداخت شرکت،
 - (3) نورم های متناسب بودن سرمایه شرکت،
 - (4) نورم های نقدینگی شرکت،
 - (5) نورم های دارایی های کلی و بطور مجزا و متناسب با ذخایر فنی شرکت،
 - (6) نورم مقدار حداکثر ریسک یک بیمه بعهده گرفته،

7) نورم مقدار حداکثر مجموعه ریسک های بیمه بعهده گرفته،

8) مقدار (مقادیر) حداکثر ریسک یک وام گیرنده، از حیث وام گیرندگان عمده،

9) مقدار (مقادیر) حداکثر ریسک یک شخص، از حیث اقربای نسبی و سببی شرکت،

10) نورم مدیریت ارز خارجی.

2. حد نصاب های نورم های اقتصادی اصلی، مقررات محاسبه و ترکیب عناصر سهیم و کسر شونده از محاسبه برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شوند. به نحوی که آنها می توانند برحسب اشکال، انواع، کلاس ها و زیرکلاس های بیمه وضع بشوند.

3. نورم های اقتصادی اصلی اجباری هستند و بایستی برای کلیه شرکت های بیمه دارای مجوز اجرای بیمه نوع، کلاس یا زیرکلاس مشابه و فعال در جمهوری ارمنستان یکسان باشد، بجز نورم های اقتصادی اصلی مقدار حداقل سرمایه های اساسنامه ای و کلی پیش بینی شده به موجب زیربند 1 بند 1 ماده جاری، که برای شرکت های سرمایه گذاری جدیداً ایجاد شده تعیین شده است و همچنین سایر موارد پیش بینی شده به موجب این قانون یا قوانین دیگر.

4. بانک مرکزی می تواند برای شرکت های مجزا نورم های اقتصادی اصلی شدیدتری وضع بنماید، اگر خلاصه ارزیابی شاخص های فعالیت شرکت مورد نظر از مقدار حداقل خلاصه ارزیابی شاخص های وضع شده از سوی بانک مرکزی در سطح پایین تری قرار گرفته باشند، شاخص های مالی شرکت مورد نظر بطور قابل توجهی وخیم تر شده باشند یا شرکت مذکور در زمینه های دارای ریسک بالا فعالیت داشته باشد. در این صورت نورم شدید در مهلت معقول وضع شده برحسب مصوبه شورای بانک مرکزی وارد عمل می شود.

5. در صورت شدیدتر شدن رژیم نورم های اقتصادی اصلی از سوی بانک مرکزی، نورم های اقتصادی اصلی شش ماه پس از پذیرش آن به مرحله اجرا در خواهد آمد، اگر این قانون موردی غیر از این وضع ننماید.

(اصلاح ماده 58 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64- ن)

ماده 59. سرمایه کلی

1. سرمایه کلی مجموع سرمایه های اصلی (اولیه) و مکمل (ثانوی) شرکت می باشد.

2. عناصر سرمایه اصلی (اولیه) عبارتند از سرمایه اساسنامه ای، سود (زیان) تقسیم نشده و دیگر

عناصر وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

3. عناصر سرمایه مکمل (ثانوی) برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شوند. بانک مرکزی به منظور محاسبه نورم ها می تواند مشارکت سرمایه مکمل (ثانوی) در محاسبه سرمایه کلی را محدود نماید.

4. برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نیز می تواند بطور مجزا برای کارگزاران بیمه و عاملینی که بعنوان شخص حقوقی عمل می نمایند نورم مقدار حداقل سرمایه کلی پیش بینی شود.

ماده 60. مقدار حداقل سرمایه اساسنامه ای و سرمایه کلی

1. بانک مرکزی مقدار حداقل سرمایه اساسنامه ای و سرمایه کلی شرکت ها را در قالب یک وجه مشخص وضع می نماید. بانک مرکزی می تواند سالی یک بار حداقل مقادیر سرمایه اساسنامه ای یا سرمایه کلی شرکت ها را مورد بازنگری قرار دهد.

2. بانک مرکزی در بازنگری حداقل مقادیر سرمایه اساسنامه ای یا سرمایه کلی شرکت ها، مهلتی را نیز که شرکت ها موظفند در طی آن مقادیر بازنگری شده سرمایه اساسنامه ای یا سرمایه کلی را تکمیل نمایند وضع می نماید، به نحوی که مهلت مذکور کمتر از یک سال نخواهد بود.

3. بانک مرکزی می تواند برای شرکت های جدیدالتاسیس، مقدار حداقل سرمایه کلی دیگری در قالب یک وجه مشخص وضع نماید. بانک مرکزی می تواند سالی یک بار حداقل مقدار سرمایه کلی شرکت های سرمایه گذاری جدیدالتاسیس را مورد بازنگری قرار دهد.

ماده 61. نورم های قابلیت پرداخت دیون

1. نورم های قابلیت پرداخت دیون شرکت ها عبارتند از:

1) در صورت بیمه غیر عمر و بیمه اتکایی؛ محدوده مقدار لازم قابلیت پرداخت محاسبه شده با روش حق بیمه نسبت به سرمایه کلی یا عناصر مجزای آن،

2) در صورت بیمه غیر عمر و بیمه اتکایی؛ محدوده مقدار لازم قابلیت پرداخت محاسبه شده با روش غرامت های بیمه نسبت به سرمایه کلی یا عناصر مجزای آن،

3) در صورت بیمه عمر و بیمه اتکایی؛ محدوده مقدار لازم قابلیت پرداخت محاسبه شده با روش ذخایر ریاضی نسبت به سرمایه کلی یا عناصر مجزای آن،

4) در صورت بیمه عمر و بیمه اتکایی؛ محدوده مقدار لازم قابلیت پرداخت محاسبه شده با روش سرمایه ریسک نسبت به سرمایه کلی یا عناصر مجزای آن.

2. نورم های قابلیت پرداخت برای انواع گوناگون، کلاس ها و زیرکلاس های بیمه می توانند هم بصورت نورم های ذکر شده در بند 1 این ماده و هم به صورت ترکیب مختلف آنها باشند.

ماده 62. نورم های معادل سرمایه

نورم های معادل سرمایه عبارتند از:

- 1) نسبت حد بین سرمایه کلی و مجموع دارایی ها به میزان ریسک،
- 2) نسبت حد بین سرمایه اصلی و دارایی ها به میزان ریسک،
- 3) نسبت حد بین سرمایه کلی و دارایی ها به میزان ریسک و جمع کل مقدار لازم قابلیت پرداخت،
- 4) نسبت حد بین سرمایه اصلی و دارایی ها به میزان ریسک و جمع کل مقدار لازم قابلیت پرداخت.

ماده 63. نورم های نقدینگی

نورم های نقدینگی عبارتند از:

- 1) نسبت حد بین دارایی های نقدینگی بالا و مقدار تعهدات پرداختی (نقدینگی جاری)،
- 2) نسبت حد بین دارایی های نقدینگی بالا و تعهدات کلی (به انضمام ذخایر فنی) یا بین دارایی های نقدینگی بالا و مقدار ذخایر فنی (نقدینگی کلی).

ماده 64. نورم های دارایی های هم ارزش ذخایر فنی

نورم های دارایی های هم ارزش ذخایر فنی عبارتند از:

- 1) ترکیب و ساختار مجاز دارایی های هم ارزش تمامی ذخایر فنی یا انواع مجزای آن،
- 2) نسبت حد بین کلیه دارایی ها، گروه های گوناگون دارایی ها، دارای ها از حیث یک طلبکار از تمامی بدهکاران، گروه های مجزای طلبکاران و کلیه ذخایر فنی، انواع مجزای ذخایر فنی.

ماده 65. نورم مقدار حداکثر یک ریسک بیمه ای پذیرفته شده

نورم مقدار حداکثر یک ریسک بیمه ای پذیرفته شده نسبت حد بین تعهد یک ریسک بیمه ای پذیرفته شده و سرمایه کلی شرکت می باشد.

ماده 66. نورم مقدار حداکثر عمده ریسک های بیمه ای پذیرفته شده

نورم مقدار حداکثر عمده ریسک های بیمه ای پذیرفته شده نسبت حد بین تعهد عمده ریسک های بیمه ای پذیرفته شده و سرمایه کلی شرکت می باشد.

ماده 67. نورم های اقتصادی ویژه

1. بانک مرکزی به منظور تامین ثبات نظام بیمه ای می تواند در موارد فوق العاده نورم های اقتصادی ویژه تا مدت شش ماه وضع نماید.
2. بانک مرکزی نورم های اقتصادی ویژه را در چنان مهلتی عملی خواهد ساخت که امکان خواهد داد تا شرکت ها فعالیت خود را با الزامات نورم های وضع شده مطابقت دهند.

ماده 68. ذخایر زیان های احتمالی دارایی ها

بانک مرکزی به منظور محاسبه نورم های شرکت ها می تواند با نهاد دولتی و تام الاختیار دولت جمهوری ارمنستان مشترکاً رده بندی دارایی های شرکت ها و مقررات تشکیل و استفاده ذخایر زیان های احتمالی را وضع نماید.

فصل 14. ذخایر فنی

ماده 69. ذخایر فنی

1. شرکت موظف است به منظور اجرای تعهدات ناشی از قراردادهای بیمه و پوشش ریسک های احتمالی ذخایر فنی ایجاد نماید.
2. شرکت موظف است اقدام به ایجاد ذخایر فنی زیر بنماید:
 - 1) ذخیره حق بیمه های کسب نشده،
 - 2) ذخیره جوایز و تخفیف ها،
 - 3) ذخیره مطالبات، از جمله:
 - الف. ذخیره مطالبات ادعا شده اما پرداخت نشده،
 - ب. ذخیره مطالبات ادعا نشده اما بوقوع پیوسته،
 - 4) ذخیره برابری،
 - 5) ذخیره ریاضی،
 - 6) سایر ذخایر وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.
3. بجز از ذخایر مندرج در بند 2 این ماده شرکت می تواند برحسب موافقت بانک مرکزی ذخایر دیگری را نیز ایجاد نماید.

4. اصول، روش ها، مقررات و ترکیب عناصر سهیم در محاسبه و کسورات از محاسبه ذخایر وضع شده به موجب بند 2 و 3 این ماده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی که مشترکاً از سوی بانک مرکزی و نهاد دولتی تام لاختیار دولت جمهوری ارمنستان پذیرفته شده است، وضع می شود. بطوری که آنها می توانند برحسب انواع، کلاس ها و زیرکلاس های بیمه ای وضع بشوند.

5. ذخایر فنی اجباری هستند و مقررات ایجاد آنها می بایستی برای کلیه شرکت های بیمه دارای مجوز اجرای بیمه در نوع، کلاس یا زیرکلاس مشابه و فعال در جمهوری ارمنستان یکسان باشد، بجز مواردی که به موجب قانون پیش بینی شده اند.

6. در صورت شدیدتر ساختن رژیم ایجاد ذخایر فنی از سوی بانک مرکزی، الزامات جدید ایجاد ذخایر فنی 90 روز پس از پذیرش آن به مرحله اجرا در خواهند آمد، اگر برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی مهلت بیشتری پیش بینی نشده باشد.

7. در صورت ملایمتر شدن رژیم ایجاد ذخایر فنی از سوی بانک مرکزی، الزامات جدید ایجاد ذخایر فنی از زمان تعیین شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی به مرحله اجرا در خواهند آمد.

ماده 70. ذخیره حق بیمه های کسب نشده

ذخیره حق بیمه های کسب نشده آن بخش از حق بیمه است که برای پوشش کلیه تعهدات ناشی از قراردادهای بیمه ای در دوره زمانی بعد از دوره زمانی حسابدگی پیش بینی شده باشد.

ماده 71. ذخیره جوایز و تخفیف ها

ذخیره جوایز و تخفیف ها به مقدار وجهی ایجاد می شود که بیمه گذار در موارد پیش بینی شده به موجب قرارداد بیمه صلاحیت دریافت آن را دارد و ناشی از:

- 1) حق کسب سود تقسیم شده از سود حاصل در نتیجه مدیریت دارایی ها متشکل از حق بیمه پرداخت شده از سوی بیمه گذار یا حق دریافت جوایز،
- 2) حق کسر جزئی (تخفیف) از حق بیمه ها می باشد.

ماده 72. ذخیره مطالبات

1. ذخیره مطالبات به مقدار آن تعهدات ناشی از قرارداد بیمه که از سوی شرکت ارزیابی یا پیش بینی شده است که تا پایان دوره زمانی حسابدگی بوجود آمده اند و تا خاتمه دوره زمانی حسابدگی کفایت داده نشده اند، تشکیل می شود.

2. ذخیره مطالبات شامل ذخیره جهت پوشش تعهدات از حیث مطالبات ارائه شده به بیمه گر تا پایان دوره زمانی حسابدگی که پرداخت نشده باشد و ذخیره برای پوشش تعهدات از حیث مطالباتی که تا پایان دوره زمانی حسابدگی بوقوع پیوسته اما در دوره زمانی حسابدگی به بیمه گر ارائه نشده باشد.

ماده 73. ذخیره برابری

ذخیره برابری به منظور برابری نوسانات قابل توجه تناوب و مقادیر زیان های شرکت در زمان تشکیل می شود.

ماده 74. ذخیره ریاضی

1. ذخیره ریاضی جهت پوشش تعهدات آتی شرکت که ناشی از قرارداد بیمه عمر می باشد تشکیل می شود.

2. ذخایر ریاضی از طریق ارزیابی آمارگیری با در نظر گرفتن کلیه تعهدات آتی ناشی از قراردادهای بیمه ای مجزای شرکت محاسبه می شوند، که شامل:

(1) پرداخت های تضمینی، که بیمه گذاران حق دریافت آن را دارد،

(2) جوایز، که بیمه گذار شخصاً یا به اتفاق بیمه گذاران صرفنظر از شکل جوایز، حق دریافت آن را دارد،

(3) حقوق دیگر، که بیمه گذار بر اساس قرارداد بیمه از آنها استفاده می نماید،

(4) پرداخت های اجباری، از جمله: هزینه های کمیسیون.

فصل 15. الزامات بیمه اتکایی و بیمه مشترک

ماده 75. وظیفه بیمه اتکایی

1. شرکت موظف است آن بخش از ریسک بیمه برعهده گرفته را بیمه اتکایی نماید که مطابق با جدول پوشش حداکثر، از وجه تعهدات برعهده گرفته از ناحیه قراردادهای بیمه ای منعقد شده از سوی شرکت و به نام خود، تجاوز نماید.

2. بر حسب جدول پوشش حداکثر، شرکت مقدار حداکثر ریسک بیمه برعهده گرفته از سوی شرکت و از ناحیه هر کلاس و زیرکلاس بیمه را وضع می نماید.

3. بانک مرکزی می تواند الزاماتی را در قبال اصول و روش های محاسبه پوشش حداکثر ریسک بیمه ای که برحسب کلاس های مجزای بیمه از سوی شرکت برعهده گرفته شده است، وضع نماید.

ماده 76. برنامه سالانه بیمه اتکایی

1. شرکت موظف است برای هر سال مالی برنامه سالانه بیمه اتکایی تنظیم نماید، که باید شامل نکات زیر باشد:

- 1) میزان مشارکت خود در خصوص هر کلاس بیمه،
 - 2) جدول پوشش حداکثر،
 - 3) معیارها و مقررات ارزیابی احتمال ایجاد زیان از ناحیه ریسک های مجزای بیمه ای،
 - 4) سایر اطلاعات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.
2. شرکت در موقع انجام محاسبات وضع شده به موجب زیربند 1 بند 1 ماده جاری می بایستی نکات زیر را در نظر داشته باشد:

- 1) مقادیر نورم های اقتصادی اصلی،
 - 2) حجم فعالیت برحسب انواع، کلاس ها و زیرکلاس های بیمه،
 - 3) حق بیمه های دریافتی برحسب انواع، کلاس ها و زیرکلاس های بیمه،
 - 4) تعدیل های مشروط بر انحرافات در کلاس ها و زیرکلاس های مجزای بیمه،
 - 5) سایر عوامل وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.
3. محتوا و مقررات ارائه برنامه سالانه بیمه اتکایی بر حسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود.

ماده 77. الزامات در قبال بیمه گر اتکایی

1. شرکت ها مجازند مطابق با معیارهای وضع شده از سوی بانک مرکزی ریسک های بیمه برعهده گرفته در نزد بیمه گران اتکایی ممنوع نشده و (یا) مطمئن را بیمه اتکایی بنمایند.
2. معیارهای عدم ممنوعیت و مطمئن بودن بیمه گران اتکایی بر حسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود.
3. بانک مرکزی نیز می تواند شرکت را از استفاده خدمات بیمه گراتکایی معینی که مطابق با بند 1 این ماده مطمئن و غیرممنوعه محسوب می شود سلب نماید، اگر به نظر آن بیمه گراتکایی مورد نظر در وضعیت دشوار مالی بوده یا بیمه اتکایی ریسک ها در نزد بیمه گراتکایی مذکور می تواند یا ممکن است منافع بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده یا اشخاص ذینفع را به خطر اندازد.

ماده 78. محدودیت های بیمه مشترک

بیمه کردن آن بخش از ریسک بیمه پذیرفته شده برحسب قرارداد بیمه مشترک از سوی شرکت ها، که به موجب جدول پوشش حداکثر از مبلغ تعهدات بر عهده گرفته از سوی شرکت در خصوص قراردادهای بیمه تجاوز نماید، ممنوع می باشد.

فصل 16. سایر الزامات در قبال فعالیت شرکت

ماده 79. عملیات شرکت ها

1. شرکت های فعال در جمهوری ارمنستان و شعب آنها برحسب مقررات وضع شده به موجب قوانین و دیگر اسناد حقوقی می توانند عملیات ناشی از فعالیت بیمه ای یا عملیاتی که مستقیماً با فعالیت آنان در ارتباط می باشند، به شرح زیر اجرا نمایند:

1) مدیریت و سرمایه گذاری موجودی های شرکت در دارایی های مجاز و در حد مقرر به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی،

2) مدیریت دارایی ها و تعهدات خود و همچنین مدیریت دارایی ها و تعهدات سایر اشخاص وضع شده به موجب این قانون،

3) اجرای عملیات با ابزار مشتقه مالی، اگر از آنها برای پوشش ریسک های اجرای تعهدات ناشی از قراردادهای بیمه؛ در ارتباط با نرخ برابری ارز، و ریسک های ناشی از تغییر تعرفه ها و سایر ریسک ها استفاده می شود،

4) سنجش و ارزیابی ریسک های بیمه،

5) برعهده گرفتن و واگذاری اموال و سایر حقوقی که در نتیجه جانشینی تحت مالکیت بیمه گر درآمده باشد،

6) شناسایی شرایط و دلایل ایجاد حادثه بیمه ای،

7) ارزیابی خسارات وارده در پی حادثه بیمه ای و غرامت بیمه و مقدار سایر پرداخت های ناشی از قرارداد بیمه،

8) ارزیابی ارزش موضوع بیمه شده،

9) اجرای اقدامات در راستای پیش گیری حوادث بیمه ای، کاهش زیان های احتمالی در نتیجه آنها و فراهم نمودن تدابیر به منظور تامین مالی اقدامات مذکور،

10) در طی عملکرد قرارداد بیمه و در صورت پیش بینی در قرارداد بیمه؛ بررسی وضعیت حفاظتی ارزش های مادی بیمه شده و در صورت شناسایی کمبودها درخواست رفع آنها با تعیین مهلت های اساسی،

11) ایجاد و سرویس دهی سامانه اطلاع رسانی در خصوص مشتریان.

2. بانک مرکزی برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود می تواند به شرکت ها اجازه دهد تا فعالیت یا عملیاتی را که مستقیماً به موجب این قانون پیش بینی نشده اند اجرا نمایند، اگر آنها ناشی از فعالیت بیمه یا در ارتباط با آن بوده یا با عملیات پیش بینی شده در این بند مرتبط باشند، و اگر مجاز بودن آنها مغایر با اهداف این قانون نبوده و منافع بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده و اشخاص ذینفع را با خطر مواجه نسازد.

3. شرکت ها می توانند هر گونه معامله مدنی حقوقی را که جهت اجرای فعالیت مجاز برحسب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی ضروری و مناسب حال خود باشد، منعقد نمایند. شرکت ها نمی توانند فعالیت تولیدی، تجاری، بانکی و سازمان اعتباری اجرا نمایند، اگر بر حسب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی که بر اساس آن به تصویب رسیده اند، مورد غیر از این وضع نشده باشد.

ماده 80. فعالیت سرمایه گذاری

1. شرکت ها می توانند فعالیت سرمایه گذاری اجرا نمایند، به نام و به حساب خود اوراق سهام، اوراق قرضه، سایر اوراق بهادار سرمایه گذاری و همچنین ابزار مشتقه مالی که در پایه آن اوراق بهادار قرار داشته باشد خریداری یا به هر نحوی آنها را بدست آورده و به فروش برسانند.

2. شرکت بدون موافقت اولیه بانک مرکزی مجاز به اجرای چنان معاملات یا عملیاتی نمی باشد که در نتیجه آنها:

1) مشارکت شرکت در سرمایه اساسنامه ای شخص دیگر 5 درصد یا بیش از آن تشکیل دهد،
2) مشارکت شرکت در سرمایه اساسنامه ای یک شخص متجاوز از 15 درصد سرمایه کلی شرکت مورد نظر باشد،

3) مشارکت شرکت در سرمایه های اساسنامه ای کلیه اشخاص متجاوز از 35 درصد سرمایه کلی شرکت مورد نظر باشد.

موافقت اولیه بانک مرکزی برای انعقاد معامله یا معاملات جدیدی که در نتیجه آن (آنها) مشارکت شرکت در سرمایه اساسنامه شخص دیگر یا شخص مشابه از 10، 20 یا 50 درصد تجاوز خواهد کرد، لازم خواهد بود.

3. شرکت به مقرر بند 2 این ماده در موقع کسب مشارکت در سرمایه اساسنامه ای اشخاص دیگر، ترازنامه های اشخاص مذکور را برحسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی در ترازنامه خود تلفیق خواهد نمود.

4. بانک مرکزی برحسب مقررات و شرایط وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بانک مرکزی جمهوری ارمنستان» در قبال اشخاصی که شرکت ترازنامه های آنان را برحسب مقررات وضع شده به موجب این ماده در ترازنامه خود تلفیق می نماید (ترازنامه تلفیقی) نظارت بعمل می آورد.

5. بانک مرکزی درخواست نامه پیرامون اعلام موافقت اولیه در خصوص معامله مورد پیش بینی در موارد وضع شده به موجب بند 2 این ماده را در مهلت سی روز تحت بررسی قرار داده و در صورتی که معامله مورد پیش بینی با وضعیت مالی شرکت سازگار بوده و به توسعه فعالیت شرکت در بازار مالی کمک کرده و مغایر با الزامات وضع شده به موجب قانون و بانک مرکزی نخواهد بود، در خصوص اعلام موافقت تصمیم اتخاذ خواهد کرد.

6. به موجب این ماده در صورت کسب مشارکت در سازمان مالی فعال در کشور خارجی یا ایجاد سازمان مالی ضمن مشارکت، بانک مرکزی می تواند درخواست نامه اعلام موافقت اولیه را رد نماید، اگر کسب چنین مشارکتی در سازمان مالی فعال در کشور خارجی یا ایجاد سازمان مالی با چنین مشارکتی، مطابق با الزامات وضع شده به موجب این قانون یا اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نباشد و بنا به نظر معقول بانک مرکزی نهاد (نهادهای) مسئول نظارت بر سازمان مالی کشور مورد نظر، در قبال فعالیت سازمان مالی ثبت شده در کشور مذکور نظارت شایسته و مطابق با معیارهای بین المللی بعمل نیاورده، یا کشور مذکور برای بانک مرکزی این امکان را فراهم ننماید تا در قبال فعالیت سازمان مالی با چنین مشارکتی بازرسی یا نظارت صحیح را بعمل بیاورد.

7. موافقت اولیه پیش بینی شده به موجب بند 2 این ماده الزامی نخواهد بود، اگر مشارکت در سرمایه اساسنامه ای یک شخص دیگر در ازای تعهدات برعهده گرفته و اجرا نشده در قبال شرکت به شرکت منتقل شده باشد. مشارکتی که بدین نحو کسب شده است شرکت می بایستی آن را در کوتاه ترین مدت زمان ممکن و حداکثر تا شش ماه بفروش برساند. بانک مرکزی با در نظر گرفتن وضعیت حاکم بر بازار اوراق بهادار و همچنین وضعیت مالی شرکت مورد نظر می تواند به منظور فروش سهام فوق الذکر با شرایط هرچه مساعدتر مهلت وضع شده به موجب این بند را به مدت شش ماه تمدید نماید.

در صورت عدم فروش مشارکت فوق الذکر از سوی شرکت در مهلت وضع شده به موجب این بند، بانک مرکزی می تواند شرکت مورد نظر را ملزم نماید تا در حد و حدود ارزش کسب مشارکت مذکور زیان اعلام کند و بلافاصله آن را بفروش برساند، و همچنین در قبال شرکت در ازای هر روز تخلف تا مقدار یک درصد ارزش اسمی مشارکت مذکور جریمه تعیین نماید.

(اصلاح ماده 80 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2016/10/27 (1395/08/06) شماره 197-

ن)

ماده 81. روابط شرکت و مشتریان

1. شرکت فعال در جمهوری ارمنستان و شعبه شرکت خارجی فعال در جمهوری ارمنستان موظف

است قبل از انعقاد قرارداد بیمه:

- 1) محل استقرار و شماره تلفن خود، شکل سازمانی- حقوقی و اگر بیمه توسط شعبه صورت بگیرد؛ آدرس و شماره تلفن شعبه را به مشتری اعلام نماید،
 - 2) آدرس و شماره تلفن نهاد نظارتی را اعلام نماید،
 - 3) انواع بیمه که شرکت با آنها قراردادهای بیمه منعقد می نماید اعلام نماید و اشاره به نکته ای که حق انجام فعالیت برحسب مجوز را می دهد، بنماید،
 - 4) قرارداد بیمه را طوری تنظیم نماید که آن با ماهیت ریسک های تحت بیمه از سوی مشتری مطابقت داشته باشد و آنها را پوشش دهد،
 - 5) کلیه شرایط مهم قرارداد بیمه را کتباً به مشتری ارائه نماید و شفاهماً آنها را توضیح دهد،
 - 6) مقررات و شرایط جبران بیمه ای در صورت پیش آمدن حادثه بیمه ای کتباً به مشتری ارائه نماید،
 - 7) اجرای سایر تعهدات پیش بینی شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری».
2. روابط متقابل شرکت و مشتری دارای ماهیت قراردادی می باشند.
 3. شرکت موظف است چنان قواعدی را برای فعالیت خود وضع نماید که شرایط مساوی برای بیمه گذاران تامین و تضاد منافع را مستثنی نماید، خصوصاً:
 - 1) تعهدات برعهده گرفته شرکت در قبال یک مشتری در تضاد تعهدات بر عهده گرفته آن در قبال یک مشتری دیگر نباشد،
 - 2) منافع روسا و کارکنان شرکت در تضاد با تعهدات برعهده گرفته شرکت در قبال مشتری شرکت نباشد.
 - 3.1. شرکت های بیمه موظفند قواعد اخلاق و اصول رفتار تجاری داشته باشند. برحسب قواعد تجاری بایستی حداقل نکات زیر تنظیم بشوند:
 - 1) فعالیت تبلیغاتی و بازاریابی در باره شرکت بیمه و خدمات مورد ارائه از سوی آن،
 - 2) الزامات قراردادهای منعقد شده با مشتریان،
 - 3) فهرست اطلاعات مورد ارائه به مشتریان تا انعقاد قرارداد، موقع انعقاد قرارداد و طی عملکرد قرارداد و نحوه و مقررات ارائه اطلاعات مذکور و همچنین مقررات برقراری ارتباط با مشتریان،
 - 4) از سوی مشتریان ارائه پیشنهاد به شرکت های بیمه در خصوص خدمات بیمه جدید در چارچوب کلاس های بیمه خود و روال بررسی پیشنهاد مذکور،
 - 5) حفاظت از داده های شخصی مشتریان و مقررات استفاده ایمنی آنها،
 - 6) مقررات نحوه رفتار با مشتریان،

7) مقررات پرداخت غرامت بیمه به مشتریان،

8) سایر مسائل مربوط به حمایت از حقوق مشتریان.

برحسب قانون یا سند حقوقی تنظیمی بانک مرکزی، در قبال محتوای قواعد اخلاق و اصول رفتار تجاری شرکت های بیمه یا در قبال بخشی از آنها می تواند ریز جزئیات الزامات وضع بشود. در صورت نقض الزامات قواعد اخلاق و اصول رفتار تجاری مسئولیت آن به موجب این قانون، قانون مدنی جمهوری ارمنستان، قانون کار جمهوری ارمنستان و سایر قوانین وضع می شود.

3.2. شرکت های بیمه موظفند از قواعد اخلاق و اصول رفتار تجاری پیش بینی شده به موجب بند 3.1

این ماده پیروی نمایند.

در صورت اثبات نقض الزامات قواعد اخلاق و اصول رفتار تجاری پیش بینی شده به موجب بند 3.1

ماده جاری از سوی شرکت های بیمه در دادگاه یا توسط میانجی سیستم مالی، شرکت بیمه موظف خواهد بود سیصد هزار دارم به مشتری پرداخت نماید.

پاراگراف دوم این بند نمی تواند بعنوان مفاد محدود کننده و مستثنی داشتن حق مشتری در ادعای جبران

خسارات تعبیر و تفسیر شود.

در صورت نقض هرگونه حق مصرف کننده از سوی شرکت های بیمه که به موجب این قانون وضع

شده است، مصرف کننده مجاز است بلافاصله به دادگاه یا میانجی سیستم مالی یا در موارد وضع شده به موجب قانون به داور تجاری مراجعه نماید.

4. در نظر گرفتن عرضه خدمات بیمه ای دیگر به مشتری مورد نظر از سوی خود یا شخص مورد

اشاره از سوی خود (شفاهاً یا کتباً) بعنوان شرط انعقاد قرارداد بیمه با مشتری، ممنوع می باشد.

5. شرکت موظف است بنا به درخواست مشتریان اطلاعات مشمول انتشار را، بجز موارد پیش بینی

شده در قانون، به آنان ارائه نماید.

5.1. مشتری شخص حقیقی مجاز است بدون هیچ گونه دلیل و استدلالی بطور یک جانبه قرارداد بیمه

را در طی 7 روز (منبع: زمان اندیشیدن) پس از انعقاد آن، فسخ نماید. در این صورت، قرارداد بیمه از

روز بعد از روز مطلع ساختن شرکت بیمه در باره فسخ قرارداد بیمه از سوی مشتری شخص حقیقی، فسخ

شده محسوب خواهد شد و شرکت بیمه موظف خواهد بود برای باقیمانده مهلت عملکرد قرارداد حق بیمه

مشتری شخص حقیقی را به صورت تناسبی پرداخت نماید. در ارتباط با قرارداد بیمه هیچگونه پرداخت

دیگر از مشتری قابل مطالبه نخواهد بود، بجز هزینه های واقعی انجام شده در ارتباط با قرارداد بیمه، که

محدودیت های آنها می تواند برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع شود. به نحوی که مشتری

همزمان با مطلع ساختن موظف خواهد بود اصل گواهی نامه و نیز سایر اسناد و مدارک در اختیار گذاشته

شده از سوی شرکت بیمه بر حسب قرارداد را به شرکت عودت دهد.

زمان اندیشیدن در موارد زیر اعمال نمی شود:

- 1) مهلت قرارداد بیمه از یک ماه تجاوز ننماید و (یا) بیمه پیش بینی شده به موجب قرارداد در مهلت یک ماه عمل نماید،
 - 2) در صورت بیمه اجباری،
 - 3) در طی 7 روز کاری بعد از انعقاد قرارداد بیمه، مشتری شخص حقیقی با درخواست جبران غرامت بیمه مراجعه کرده باشد.
- عدم استفاده از حق فسخ یک جانبه در طی زمان اندیشیدن، حق مشتری شخص حقیقی در فسخ یک جانبه قرارداد بیمه در موارد و برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون را مستثنی نمی نماید.
- مشتری شخص حقیقی برای حادثه بیمه ای بوقوع پیوسته در طی زمان اندیشیدن مجاز به ادعای جبران خسارت بیمه در مواردی که شرایط زیر بطور همزمان وجود خواهند داشت، نخواهد بود:
- الف. وی در باره حادثه در طی زمان اندیشیدن شرکت بیمه را مطلع نساخته باشد،
 - ب. اگر پس از وقوع حادثه مذکور مشتری شخص حقیقی تا پایان زمان اندیشیدن از فسخ قرارداد شرکت بیمه را مطلع ساخته باشد.
6. شرکت برای نقض الزامات وضع شده به موجب این قانون و همچنین در اختیار گذاشتن اطلاعات نادرست یا گمراه کننده برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون پاسخگو خواهد بود.
- (اصلاح ماده 81 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64- ن، قانون اصلاحی مورخه 2015/12/21 (1394/09/30) شماره 196- ن)

ماده 82. معاملات با اشخاصی که با شرکت در ارتباط هستند

1. معاملات مورد انعقاد با اشخاصی که با شرکت در ارتباط هستند نمی تواند برای آنان شرایط مساعدتری (از جمله: فرصت های انعقاد معاملات، تعرفه، وجه بیمه و غیره) از معاملات منعقد مشابه با اشخاص دیگر که ارتباطی با شرکت ندارند در نظر داشته باشد. انعقاد معاملات با اشخاص مرتبط با شرکت با رعایت رویه عمل داخلی در نظر گرفته شده برای انعقاد معاملات مربوطه از سوی شرکت، انجام می پذیرد. معاملات منعقد شده با اشخاص مرتبط با شرکت که با نقض این بند صورت گرفته باشد باطل محسوب خواهند شد.
2. به تعریف این قانون، اشخاص مرتبط با شرکت عبارتند از:
 - 1) روسای شرکت،
 - 2) اشخاص دارای مشارکت قابل توجه در سرمایه شرکت،
 - 3) اقربای نسبی و سببی و (یا) اشخاص همکار اشخاص مندرج در زیربندهای 1 و (یا) 2 این بند،

4) اقربای نسبی و سببی با شرکت.

ماده 83. ممنوعیت محدودیت در رقابت آزاد

از سوی شرکت ها انعقاد چنان قراردادهایی که به محدود ساختن رقابت اقتصادی آزاد میان شرکت ها منجر خواهد شد یا به دنبال آن شرکت، اشخاص همکار و اقربای نسبی و سببی آن در بازار بیمه جمهوری ارمنستان موقیعت برتر بدست خواهند آورد، یا به آنان فرصت و امکان پیش بینی تعرفه ها یا شرایط بازاری فعالیت یا عملیات وضع شده به موجب ماده 79 این قانون؛ حتی پیش بینی یک مورد از آنها را فراهم نماید، ممنوع می باشد. این محدودیت شامل حال شرکت نخواهد شد، اگر آن امکان پیش بینی تعرفه های بازاری نوع مشخص از فعالیت یا عملیات فوق الذکر را صرفاً به آن دلیل که فعالیت یا عملیات مذکور فقط از سوی شرکت مورد نظر اجرا می شود، داشته باشد.

ماده 84. اطلاع رسانی و انتشار آن

1. شرکت های فعال در جمهوری ارمنستان موظفند بطور دائم سایت اینترنتی فعال داشته باشند.
2. شرکت ها و شعب فعال آنها در جمهوری ارمنستان موظفند در سایت اینترنتی خود اطلاعات زیر را منتشر نمایند:

1) گزارشات مالی (حداقل آخرین گزارش سالانه و آخرین گزارش سه ماهه) و رونوشت نتیجه گیری ممیزی خارجی در خصوص گزارشات. به نحوی که شرکت ها موظفند گزارشات مالی مندرج در این بند را در مطبوعات نیز منتشر نمایند،

2) اطلاعیه پیرامون برگزاری مجمع عمومی سالانه. به نحوی که شرکت ها موظفند اطلاعیه برگزاری مجمع عمومی سالانه را در مطبوعات نیز به چاپ برسانند،

3) کپی مصوبات پیرامون پرداخت سود سهام و همچنین کپی اسناد وضع کننده سیاست سود سهام شرکت در صورت موجود بودن آنها،

4) اطلاع رسانی درباره شرکت کنندگان دارای مشارکت قابل توجه در شرکت؛ نام (عنوان) آنها، میزان مشارکت آنها در شرکت (بجز اشخاصی که بطور غیر مستقیم دارای مشارکت قابل توجه هستند و در سرمایه اساسنامه ای شرکت مشارکتی ندارند)، اطلاعاتی در خصوص قراردادهای بیمه ای منعقد شده شرکت با آنان و اقربای نسبی و سببی آنان در طی سال قبل، از جمله: موضوع بیمه، مبلغ بیمه و تعرفه بیمه،

5) مشخصات و فهرست اعضای هیئت مدیره، نهاد اجرایی (نام، نام خانوادگی، تاریخ تولد، زندگینامه)، میزان کل حقوق دریافتی اعضای هیئت مدیره، مدیر عامل و حسابدار کل از شرکت در طی سال گذشته

(شامل پاداش ها، پرداخت ها در ازای انجام کار مشخص برای شرکت و سایر درآمدهای برابر با حقوق و دستمزد)، اطلاعات پیرامون انعقاد قرارداد بیمه از سوی شرکت با آنان و اقریبای نسبی و سببی آنان، از جمله موضوع بیمه، مبلغ بیمه و تعرفه بیمه،

6) بغیر از اطلاعات مندرج در زیربندهای 1 الی 5 این بند، بانک مرکزی می تواند از شرکت ها بخواهد تا اطلاعات دیگری را برحسب تناوب و مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی در سایت اینترنتی خود، مطبوعات یا سایر رسانه های خبری جمعی منتشر نمایند، بجز آن اطلاعاتی که اسرار تجاری، بیمه ای یا غیره محسوب می شوند،

7) شرکت ها موظفند تغییرات صورت گرفته در اطلاعات مندرج در زیربندهای 1 الی 5 این بند را در طی 10 روز کاری پس از انجام آنها منتشر نمایند،

8) شرکت ها موظفند اطلاعات به روز در آمده خود در خصوص خدمات بیمه ای پیشنهادی برحسب انواع، کلاس ها و زیرکلاس ها از جمله: شرایط بیمه و تعرفه های پیشنهادی را در سایت اینترنتی خود یا به شکل جزوات مجزا یا به شکلی که قابل دسترس عموم باشد (در دفتر مرکزی شرکت، شعب و نمایندگی شرکت)، به صورت روزانه منتشر نمایند.

3. شرکت ها موظفند در مهلت 120 روز پس از پایان سال مالی، نتیجه گیری ممیزی و گزارش مالی سالانه و تا تاریخ 15 ماه بعدی هر سه ماهه، گزارش مالی سه ماهه خود را در مطبوعات منتشر نمایند. شرکت ها موظفند گزارشات مالی را نیز در قالب جزوات جداگانه یا به اشکالی که قابل دسترس عموم باشد (در دفتر مرکزی شرکت، شعب و نمایندگی شرکت) منتشر نمایند.

4. شرکت موظف است بنا به درخواست هر شخص دلخواه موارد ذیل الذکر را نیز در اختیار شخص مذکور بگذارد:

- 1) کپی گواهینامه ثبت دولتی و اساسنامه شرکت،
 - 2) در صورت اشتراک عمومی اوراق سهام، کپی بروشور صدور اوراق سهام شرکت،
 - 3) در صورت پذیره نویسی عمومی اوراق قرضه و دیگر اوراق بهادار صادر شده شرکت و همچنین ابزار مشتقه مالی قابل تنظیم برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی، اطلاعات وضع شده به موجب قوانین و دیگر اسناد حقوقی تنظیم کننده بازار اوراق بهادار،
 - 4) اطلاعات مندرج در بند 1 ماده جاری یا کپی اسناد.
- پرداخت هزینه بابت در اختیار گذاشتن اطلاعات مندرج در این ماده نمی تواند از هزینه های واقعی انجام شده جهت تهیه و (یا) ارسال پستی آنها بیشتر باشد.

شرکت موظف است در دفتر مرکزی، شعب و نمایندگی های خود و در محل قابل رویت پیرامون امکان دریافت اطلاعات مندرج در این بند و مقررات، محل و زمان دریافت اطلاعات مذکور، اطلاعیه نصب نماید.

5. بانک مرکزی برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود می تواند مقررات انتشار (در اختیار گذاشتن) اطلاعات مندرج در این ماده وضع بنماید.

6. هر شرکت کننده شرکت مجاز است رونوشت آخرین گزارش سالانه و نتیجه گیری ممیزی خارجی شرکت را بطور رایگان دریافت نماید.

7. بنا به درخواست شرکت کننده ای (شرکت کنندگانی) که مدیریت 2 و بیش از 2 درصد اوراق سهام رای دهنده و پذیره نویسی شده شرکت را در اختیار داشته باشد، شرکت می بایستی اطلاعات زیر را؛ حتی اگر آنها جزء اسرار بیمه ای، تجاری و غیره باشند، بطور رایگان در اختیار وی (آنان) قرار دهد:

1) اطلاعات مندرج در ماده جاری در خصوص هیئت مدیره، مدیر عامل و حسابدار کل،

2) میزان کل حقوق دریافتی اعضای هیئت مدیره، مدیر عامل و حسابدار کل از شرکت در طی سال گذشته (شامل پاداش ها، پرداخت ها در ازای انجام کار مشخص برای شرکت و سایر درآمدهای برابر با حقوق و دستمزد)، اطلاعات پیرامون انعقاد قرارداد بیمه از سوی شرکت با آنان و اقربای نسبی و سببی آنان، از جمله موضوع بیمه، مبلغ بیمه و تعرفه بیمه، اطلاعات در باره شرکت کنندگان دارای مشارکت قابل توجه در شرکت، شامل نام (عنوان) آنها، میزان مشارکت آنها در شرکت (بجز اشخاصی که بطور غیر مستقیم دارای مشارکت قابل توجه هستند و در سرمایه اساسنامه ای شرکت مشارکتی ندارند)، اطلاعات در خصوص قراردادهای بیمه ای منعقد شده شرکت با آنان و اقربای نسبی و سببی آنان در طی سال قبل، از جمله: موضوع بیمه، مبلغ بیمه و تعرفه بیمه،

3) پیرامون معاملات عمده منعقد شده فی مابین شرکت و اشخاص وابسته به آن و همچنین پیرامون معاملاتی که انعقاد آنها در طی دو سال قبل از ارائه درخواست دریافت اطلاعات مذکور صورت گرفته باشد و مربوط به اجرای عملیات وضع شده به موجب این قانون از سوی شرکت باشند،

4) پیرامون تعهدات بر عهده گرفته از سوی شرکت در قبال شخص وابسته به شرکت،

5) پیرامون وجود قراردادها در جهت ایجاد گروه های شرکت کنندگان اجرا کننده سیاست یکسان و همچنین نام های (عناوین) شرکت کنندگان شرکت که طرف قراردادهای مذکور می باشند،

6) رونوشت اسناد گواهی کننده حقوق و اختیارات اموالی شرکت در قبال اموال منعکس شده در ترازنامه شرکت، اسناد داخلی شرکت که به تصویب مجمع عمومی و سایر نهادهای مدیریت رسیده باشد، اساسنامه های زیرمجموعه ها و موسسات مجزای شرکت، گزارشات مالی و آماری مورد ارائه به نهاد دولتی از سوی شرکت، صورتجلسات جلسات مجمع عمومی، هیئت مدیره، مدیریت، نتیجه گیری های

بازرسی های انجام شده از سوی بانک مرکزی، رونوشت های مصوبات بانک مرکزی پیرامون اعمال تدابیر تنبیهی در قبال شرکت و (یا) روسای شرکت از سوی بانک مرکزی، رونوشت گزارشات ارائه شده به هیئت مدیره و مدیر عامل (مدیریت) از سوی رئیس ممیزی داخلی،

7) فهرست آن اشخاص حقوقی که روسای شرکت یا اقربای نسبی و سببی آنان در سرمایه اساسنامه ای آنها 20 درصد و بیش از 20 درصد مشارکت داشته باشند یا امکان تاثیر گذاری بر تصمیمات آنها داشته باشند.

صورتجلسات کمیسیون شمارش می بایستی در اختیار کلیه شرکت کنندگان شرکت گذاشته شود. اطلاعاتی که شرکت کننده شرکت طبق این ماده دریافت می نماید نمی تواند از سوی وی به اشخاص دیگر منتقل شود و همچنین مجاز به استفاده آنها در لطمه زدن به شهرت تجاری شرکت، نقض حقوق و منافع قانونی شرکت کنندگان و مشتریان شرکت و اهداف مشابه نمی باشد. در غیر این صورت، آنها به موجب قانون و (یا) برحسب مقررات وضع شده به موجب قرارداد تحت جوابگویی قرار خواهند گرفت.

8. اطلاعاتی که در خصوص اعضای هیئت مدیره، مدیر عامل، حسابدار کل و همچنین نامزدهای اعضای هیئت مدیره در اختیار شرکت کنندگان شرکت گذاشته می شود می بایستی شامل نکات زیر نیز باشد:

- 1) نام و نام خانوادگی آنان، سال، ماه و روز تولد،
 - 2) تخصص و تحصیلات،
 - 3) سمت های آنان در طی 10 سال اخیر،
 - 4) تاریخ انتصاب (انتخاب) به سمت مورد نظر و تاریخ عزل از سمت،
 - 5) دفعات انتصاب مجدد در سمت مورد نظر،
 - 6) تعداد اوراق سهام (سهام) رای دهنده شرکت که به عضو هیئت مدیره بعنوان شرکت کننده شرکت، مدیر عامل، حسابدار کل یا نامزد عضویت هیئت مدیره و اقربای نسبی و سببی آنان تعلق دارد،
 - 7) اطلاعات درباره آن اشخاص حقوقی که شخص مورد نظر در آنها سمت های ارشد داشته باشد،
 - 8) ماهیت روابط متقابل با شرکت مورد نظر و اشخاص وابسته به شرکت،
 - 9) سایر اطلاعات پیش بینی شده به موجب اساسنامه شرکت یا اسناد حقوقی داخلی.
9. شرکت ها مجاز به استفاده اطلاعات گمراه کننده در تبلیغات و پیشنهادات عمومی یا هر گونه اطلاعاتی که داده شده از نام خود، یا اطلاعاتی که انتشار شده در خصوص شرکت مذکور از سوی اشخاص دیگر که می تواند باعث ایجاد سوء تفاهات و برداشت نادرست در خصوص وضعیت مالی شرکت، جایگاه آن در بازار مالی، اعتبار و حیثیت، شهرت تجاری یا هویت حقوقی آن شود، نمی باشند.

10. اطلاعاتی که طبق این ماده از سوی شرکت انتشار یا در اختیار گذاشته می شوند می بایستی بطور کامل و قابل اطمینان باشد.

11. الزامات دیگر مربوط به مقررات انتشار و در اختیار گذاشتن اطلاعات از سوی شرکت ها نیز می تواند از سوی بانک مرکزی جمهوری ارمنستان وضع شود.
(اصلاح ماده 84 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2015/12/21 (1394/09/30) شماره 196-
ن، قانون اصلاحی مورخه 2016/10/27 (1395/08/06) شماره 197- ن)

ماده 85. گزارشات حسابدگی شرکت

1. شرکت ها گزارشات حسابدگی مالی سالانه و سه ماهه و غیره تهیه، انتشار و به بانک مرکزی ارائه می نمایند. برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی می تواند تناوب دیگری جهت ارائه گزارشات حسابدگی وضع بشود.

2. فرم های گزارشات مورد ارائه به بانک مرکزی، محتوای آنها، مقررات و مهلت های ارائه آنها برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شوند.

3. هر شرکت موظف است برحسب فرم، موارد، مقررات و مهلت های وضع شده بر حسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی، حداقل سالی یکبار گزارشات زیر را به بانک مرکزی ارائه نماید:

1) گزارشات مالی اشخاص حقوقی دارای مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت، اطلاعات پیرامون مدیران اشخاص حقوقی مذکور و اشخاص دارای مشارکت قابل توجه،
2) گزارشات مالی اشخاص حقوقی اقریبای نسبی و سببی اشخاص دارای مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت، اطلاعات پیرامون مدیران اشخاص حقوقی اقریبای نسبی و سببی مذکور و اشخاص دارای مشارکت قابل توجه،

3) اطلاعاتی های اشخاص دارای مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت در خصوص این که از طریق مشارکت آنان هیچ شخص جدیدی در شرکت هویت شخص دارای مشارکت قابل توجه غیر مستقیم بدست نیآورده است. اگر شخص دیگر در شرکت مشارکت قابل توجه غیرمستقیم بدست آورده باشد، شرکت موظف خواهد بود به منظور دریافت موافقت بانک مرکزی در مهلت 10 روز پس از روز کسب مشارکت قابل توجه غیر مستقیم در شرکت از سوی شخص مذکور، اسناد و مدارک وضع شده از سوی بانک مرکزی در خصوص اشخاص دارای مشارکت قابل توجه غیر مستقیم و همچنین اسناد و مدارک در خصوص آن اشخاص حقوقی (از جمله: عنوان، محل استقرار، گزارشات مالی، اطلاعات پیرامون مدیران و روسا، اطلاعات در باره اشخاص دارای مشارکت قابل توجه) که شخص دارای مشارکت قابل توجه غیر مستقیم شرکت در آنها شخص دارای مشارکت قابل توجه محسوب شود، به بانک مرکزی ارائه نماید.

به موجب این بند وظیفه ارائه گزارشات و اطلاعات به شرکت برعهده اشخاص دارای مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت می باشد.

4. از سوی شرکت گزارشات و سایر اطلاعات مورد ارائه به بانک مرکزی می بایستی بطور کامل و قابل اطمینان باشد.

ماده 86. ثبت حسابداری در شرکت ها

شرکت ها گزارشات مالی را طبق قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون ثبت حسابداری» تهیه و ارائه می نمایند.

(اصلاح ماده 86 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2008/12/26 (1387/10/06) شماره 228-

ن)

بخش 5. فعالیت واسطه گری بیمه ای

فصل 17. واسطه گری بیمه ای

ماده 87. واسطه گری بیمه ای و انواع آن

1. فعالیت واسطه گری بیمه ای از طریق اجرای فعالیت عامل بیمه ای یا فعالیت کارگزار بیمه ای انجام می شود.

2. فعالیت کارگزاری بیمه ای فقط شخص حقوقی که برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی مجوز کارگزار بیمه ای از بانک مرکزی دریافت کرده باشد می تواند اجرا نماید.

3. فعالیت عامل بیمه ای فقط شخصی که برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی در دفتر ثبت عاملین بعنوان عامل بیمه ای به ثبت رسیده باشد می تواند اجرا نماید.

4. عملیات عامل بیمه ای را فقط شخص مسئول عامل بیمه ای وضع شده به موجب ماده 90 این قانون می تواند اجرا نماید.

5. عملیات کارگزار بیمه ای را فقط شخص مسئول کارگزار بیمه ای وضع شده به موجب ماده 90 این قانون می تواند اجرا نماید.

(اصلاح ماده 87 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64- ن)

ماده 88. واسطه بیمه ای

1. کارگزاران بیمه و عاملین بیمه واسطه های بیمه هستند.
2. کارگزار بیمه ای فعالیت دیگری بغیر از فعالیت کارگزاری بیمه ای نمی تواند انجام بدهد، بجز موارد پیش بینی شده به مقرر قانون.
3. به تعریف این قانون، شخص اجرا کننده فعالیت عامل بیمه ای؛ عامل بیمه محسوب نمی شود، اگر قرارداد بیمه که در انعقاد آن شخص وساطت نموده است کلیه الزامات پیش بینی شده به موجب این بند را کفایت می نماید و همزمان:

- 1) قرارداد بیمه، قرارداد بیمه عمر یا بیمه مسئولیت نباشد،
- 2) فعالیت عامل بیمه ای فعالیت اصلی شخص مورد نظر نباشد،
- 3) مبلغ سالانه حق بیمه پیش بینی شده به موجب قرارداد بیمه از مبلغ وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی و مهلت عملکرد قرارداد مذکور (به انضمام مدت تمدید مهلت عملکرد قرارداد) از 5 سال تجاوز ننماید،

- 4) قرارداد بیمه به کالاها یا خدمات تحت فروش و (یا) پیشنهادی ضمیمه شده باشد و برحسب قرارداد بیمه موارد زیر بیمه می شوند:

- الف. ریسک زیان یا آسیب کالاهای تحت فروش و (یا) پیشنهادی، یا:
- ب. ریسک زیان یا آسیب باری که ضمیمه خدمات مسافرتی بفروش رسیده از سوی عرضه کننده مورد نظر یا ریسک در ارتباط با مسافرت، حتی اگر عمر یا ریسک مسئولیت بیمه شده باشد، اگر آنها به ریسک اصلی مسافرتی مربوط باشند.

ماده 89. ثبت واسطه های بیمه

1. شرکت یا شرکت اتکایی می تواند فقط از خدمات آن واسطه ها استفاده نماید که در دفتر ثبت تحت اداره بانک مرکزی به ثبت رسیده باشد یا جزء اشخاص اجرا کننده فعالیت مندرج در بند 3 ماده 88 این قانون باشند.
2. ثبت کارگزار بیمه ای و عامل بیمه ای در دفتر ثبت و حذف از آن توسط بانک مرکزی انجام می پذیرد.
3. بانک مرکزی می تواند عامل بیمه را بدون وساطت شرکت و فقط در صورت نقض الزامات این قانون و دیگر اسناد حقوقی تنظیم کننده فعالیت بیمه ای از سوی آن، از ثبت خارج نماید. در صورت حذف

از ثبت بانک مرکزی بایستی در طی 3 روز کاری مراتب را به اطلاع شرکت هایی که شخص مذکور بعنوان عامل آنها عمل نموده است برساند.

4. فهرست واسطه هایی که به ثبت رسیده اند و اطلاعات مربوط به آنها بایستی در سایت اینترنتی بانک مرکزی منتشر شوند.

ماده 90. الزامات در قبال اشخاص مسئول واسطه های بیمه ای

1. مدیر عامل یا رئیس هیئت مدیره، اعضای هیئت مدیره، حسابدار کل، معاون مدیر عامل و همچنین شخص حقیقی اجرا کننده عملیات کارگزار که با کارگزار بیمه در مناسبات کاری یا حقوقی- مدنی باشد، اشخاص مسئول کارگزار بیمه محسوب می شوند.

2. آن عضو (اعضای) هیئت مدیره و عضو نهاد اجرایی یا نهاد معادل آن که مسئول عملیات عامل بیمه هستند و شخص حقیقی اجرا کننده عملیات عامل بیمه، اشخاص مسئول عامل بیمه محسوب می شوند.

3. آن شخصی می تواند مسئول واسطه بیمه ای باشد که:

- 1) مطابق با معیارهای صلاحیت حرفه ای وضع شده از سوی بانک مرکزی باشد،
- 2) برای ارتکاب به جرم عمدی، به مقرر قانون محکومیت خاتمه نیافته یا لغو نشده نداشته باشد،
- 3) برحسب حکم دادگاه از حق داشتن سمت در زمینه های مالی، بیمه ای، بانکی، مالیاتی، گمرکی، تجاری، اقتصادی و حقوقی منع نشده باشد،

4) ورشکسته شناخته نشده باشد و تعهدات پرداخت نشده (نابخشوده) نداشته باشد،

5) در گذشته اقدام به انجام چنان عملی نشده باشد که بنا به نظر بانک مرکزی و بر اساس راهنمای وضع شده از سوی بانک مرکزی آن شک و تردید بوجود آید که شخص مذکور بعنوان واسطه بیمه قادر به اداره شایسته زمینه مورد نظر فعالیت واسطه گری بیمه ای نبوده یا عملکرد وی می تواند به ورشکستگی شرکت یا وخیم شدن اوضاع مالی یا بی اعتبار ساختن حیثیت و شهرت تجاری شرکت منجر شود،

6) در پرونده کیفری بعنوان مظنون، متهم یا مقصر دخیل نباشد.

4. معیارهای صلاحیت حرفه ای شخص مسئول واسطه بیمه ای و همچنین مقررات بررسی و احراز صلاحیت حرفه ای بانک مرکزی وضع می نماید.

5. واسطه بیمه ای جهت تامین غرامت خسارت وارده در پی غفلت و بی مبالاتی حرفه ای موظف است قرارداد بیمه ای مسئولیت به شرح شرایط زیر منعقد نماید:

1) حادثه بیمه ای می بایستی شامل زیان های پولی مستقیم که از سوی واسطه بیمه ای به دنبال بی مبالاتی حرفه ای بر بیمه گذار، شخص بیمه شده و شخص ذینفع وارده آمده است،

- 2) میزان مسئولیت بیمه ای هم برای یک حادثه بیمه ای و هم برای کل قرارداد حداقل می بایستی برابر با حداقل حد نصاب های وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی باشد،
- 3) برحسب قرارداد بیمه، زیان پیش آمده به تقصیر واسطه در طی عملکرد قرارداد بیمه که با وساطت واسطه بیمه ای منعقد شده است، حادثه بیمه محسوب می شود.
6. واسطه ای که عملکردهای تبصره «پ» زیربند 12 ماده 3 این قانون را اجرا می نماید موظف است حداقل حدنصاب سرمایه اساسنامه ای و سرمایه کلی وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی را در صورت کارگزار مالیاتی و عامل بیمه بعنوان یک شخص حقوقی، یا وجود دائمی حداقل وجه ضمانت به مقرر اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی در حساب افتتاح شده در یکی از بانک های تجاری فعال در جمهوری ارمنستان؛ در صورت کارگزار بیمه ای شخص حقیقی، تامین نماید.
7. مفاد وضع شده به موجب بند 5 ماده جاری شامل حال آن عاملین بیمه که مسئولیت تامین جبران زیان وارده در پی بی مبالاتی حرفه ای آنان شرکت بر عهده گرفته باشد، نمی شود.
8. شخص مسئول کارگزار بیمه ای همزمان نمی تواند خدمات عامل بیمه ای عرضه نماید یا بعنوان شخص مسئول عامل بیمه ای عمل نماید. شخص مسئول عامل بیمه ای همزمان نمی تواند خدمات کارگزار بیمه ای عرضه نماید یا بعنوان شخص مسئول کارگزار بیمه ای عمل نماید.

ماده 91. محدوده فعالیت واسطه ای بیمه

واسطه بیمه، فعالیت واسطه ای را می تواند فقط با بیمه گرانی اجرا نماید که دارای مجوز انجام فعالیت بیمه در جمهوری ارمنستان باشند (و همچنین در زمینه بیمه اتکایی با بیمه گرانی که مجوز فعالیت در جمهوری ارمنستان را دریافت نکرده باشند).

ماده 92. ثبت حسابداری مجزای دارایی ها

1. واسطه بیمه ای موظف است حق بیمه پرداخت شده از سوی بیمه گذار و متعلق به شرکت را و همچنین پرداخت های بیمه اتکایی پرداخت شده از سوی شرکت و متعلق به بیمه گر اتکایی را در حساب جاری مجزایی که در یکی از بانک های تجاری فعال در جمهوری ارمنستان افتتاح شده است نگهداری نماید.
2. واسطه بیمه ای مجاز به استفاده موجودی های وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری جهت فعالیت موسسه داری خود نمی باشد و آنها را می تواند منحصرأً به منظور عودت حق بیمه ها به شرکت که متعلق به شرکت مذکور می باشد مورد استفاده قرار بدهد. موجودی های وضع شده به موجب بند 1 ماده جاری در

کتاب انحلال واسطه لحاظ نمی شود و مطالبات طلبکاران از موجودی های مذکور پرداخت نمی شود (به استثنای شرکت های بیمه به میزان حق بیمه های خود).

3. واسطه بیمه ای موظف است حق بیمه هایی را که در ازای قرارداد بیمه یا گواهینامه بیمه ای بدست آورده از سوی بیمه گذار به وی پرداخت شده است در مهلت تعیین شده در قرارداد و در صورت عدم تعیین مهلت حداکثر ظرف مهلت سی روز به شرکت یا بیمه گر اتکایی منتقل نماید.
4. حق بیمه های پرداخت شده به عامل بیمه در ازای قرارداد یا گواهینامه بیمه از سوی بیمه گذار، صرفنظر از چگونگی واریز آن به شرکت از سوی عامل بیمه، پرداخت شده به شرکت محسوب خواهد شد.
5. اگر شرکت جبران بیمه ای را از طریق واسطه انجام بدهد، در این صورت جبران خسارت شرکت انجام شده محسوب خواهد شد، اگر بیمه گذار، شخص بیمه شده یا شخص ذینفع جبران مذکور را دریافت کرده باشند.

ماده 93. مقررات مطلع ساختن بیمه گذاران

اطلاعات در خصوص الزامات وضع شده به موجب مواد 95 و 102 این قانون در قبال اجرای واسطه گری قراردادهای بیمه ای می بایستی از سوی واسطه بصورت کتبی و حداقل به زبان ارمنی در اختیار بیمه گذاران قرار داده شود.

فصل 18. کارگزاران بیمه

ماده 94. استفاده از لغات «کارگزار بیمه»

1. نام تجاری سازمان تجاری که مجوز اجرای فعالیت کارگزار بیمه ای دریافت کرده است بایستی شامل عبارت «کارگزار بیمه» و (یا) «کارگزار بیمه اتکایی» باشد.
2. فقط اشخاص دارای مجوز اجرای فعالیت کارگزار بیمه ای می توانند از عبارت «کارگزار بیمه» و (یا) «کارگزار بیمه اتکایی»، مشتقات، گونه های صرفی و ترجمه آنها در نام های تجاری خود، تبلیغات یا به اشکال دیگر استفاده نمایند.
3. سازمان کارگزار بیمه ای مجاز به استفاده از عبارات گمراه کننده در نام تجاری خود که می تواند موجب ایجاد تصورات سوء نسبت به وضعیت مالی یا هویت حقوقی سازمان کارگزار بیمه ای مذکور بشود، نمی باشند.

ماده 95. الزامات در قبال واسطه گری در انعقاد قرارداد بیمه

1. سازمان کارگزار بیمه ای تا قبل از انعقاد قرارداد بیمه یا انجام تغییرات در قرارداد بیمه تا قبل از به اجرا در آمدن آن، موظف است:

- 1) آدرس، شماره تلفن و نشانی سایت اینترنتی خود را به مشتری اعلام نماید،
 - 2) در باره اختیارات خود به موجب زیربند 12 ماده 3 این قانون به اطلاع مشتری برساند و اعلام نماید که وی در دفتر ثبت شرکت های کارگزاری بیمه ای به ثبت رسیده است،
 - 3) در باره آن شرکت که کارگزار بیمه ای در سرمایه اساسنامه ای آن مشارکت قابل توجه دارد و همچنین درباره آن شرکت یا شرکت اصلی شرکت وابسته که در سرمایه سازمان کارگزار بیمه ای مشارکت قابل توجه دارد، مشتری را مطلع سازد،
 - 4) شرایط بیمه پیشنهادی از سوی شرکت ها برحسب انواع، کلاس ها و زیرکلاس ها به مشتری ارائه نماید،
 - 5) چنان قرارداد بیمه فرموله شده پیشنهاد نماید که مطابق با ماهیت ریسک های تحت بیمه از سوی مشتری باشد و آنها را پوشش دهد،
 - 6) کلیه شرایط قرارداد بیمه را کتباً به مشتری ارائه و آنها را شفاهاً توضیح دهد، بویژه میزان حق بیمه، محدودیت های قرارداد و غیره،
 - 7) مقررات و شرایط جبران خسارت بیمه در صورت وقوع حادثه بیمه ای را کتباً به مشتری ارائه و آنها را شفاهاً توضیح دهد،
 - 8) به اطلاع مشتری برساند که وی مجاز است از سازمان کارگزار بیمه ای بخواهد تا میزان هزینه خدمات بابت واسطه گری قرارداد بیمه را منتشر نماید،
 - 9) محتوای گواهینامه بیمه را بررسی نماید،
 - 10) در صورت لزوم یا برحسب درخواست بیمه گذار، مطابقت نورم های اقتصادی شرکت را با الزامات این قانون مورد ارزیابی قرار دهد،
 - 11) در ارتباط با قرارداد بیمه ارائه مشاوره مکمل به بیمه گذار،
 - 12) اجرای دیگر الزامات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.
2. برای اجرای فعالیت کارگزار بیمه ای، کارگزاران بیمه بجز واسطه گری در خصوص بیمه اتکایی نمی توانند از شرکت ها بطور مستقیم یا غیر مستقیم غرامت های پولی و غیر پولی دریافت نمایند.
- ماده 96. گزارشات کارگزاران بیمه، اطلاع رسانی و ثبت حسابداری**

1. سازمان کارگزاری بیمه ای گزارشاتی پیرامون فعالیت خود و اشخاص مسئول به بانک مرکزی ارائه می نماید. نحوه، ترکیب اطلاعات، مقررات و مهلت های ارائه گزارشات برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود.

2. برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی می تواند فهرست، فرم ها و تناوب انتشار اطلاعات پیرامون سازمان های کارگزاری بیمه ای و اشخاص مسئول آنها وضع شود.

3. سازمان کارگزاری بیمه ای گزارشات مالی را مطابق با قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون ثبت حسابداری» تهیه و ارائه می نماید.

(اصلاح ماده 96 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2008/12/26 (1387/10/06) شماره 228-

ن)

ماده 97. صدور مجوز فعالیت کارگزار بیمه ای

1. مجوز فعالیت کارگزار بیمه ای فقط سازمان تجاری می تواند دریافت نماید.
2. سازمان تجاری جهت دریافت مجوز فعالیت کارگزار بیمه ای برحسب نحوه، محتوا و مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی بانک مرکزی اسناد و اطلاعات زیر را به بانک مرکزی ارائه می نماید:
 - 1) درخواست نامه،
 - 2) قرارداد بیمه کننده مسئولیت سازمان کارگزاری بیمه ای مطابق با الزامات وضع شده به موجب بند 5 ماده 90 این قانون،
 - 3) اطلاعات پیرامون شرکت کنندگان سازمان تجاری،
 - 4) مصوبه نهاد ذیصلاح سازمان تجاری پیرامون تعیین اشخاص مسئول سازمان کارگزار بیمه ای،
 - 5) گواهی پیرامون فعالیت اشخاص مسئول سازمان کارگزاری بیمه ای، نمونه امضاهای تایید شده آنان،
 - 6) نظام نامه های فعالیت سازمان کارگزار بیمه ای،
 - 7) اطلاعیه پیرامون مطابقت محل فعالیت کارگزار بیمه ای با معیارهای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی،
 - 8) اطلاعات در باره اشخاص دارای مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای سازمان کارگزار بیمه ای، مشخصات شخصی و میزان مشارکت آنان،
 - 9) قبض رسید پرداخت عوارض دولتی،
 - 10) دیگر اسناد و مدارک وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

ماده 98. مصوبه پیرامون صدور مجوز فعالیت کارگزار بیمه ای

1. شورای بانک مرکزی پیرامون صدور مجوز فعالیت کارگزار بیمه ای، اگر اسناد و اطلاعات ارائه شده مطابق با این قانون، دیگر قوانین و اسناد حقوقی بوده، اطلاعات ارائه شده در آنها موثق و قابل اطمینان بوده و برحسب این قانون یا اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی اساسی دال بر رد صدور مجوز برای فعالیت کارگزار بیمه ای وجود نداشته باشد، تصمیم اتخاذ می نماید.

2. بانک مرکزی در مهلت 30 روز پس از ارائه درخواست نامه، مجوز فعالیت کارگزار بیمه ای را در اختیار می گذارد یا آن را رد می نماید، که روند آن بنا به تصمیم بانک مرکزی و جهت دریافت اطلاعات مشخص و مورد نیاز بانک مرکزی می تواند حداکثر به مدت 30 روز به حالت تعلیق درآید. اگر بانک مرکزی در مهلت مذکور در باره رد ثبت و صدور مجوز یا ثبت و مجوز تصمیم گیری ننماید، در این صورت مجوز صادر شده و سازمان به ثبت رسیده محسوب خواهد شد.

3. بانک مرکزی موظف است در مهلت پنج روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون در اختیار گذاشتن مجوز، مجوز را به سازمان کارگزار بیمه ای تحویل بدهد.

4. بانک مرکزی در طی پنج روز کاری پس از اتخاذ تصمیم پیرامون در اختیار گذاشتن مجوز فعالیت کارگزار بیمه ای می بایستی نام سازمان کارگزار بیمه ای، محل استقرار، محل فعالیت، نام اشخاص مسئول آن و سایر اطلاعات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی را دفتر ثبت واسطه های بیمه ای به ثبت برساند.

5. سازمان کارگزار بیمه ای در طی 10 روز پس از صدور مجوز فعالیت کارگزار بیمه ای موظف است کپی قرارداد بیمه مسئولیت؛ مطابق با الزامات وضع شده به موجب بند 5 ماده 90 این قانون را در اختیار بانک مرکزی قرار دهد.

ماده 99. پایه و اساس رد مجوز فعالیت کارگزار بیمه ای

شورای بانک مرکزی در اختیار گذاشتن مجوز فعالیت کارگزار بیمه ای را رد می نماید، اگر:

(1) سازمان تجاری که اقدام به ارائه درخواست نامه نموده است واجد شرایط و الزامات وضع شده جهت فعالیت کارگزار بیمه ای به موجب این قانون و دیگر اسناد حقوقی نباشد،

(2) روسای سازمان تجاری که درخواست نامه ارائه نموده است واجد شرایط و الزامات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نباشند،

(3) سازمان تجاری ارائه کننده درخواست نامه اسناد و مدارک وضع شده به موجب ماده 97 این قانون را ارائه نکرده باشد، یا اسناد جعلی یا ناقص ارائه نموده باشد، یا در اسناد و مدارک ارائه شده اطلاعات جعلی یا غیر قابل اطمینان منعکس شده باشد،

4) مفاد اساسنامه یا آیین نامه های فعالیت سازمان تجاری ارائه کننده درخواست نامه دقیق و بطور کافی صریح نبوده که در نتیجه آن منافع بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده یا اشخاص ذینفع می تواند به خطر افتد،

5) سازمان تجاری ارائه کننده درخواست نامه فاقد فضای لازم و تجهیزات فنی مطابق با الزامات تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی باشد.

ماده 100. شعبه و نمایندگی کارگزار بیمه ای فعال در جمهوری ارمنستان یا کشور خارجی

سازمان کارگزار بیمه ای می تواند در جمهوری ارمنستان یا در کشور خارجی شعب یا نمایندگی ها دایر نماید و از طریق شعب و با دریافت اجازه بانک مرکزی به مقرر اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی به انجام فعالیت کارگزار بیمه ای بپردازد.

فصل 19. عاملین بیمه ای

ماده 101. استفاده از لغات «عامل بیمه»

1. فقط اشخاص مجاز به اجرای فعالیت عامل بیمه ای می توانند در نام خود، تبلیغات یا به اشکال دیگر از عبارت «عامل بیمه»، مشتقات، گونه های صرفی و ترجمه آن استفاده نمایند.

2. عامل بیمه ای مجاز به استفاده از عبارات گمراه کننده در نام تجاری خود که می تواند موجب ایجاد تصورات سوء نسبت به وضعیت مالی یا هویت قانونی عامل بیمه ای مذکور بشود، نمی باشند.

ماده 102. الزامات در قبال واسطه گری در انعقاد قراردادهای بیمه

1. عامل بیمه ای تا قبل از انعقاد قرارداد بیمه یا انجام تغییرات در قرارداد بیمه تا قبل از به اجرا در آمدن آن، موظف است:

(1) آدرس و شماره تلفن خود را به مشتری اعلام نماید،

(2) به مشتری اعلام نماید که بعنوان عامل بیمه ای عمل می نماید، با سند مربوطه گواهی نماید که در دفتر ثبت عاملین بیمه ای به ثبت رسیده است، و همچنین پیرامون حق بررسی مندرجات انجام شده در دفتر ثبت از سوی بیمه گذار به آگاهی برساند،

(3) در باره شرکت یا شرکت هایی که عامل بیمه ای به نام آن (آنها) عمل می نماید و کلاس های بیمه که شرکت یا شرکت ها اختیارات اجرای واسطه گری بیمه ای مربوط به آنها را محول نموده اند به اطلاع مشتری برساند،

(4) به مشتری پیشنهاد انعقاد قرارداد بیمه بنماید،

5) کلیه شرایط قرارداد بیمه بویژه میزان حق بیمه، محدودیت های قرارداد و غیره به مشتری ارائه نماید،

6) در صورت وقوع حادثه بیمه ای، مقررات و شرایط جبران بیمه ای به مشتری ارائه نماید،

7) اجرای دیگر الزامات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

ماده 103. درخواست ثبت عامل بیمه

1. شخص یا عامل بیمه ای جهت ثبت در دفتر ثبت عاملین بیمه ای یا انجام تغییرات در اطلاعات موجود در دفتر ثبت برحسب مقررات، فرم و محتوای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی اسناد و اطلاعات زیر را ارائه می نماید:

1) برای درخواست کننده شخص حقوقی:

الف. درخواست نامه ثبت،

ب. اساسنامه درخواست کننده شخص حقوقی، تغییرات اساسنامه یا ویرایش جدید اساسنامه،

پ. فهرست روسای درخواست کننده شخص حقوقی، که شامل مشخصات آنان نیز می باشد،

ت. کپی قرارداد اجرای عملیات عامل بیمه ای با شرکت، که در آن می بایستی ذکر شود که برای عامل

بیمه کدام یک از عملیات وضع شده به موجب زیربند 12 ماده 3 این قانون و در چه کلاس بیمه مجاز

می باشد، و در صورت انجام عملیات وضع شده به موجب تبصره «پ» زیربند 12 ماده 3 این ماده؛ میزان

جمع آوری حق بیمه ها و اجرای انتقال جبران خسارت ها که اجازه آن از سوی شرکت به عامل داده

می شود،

ث. گواهی نامه صلاحیت حرفه ای روسا،

ج. اسناد و مدارک گواهی کننده وجود الزامات پیش بینی شده به موجب بندهای 5-7 ماده 90 این قانون،

چ. اطلاعیه روسا پیرامون عدم وجود پایه و اساس وضع شده به موجب بند 3 ماده 90 این قانون،

ح. سایر اطلاعات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی،

2) برای درخواست کننده موسسه دار شخصی:

الف. درخواست نامه انجام ثبت،

ب. مشخصات مدیرانی که در روابط کاری با عامل موسسه دار شخصی هستند،

پ. کپی قرارداد اجرای عملیات عامل بیمه ای موسسه داری شخصی با شرکت، که در آن می بایستی

ذکر شود که برای عامل بیمه ای کدام یک از عملیات وضع شده به موجب زیربند 12 ماده 3 این قانون و

در چه کلاس بیمه مجاز می باشد، و در صورت انجام عملیات وضع شده به موجب تبصره «پ» زیربند

12 ماده 3 این ماده؛ میزان جمع آوری حق بیمه ها و اجرای انتقال جبران خسارت ها که اجازه آن از سوی شرکت به عامل داده می شود،

ت. گواهی نامه صلاحیت حرفه ای مدیرانی که در روابط کاری با عامل موسسه دار شخصی هستند،
ث. اطلاعیه مدیرانی که در روابط کاری با موسسه دار شخصی و عامل موسسه دار شخصی هستند
پیرامون عدم وجود پایه و اساس وضع شده به موجب بند 3 ماده 90 این قانون،
ج. اسناد و مدارک گواهی کننده وجود الزامات پیش بینی شده به موجب بندهای 5-7 ماده 90 این قانون،
چ. سایر اطلاعات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

ماده 104. مصوبه پیرامون ثبت عامل بیمه ای

1. بانک مرکزی پیرامون ثبت عامل بیمه در دفتر ثبت عاملین بیمه ای تصمیم اتخاذ می نماید، اگر اسناد و اطلاعات ارائه شده مطابق با این قانون، سایر قوانین و اسناد حقوقی بوده، اطلاعات ارائه شده در آنها موثق و قابل اطمینان بوده و برحسب این قانون پایه و اساسی دال بر رد ثبت عامل بیمه ای در دفتر ثبت عاملین بیمه ای وجود نداشته باشد.

2. بانک مرکزی در ظرف 10 روز کاری پس از دریافت اطلاعات و مدارک وضع شده به موجب بند 1 ماده 103 این قانون پیرامون ثبت عامل بیمه در دفتر ثبت عاملین بیمه ای یا رد ثبت آن تصمیم اتخاذ می نماید.

3. بانک مرکزی در طی دو روز کاری پس از اتخاذ تصمیم پیرامون ثبت، می بایستی عنوان یا نام عامل بیمه، شماره ثبت، آدرس، محل انجام فعالیت و همچنین نام روسای مسئول برای واسطه گری و اطلاعات پیرامون اشخاص حقیقی اجرا کننده عملیات عامل بیمه ای را وارد دفتر ثبت عاملین بیمه ای نماید.
4. بانک مرکزی موظف است در مهلت سه روز کاری پس از اتخاذ تصمیم پیرامون ثبت عامل بیمه ای در دفتر ثبت عاملین بیمه ای گواهی نامه ثبتی را به عامل بیمه ای تحویل بدهد.

ماده 105. پایه و اساس رد ثبت عامل بیمه ای

بانک مرکزی ثبت عامل بیمه ای در دفتر ثبت عاملین بیمه ای را رد می نماید، اگر:
1) ارائه کننده درخواست نامه واجد شرایط و الزامات وضع شده جهت فعالیت عامل بیمه ای به موجب این قانون و دیگر اسناد حقوقی نباشد،
2) روسای ارائه کننده درخواست نامه واجد شرایط و الزامات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نباشند،

3) ارائه کننده درخواست نامه اسناد و مدارک وضع شده به موجب ماده 103 این قانون را ارائه نکرده باشد، یا اسناد جعلی یا ناقص ارائه نموده باشد، یا در اسناد و مدارک ارائه شده اطلاعات غیر قابل اطمینان یا جعلی منعکس شده باشد.

ماده 106. حذف عامل از دفتر ثبت عاملین بیمه ای یا انجام تغییرات در مندرجات دفتر ثبت

1. بانک مرکزی عامل بیمه ای را از دفتر ثبت عاملین در موارد زیر حذف یا تغییراتی در اطلاعات مربوط به عامل بیمه ای در دفتر ثبت عاملین بیمه ای می دهد، اگر:

1) عامل بیمه درخواست نامه پیرامون خارج شدن از دفتر ثبت عاملین بیمه ای به بانک مرکزی ارائه کرده باشد،

2) عامل بیمه ای شخص حقوقی منحل شده باشد یا عامل بیمه ای موسسه دار شخصی فوت کرده باشد،

3) عملکرد قرارداد بین شرکت و عامل بیمه ای به انقضاء رسیده باشد،

4) عامل بیمه ای فاقد اسناد و مدارک گواهی کننده الزامات پیش بینی شده به موجب بندهای 5-7 ماده 90 این قانون باشد،

5) پایه و اساس رد ثبت عامل در دفتر ثبت عاملین بیمه ای که به موجب ماده 105 این قانون وضع شده است، پدید آمده باشند،

6) عامل بیمه یا مدیر عامل بیمه الزامات در قبال اجرای واسطه گری در قرارداد بیمه که به موجب ماده 102 این قانون وضع شده اند را نقض کرده باشد،

7) عامل بیمه این قانون یا سایر اسناد حقوقی را نقض کرده باشد یا منافع و حقوق قانونی بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده یا اشخاص ذینفع به حد کافی از ریسک هایی که از عملیات یا عدم فعالیت عامل بیمه ای بوجود خواهند آمد در امان نخواهند ماند،

8) عامل بیمه دستورالعمل بانک مرکزی را اجرا نکرده باشد.

2. شرکت در صورت شناسایی موارد ذکر شده در بند 1 این ماده مراتب را در طی دو روز کاری به اطلاع بانک مرکزی می رساند.

3. بانک مرکزی در طی 10 روز پس از دریافت یا شناسایی اطلاعات برحسب بند 1 این ماده، در باره حذف عامل بیمه از دفتر ثبت عاملین بیمه ای یا تغییر اطلاعات عامل بیمه در دفتر ثبت، تصمیم اتخاذ می نماید.

4. در مهلت سه روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون حذف از دفتر ثبت عاملین بیمه ای، بانک مرکزی موظف است مراتب را به اطلاع عامل بیمه برساند.

ماده 107. شعبه و نمایندگی عامل بیمه ای فعال در جمهوری ارمنستان یا کشور خارجی

عامل بیمه ای می تواند در جمهوری ارمنستان یا در کشور خارجی شعب یا نمایندگی ها دایر نماید و از طریق شعب و با دریافت اجازه بانک مرکزی به مقرر اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی به انجام فعالیت عامل بیمه ای پردازد.

بخش 6. اسرار بیمه ای

فصل 20. اسرار بیمه ای

ماده 108. انتشار اسرار بیمه ای

1. در اختیار گذاشتن یا اعلام اطلاعات محرمانه بیمه ای از سوی بیمه گر، بیمه گر اتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای یا نهاد شرکت های بیمه ای به اشخاصی که خدمات حقوقی، حسابداری و مشاوره ای به بیمه گر، بیمه گر اتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای یا نهاد شرکت های بیمه ای مذکور عرضه می نمایند، یا اشخاص و سازمان هایی که برای بیمه گر، بیمه گر اتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای یا نهاد شرکت های بیمه ای مذکور برخی امور را به انجام می رسانند، مشروط بر اینکه اطلاعات اشاره شده برای عرضه خدمات یا انجام امور مورد نظر لازم بوده و این که اشخاص و سازمان های مذکور از عملیات یا عدم فعالیت وضع شده به موجب ماده 110 این قانون خودداری بنمایند، انتشار اسرار بیمه ای محسوب نخواهند شد.

2. انتشار نقض الزامات قوانین یا دیگر اسناد حقوقی که بیمه گر، بیمه گر اتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای یا نهاد شرکت های بیمه ای و (یا) مدیر آن مرتکب شده اند و بابت آنها مصوبات بانک مرکزی پیرامون اعمال تدابیر تنبیهی در قبال بیمه گر، بیمه گر اتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای یا نهاد شرکت های بیمه ای و (یا) مدیر آن از سوی بانک مرکزی یا شخصی که مرتکب نقض قانون شده است، انتشار غیر قانونی اسرار بیمه ای محسوب نخواهد شد. در موقع انتشار مصوبات در خصوص تدابیر تنبیهی، درج اسامی یا عنوان های مشتریان شخصی که مرتکب نقض قانون شده است ممنوع می باشد.

2.1. انتشار اطلاعات پیش بینی شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری» از سوی نهاد شرکت های بیمه ای در سایت اینترنتی آن نهاد، انتشار غیر قانونی اسرار بیمه ای محسوب نمی شود.

3. به تعریف این فصل، کلیه اشخاص غیر از بانک مرکزی، بیمه گر و بیمه گر اتکایی مورد نظر، دفتر اعتباری، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و مشتریان وی و همچنین نهاد شرکت های بیمه ای، شخص ثالث محسوب می شوند.

(اصلاح ماده 108 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2008/10/22 (1387/08/01) شماره 193-
ن، قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64-ن)

ماده 109. ممنوعیت انتشار اسرار بیمه ای

1. انتشار اطلاعات محرمانه بیمه ای از سوی شخص، سازمان، نهاد دولتی یا مقام رسمی که اطلاعات مذکور بر حسب حسن اعتماد به آنان سپرده شده باشد، یا در ارتباط با عرضه خدمات و انجام امور بر آنان معلوم شده باشد یا برحسب مقررات این قانون در اختیار آنان گذاشته شده باشد، ممنوع می باشد.
2. این ماده شامل حال مشتری شرکت فقط از ناحیه انتشار اطلاعات مربوط به خود نمی شود.
3. اطلاعات محرمانه بیمه ای مربوط به مشتری مشخص می تواند برحسب در اختیار گذاشتن اجازه کتبی مشتری مذکور یا دادن اجازه شفاهی در دادگاه از سوی وی منتشر شود. برحسب اجازه مشتری فقط اطلاعات مربوط به مشتری مذکور مطابق با ماده 117 این قانون می تواند منتشر شود.

ماده 110. حفاظت از اسرار بیمه ای

1. بیمه گر، بیمه گر اتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای می بایستی حفاظت از اطلاعات محرمانه بیمه ای را تضمین نمایند.
2. روسا و کارمندان بیمه گر، بیمه گر اتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای، روسا و کارمندان پیشین آنها و همچنین آن اشخاص و سازمان هایی که به بیمه گر، بیمه گر اتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای خدمات (انجام امور) عرضه می نمایند یا در گذشته عرضه نموده اند مجاز به انتشار اطلاعات محرمانه بیمه ای که در ارتباط با عرضه خدمات و انجام امور که با حسن اعتماد به آنان سپرده و یا آشکار شده باشد، و نیز استفاده از آنها در جهت منافع شخصی خود یا اشخاص ثالث، فراهم نمودن امکان مستقیم یا غیر مستقیم در کسب اطلاعات مذکور از سوی اشخاص ثالث، از جمله: اجازه دادن، عدم ممانعت یا فراهم کردن امکان آن در پی نقض مقررات حفاظت از اطلاعات مذکور، نمی باشند.
3. بیمه گران، بیمه گران اتکایی، اشخاص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای موظفند اقدامات لازم جهت تهیه تدابیر فنی و تعیین قواعد سازمانی در حفاظت صحیح از اطلاعات محرمانه در دست گیرند.

4. بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای می توانند در صورت لزوم و در چارچوب حمایت از حقوق و منافع قانونی، اطلاعات محرمانه مربوط به مشتری را در دادگاه منتشر نمایند، اگر اختلاف نظر فی مابین بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای، نهاد شرکت های بیمه ای و مشتری مورد نظر ایجاد شده باشد. در چنین موارد، برگزاری جلسه دادگاهی به وساطت بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای، نهاد شرکت های بیمه ای و مشتری می تواند غیر علنی باشد.

(اصلاح ماده 110 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64-

ن)

ماده 111. در اختیار گذاشتن اسرار بیمه ای

1. در اختیار گذاشتن اطلاعات محرمانه بیمه ای عبارت است از گزارش شفاهی یا کتبی اطلاعات مذکور به نهادهای دولتی، مقامات رسمی و شهروندان فقط در موارد و پایه و اساس وضع شده به موجب این قانون.

2. اطلاعات محرمانه بیمه ای که بغیر از بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای، با حسن اعتماد به اشخاص و سازمان ها سپرده شده باشد یا در ارتباط با عرضه خدمات و انجام امور آشکار شده باشد، مجاز به در اختیار گذاشتن آنها نمی باشند. بغیر از موارد وضع شده به موجب قانون، بانک مرکزی مجاز نمی باشد اطلاعات محرمانه بیمه ای پیرامون مشتریان بیمه گران، بیمه گران اتکایی، اشخاص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای (مشتریان اعضای نهاد شرکت های بیمه ای) که در ارتباط با اجرای نظارت بر آنان واقف شده است، در اختیار نهادهای دولتی، مقامات رسمی و شهروندان یا هر شخص دیگر بگذارد.

3. اطلاعاتی که به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون مبارزه علیه پولشویی و تامین مالی تروریسم» پیش بینی شده باشد و جزء اسرار بیمه ای محسوب شود، برحسب موارد و مقررات وضع شده به موجب قانون فوق الذکر و بر اساس سوءظن یا استعلام نهاد تام الاختیار در خصوص مبارزه علیه پولشویی و تامین مالی تروریسم در اختیار نهاد تام الاختیار وضع شده به موجب همان قانون گذاشته می شود.

(اصلاح ماده 111 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64-

ن، قانون اصلاحی مورخه 2014/06/21 (1393/03/31) شماره 119- ن)

ماده 112. ارائه اسرار بیمه ای به نهادهایی که پیگرد کیفری اجرا می نمایند

1. بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای اطلاعات محرمانه را مطابق با این قانون و فقط بر اساس حکم دادگاه برابر با آیین دادرسی کیفری جمهوری ارمنستان در اختیار نهادهایی که پیگرد کیفری اجرا می نمایند، قرار می دهند.

2. بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای موظفند در طی دو روز کاری پس از دریافت حکم دادگاه، اطلاعات و اسناد مورد درخواست برحسب حکم مربوطه را در پاکت سر بسته با امضای رئیس نهاد اجرایی یا جانشین وی در روی پاکت مذکور و در محل بسته شدن درب پاکت، در اختیار نهاد اجرا کننده پیگرد کیفری یا شخص تام الاختیار آن نهاد بگذارند. بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای مجاز به مطلع ساختن مشتریان خود (در صورت نهاد شرکت های بیمه ای؛ مشتریان اعضای خود) مبنی بر این که در باره آنان اطلاعات محرمانه بیمه ای در اختیار نهادهای اجرا کننده پیگرد کیفری گذاشته اند، نمی باشند.

3. رئیس یا کارمند بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای بجز در موارد و مقررات وضع شده به موجب این ماده و مواد 113، 114 و 119 این قانون نمی تواند در خصوص اطلاعات محرمانه بیمه ای پیرامون مشتری تحت بازپرسی قرار گیرد.

(اصلاح ماده 112 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64-

ن، قانون اصلاحی مورخه 2012/03/19 (1390/12/29) شماره 69- ن)

ماده 113. ارائه اسرار بیمه ای به دادگاه

1. بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای اطلاعات محرمانه مشتریان خود که در پرونده های مدنی و کیفری دخیل بوده و نهاد شرکت های بیمه ای اطلاعات محرمانه پیرامون مشتریان اعضای خود را طبق این قانون و فقط بر اساس حکم صادره از سوی دادگاه برابر مقررات پیش بینی شده به موجب آیین دادرسی مدنی یا آیین دادرسی کیفری جمهوری ارمنستان در اختیار می گذارند.

2. بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای موظفند در طی دو روز کاری پس از دریافت حکم دادگاه، اطلاعات و اسناد مورد درخواست برحسب حکم مربوطه طی پاکت سر بسته با امضای رئیس نهاد اجرایی یا جانشین وی در روی پاکت مذکور و در محل بسته شدن درب پاکت، در اختیار دادگاه یا شخص تام الاختیار از سوی دادگاه بگذارند. در خلال این مدت بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای تدابیر و اقدامات لازم جهت مطلع ساختن مشتری خود پیرامون دریافت تصمیم یا حکم صادره از سوی دادگاه برابر مقررات پیش بینی شده به موجب آیین دادرسی مدنی یا آیین دادرسی کیفری جمهوری ارمنستان و تعهد بانک مرکزی در ارائه اطلاعات محرمانه بیمه ای در دست می گیرد.

بیمه گر، بیمه گراتکایی و شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای مجاز به مطلع ساختن مشتریان خود و نهاد شرکت های بیمه ای، مجاز به مطلع ساختن مشتریان اعضای خود مبنی بر دریافت تصمیم یا حکم صادره از سوی دادگاه برابر مقررات پیش بینی شده به موجب آیین دادرسی مدنی یا آیین دادرسی کیفری جمهوری ارمنستان و ارائه اطلاعات محرمانه بیمه ای در باره آنان به دادگاه یا شخص تام الاختیار از سوی دادگاه نمی باشند.

(اصلاح ماده 113 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64-
ن، قانون اصلاحی مورخه 2012/03/19 (1390/12/29) شماره 69-ن)

ماده 114. ارائه اسرار بیمه ای به وارثین قانونی

1. بیمه گر، بیمه گراتکایی و شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای اطلاعات محرمانه مشتریان خود و نهاد شرکت های بیمه ای اطلاعات محرمانه پیرامون مشتریان اعضای خود را طبق این قانون در اختیار وارثین (وارثین قانونی) مشتری مورد نظر قرار می دهند، اگر آنان یا نمایندگان آنان اسناد و مدارک کافی دال بر داشتن حقوق و اختیارات وراثت ارائه کرده باشند.

2. بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای موظفند در طی پنج روز کاری پس از دریافت اسناد کافی در خصوص اثبات حقوق وراثت (وارثین قانونی)، اشخاص یا سازمان های مراجعه کننده را پیرامون ناکافی بودن اسناد و مدارک با ذکر فهرست کاستی های اسناد مورد نیاز مطلع سازند، و در صورت کافی بودن آنها در طی ده روز کاری کلیه اطلاعات و اسناد موجود در نزد بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای را در اختیار آنان قرار دهند.

3. رد ارائه اطلاعات و اسناد مقرر در این ماده از سوی بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای یا عدم ارائه آنها در مهلت تعیین شده می تواند در دادگاه شکایت شود. زیان وارده بر اشخاص یا سازمان های مراجعه کننده در پی رد یا عدم ارائه اطلاعات و اسناد در مهلت های وضع شده به موجب این قانون به مقرر قانون قابل جبران است، اگر رد آن بدون پایه و اساس بوده یا مهلت ها به تقصیر بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای نقض شده باشند.

(اصلاح ماده 114 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64-

ن)

ماده 115. ارائه اسرار بیمه ای به نهادهای مالیاتی

بیمه گر، بیمه گراتکایی و شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای اطلاعات محرمانه مشتریان خود و نهاد شرکت های بیمه ای اطلاعات محرمانه پیرامون مشتریان اعضای خود را طبق این قانون و فقط بر اساس حکم صادره از سوی دادگاه برابر مقررات پیش بینی شده به موجب آیین دادرسی مدنی یا آیین دادرسی کیفری جمهوری ارمنستان در اختیار نهادهای مالیاتی جمهوری ارمنستان قرار می دهد.

(اصلاح ماده 115 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64-

ن)

ماده 116. ارائه اسرار بیمه ای در چارچوب مبارزه با پولشویی و تامین مالی تروریسم

(این ماده به موجب قانون اصلاحی مورخه 2014/06/21 (1393/03/31) شماره 119- ن از

درجه اعتبار ساقط است)

ماده 117. گردش اسرار بیمه ای در بین بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری

بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای

(ویرایش عنوان ماده به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64-

ن)

1. بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای به منظور تامین ایمنی فعالیت خود و کاهش احتمال تقلب ها می توانند اطلاعات پیرامون مشتریان خود (نهاد شرکت های بیمه ای؛- پیرامون مشتریان اعضای خود) را حتی اگر جزء اسرار بیمه باشند، بین یکدیگر مبادله یا در اختیار یکدیگر بگذارند.

2. بانک مرکزی مجاز است در حین نظارت بر بیمه گران، بیمه گران اتکایی، اشخاص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای اطلاعات پیرامون مشتریان آنان (مشتریان اعضای نهاد شرکت های بیمه ای) را دریافت و رویت نماید، حتی اگر آنها جزء اسرار بیمه ای محسوب شوند.

3. برحسب مقررات و شرایط وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی می تواند در بانک مرکزی سامانه اطلاع رسانی مشتریان بیمه گران، بیمه گران اتکایی، اشخاص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای ایجاد شود که در آن کلیه بیمه گران، بیمه گران اتکایی، اشخاص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای فعال در جمهوری ارمنستان الزاماً شرکت خواهند نمود.

(اصلاح ماده 117 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64-

ن)

ماده 118. محدوده اطلاعات مورد ارائه اسرار بیمه ای

1. بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای اطلاعات محرمانه بیمه ای را طبق مواد 112-115 این قانون فقط در باره مشتریان خود و نهاد شرکت های بیمه ای در باره مشتریان اعضای خود، در اختیار می گذارند. به نحوی که اگر در اسناد مشتریان که در نزد بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای یا نهاد شرکت های بیمه ای نگهداری می شوند، اسامی یا عنوان های اشخاص یا سازمان های دیگر، شرایط معاملات (عملکردها) و اطلاعات مشابه ذکر شده باشد، به تعریف این ماده اطلاعات مذکور اطلاعات پیرامون مشتریان محسوب خواهند شد.

2. بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای مجاز نیستند در موقع در اختیار گذاشتن اطلاعات مشتریان خود که به موجب این قانون وضع شده است، اطلاعات در خصوص اشخاص و سازمان هایی که از طرفین قراردادها یا سایر معاملات (عملکردها) منعقد شده هستند در اختیار بگذارند، اگر برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون درخواست نشده باشند.

(اصلاح ماده 118 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64-

(ن)

ماده 119. رد درخواست ارائه اسرار بیمه ای

بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای موظفند در صورت عدم مطابقت درخواست با مفاد این قانون، ارائه اطلاعات محرمانه بیمه ای را رد نمایند.

(اصلاح ماده 119 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64-

(ن)

ماده 120. وظیفه اعلام پیرامون ارتکاب جرم

1. بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای و نهاد شرکت های بیمه ای موظفند پیرامون جرمی که در شرف آماده سازی بوده و قطعاً بر آنان معلوم شده باشد به نهاد اجرا کننده پیگرد کیفری اعلام نمایند. اطلاعات و اسناد محرمانه بیمه ای طبق مواد 112 و 113 این قانون در اختیار نهاد اجرا کننده پیگرد کیفری قرار می گیرد. کارمندان بیمه گران، بیمه گران اتکایی، اشخاص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای موظفند پیرامون جرمی که در شرف آماده سازی بوده و قطعاً بر آنان معلوم شده باشد یا وجود اطلاعات مشابه در خصوص جرمی که صورت گرفته باشد کتباً به مدیران بیمه گران، بیمه گران اتکایی، اشخاص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای یا حتی یکی از آنان اعلام نمایند.

2. هیچ یک از مفاد این قانون نمی تواند بعنوان مبرا شدن اشخاص مقصر در پنهان کردن آثار جرم و موجودی های بدست آمده از راه غیر قانونی یا در عدم اعلام پیرامون جرم، از جوابگویی به مقرر قانون جزایی جمهوری ارمنستان تعبیر شود.

(اصلاح ماده 120 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64-

ن)

ماده 121. جوابگویی برای در اختیار گذاشتن اطلاعات محرمانه بیمه ای با نقض الزامات این قانون
اشخاص و سازمان های نقض کننده الزامات مواد 109-113 و 118 این قانون موظفند به مقرر قانون زیان هایی که به سبب نقض آنها بر مشتریان بیمه گر، بیمه گراتکایی، شخص اجرا کننده واسطه گری بیمه ای وارده آمده است، جبران نمایند. تخلفاتی که به موجب این ماده پیش بینی شده است، به مقرر قانون جوابگویی بدنبال می آورند.

ماده 122. حفاظت از منافع مشتریان و تامین محرمانه بودن در اجرای واسطه گری بیمه ای

1. تا معتبر اعلام شدن قرارداد بیمه واسطه بیمه ای موظف است برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون مبارزه علیه پولشویی و تامین مالی تروریسم» هویت بیمه گذار یا شخص تام الاختیار وی را معلوم نماید. اگر واسطه بیمه ای هویت بیمه گذار یا شخص تام الاختیار وی را تا قبل از انعقاد قرارداد شناسایی کرده باشد، در این صورت وی می تواند درخواست اطلاعات مکمل بنماید. واسطه بیمه ای مجاز به دریافت اطلاعات شخصی بیمه گذار یا شخص تام الاختیار وی از نهادهای ذیصلاح می باشد.

2. واسطه بیمه ای در حین اجرای فعالیت واسطه گری بیمه ای بدون موافقت بیمه گذار، شخص بیمه شده و شخص ذینفع حق استفاده از اطلاعات مربوط به آنان، بغیر از موارد وضع شده به مقرر قانون، نخواهد داشت. در صورت توقف روابط قراردادی، استفاده از اطلاعات پیرامون مشخصات شخصی بدون موافقت اشخاص صدرالذکر، بغیر از موارد وضع شده در قانون، ممنوع می باشد.

3. مدیران و کارکنان واسطه بیمه ای، و نیز اشخاصی که به وکالت از سوی واسطه بیمه ای عمل می نمایند، در حین فعالیت خود و در صورت توفیق فعالیت خود موظفند برحسب این قانون و دیگر اسناد حقوقی محرمانه بودن اطلاعاتی را که در حین فعالیت واسطه بیمه ای در باره بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده، اشخاص ذینفع و پیرامون شرکت های بیمه و بیمه اتکایی و نهاد شرکت های بیمه ای آشکار شده اند، به انضمام اطلاعات محرمانه تجاری، تامین نمایند. واسطه ها می توانند اطلاعاتی را که در حین فعالیت

واسطه بیمه ای در باره بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده، اشخاص ذینفع یا نمایندگان آنان آشکار شده اند فقط در موارد وضع شده به موجب این قانون و دیگر اسناد حقوقی منتشر نمایند.

(اصلاح ماده 122 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2008/05/26 (1387/03/06) شماره 89-
ن، قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64-ن)

بخش 7. انتقال پورتفولیوی بیمه ای

فصل 21. انتقال پورتفولیوی بیمه ای

ماده 123. شرایط انتقال پورتفولیوی بیمه ای

1. شرکت های فعال در جمهوری ارمنستان (شرکت انتقال دهنده) می توانند پورتفولیوی بیمه ای متعلق به خود را به شرکت دیگر فعال در جمهوری ارمنستان (شرکت برعهده گیرنده) منتقل نمایند. پورتفولیوی مربوط به بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری فقط می تواند به شرکت بیمه دارای حق اجرای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری مطابق با قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری» منتقل شود.

2. انتقال پورتفولیوی بیمه ای بدون موافقت بیمه گذاران صورت می گیرد.

3. بیمه گذاران می توانند قرارداد خود را ضمن دریافت حق بیمه مهلت تکمیل نشده قرارداد به مقرر قانون، چنانچه با انتقال موافق نباشند، فسخ نمایند.

4. پورتفولیوی بیمه ای منحصراً می تواند بنا به اجازه بانک مرکزی منتقل شود، که آن برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی داده می شود.

(اصلاح ماده 123 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64-
ن)

ماده 124. قرارداد انتقال پورتفولیوی بیمه ای

1. برای انتقال پورتفولیوی بیمه ای شرکت های انتقال دهنده و بر عهده گیرنده قرارداد انتقال پورتفولیوی بیمه ای که حقوق و ظایف طرفین را وضع می نماید، منعقد می نمایند.

2. قرارداد نمی تواند شامل چنان مفادی باشد که حقوق و منافع قانونی بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده و اشخاص ذینفع را نقض نموده یا می توانند نقض نمایند، به استثنای مواردی که در آن شرکت انتقال دهنده تحت سرپرستی موقت قرار داشته باشد.

3. تا انعقاد قرارداد آن می بایستی مورد تایید هیئت مدیره های شرکت های انتقال دهنده و بر عهده گیرنده قرار گیرد. اگر شرکت انتقال دهنده تحت سرپرستی موقت یا در روند انحلال قرار داشته باشد، در این صورت قرارداد انتقال ریاست سرپرستی یا مدیر انحلالی یا رئیس کمیسیون انحلال امضا خواهد کرد.

4. قرارداد انتقال پورتفولیوی بیمه ای در تاریخ مندرج در قرارداد و حداقل از روز دادن اجازه انتقال پورتفولیو از سوی بانک مرکزی، معتبر اعلام می شود.

5. انتقال واقعی پورتفولیوی بیمه ای می بایستی در مهلت مندرج در قرارداد انتقال پورتفولیوی بیمه ای، حداکثر در طی 90 روز پس از معتبر اعلام شدن قرارداد انجام پذیرد.

6. شرکت بر عهده گیرنده در طی 5 روز کاری پس از خاتمه روند انتقال واقعی پورتفولیوی بیمه ای، سند تحویل و تحول را که با امضای اشخاص تام الاختیار شرکت های انتقال دهنده و بر عهده گیرنده به تایید رسیده باشد به بانک مرکزی ارائه می نماید.

7. از زمان قوت گرفتن قرارداد انتقال پورتفولیوی بیمه ای شرکت بر عهده گیرنده با هویت بیمه گر طرف قرارداد بیمه ای منتقل شده حساب شده و عهده دار کلیه تعهدات پیش بینی شده به موجب قانون و قرارداد می باشد.

(اصلاح ماده 124 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2012/03/19 (1390/12/29) شماره 69-

ن)

ماده 125. مقررات دریافت اجازه انتقال پورتفولیوی بیمه ای

1. جهت دریافت اجازه انتقال پورتفولیوی بیمه ای شرکت های انتقال دهنده و بر عهده گیرنده برحسب نحوه و محتوای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیم بانک مرکزی مشترکاً اسناد و اطلاعات زیر را به بانک مرکزی ارائه می نمایند:

1) درخواست نامه دریافت اجازه انتقال پورتفولیوی بیمه ای،

2) قرارداد انتقال پورتفولیوی بیمه ای،

3) فهرست قراردادهای بیمه ای مورد انتقال برحسب کلاس های مجزا و زیرکلاس ها،

4) انواع ذخایر تشکیل شده در خصوص پورتفولیوی مورد انتقال و محاسبات مربوط به آنها،

5) محاسبه نورم های اقتصادی اصلی شرکت بر عهده گیرنده و شرکت انتقال دهنده که به مقرر این قانون وضع شده اند،

6) تغییرات انجام شده در برنامه تجاری شرکت های برعهده گیرنده و انتقال دهنده، مشروط بر انتقال پورتفولیو،

7) دیگر اطلاعات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

2. مقررات دریافت اجازه انتقال پورتفولیوی بیمه ای برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع

می شود.

ماده 126. پذیرش یا رد درخواست نامه دریافت اجازه انتقال پورتفولیوی بیمه ای

1. بانک مرکزی درخواست نامه انتقال پورتفولیوی بیمه ای در مهلت 60 روز پس از ارائه درخواست نامه آن را قبول یا رد می نماید.

2. بانک مرکزی درخواست نامه انتقال پورتفولیوی بیمه ای را در صورتی رد می نماید، اگر:

(1) اسناد و مدارک تعیین شده به موجب بند 1 ماده 125 این قانون مطابق با الزامات این قانون یا اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نبوده، یا در اسناد مذکور اطلاعات جعلی، ناقص یا غیر قابل اطمینان منعکس شده باشد،

(2) بنا به نظر معقول بانک مرکزی انتقال پورتفولیوی بیمه ای می تواند حقوق و منافع قانونی بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده یا اشخاص ذینفع را به خطر اندازد،

(3) بنا به نظر معقول بانک مرکزی انتقال پورتفولیوی بیمه ای می تواند منجر به وخیم شدن وضعیت مالی شرکت انتقال دهنده یا بر عهده گیرنده بشود،

(4) بنا به نظر معقول بانک مرکزی در صورت انتقال پورتفولیوی بیمه ای شرکت بر عهده گیرنده الزامات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی را برآورده نخواهد کرد،

4.1) شرکت بر عهده گیرنده، حق اجرای بیمه برحسب هر نوع کلاس (شکل) بیمه ای مشمول در پورتفولیوی بیمه ای را نداشته باشد،

(5) بنا به نظر معقول بانک مرکزی انتقال پورتفولیوی بیمه ای می تواند به محدود شدن رقابت اقتصادی منجر شود.

3. بانک مرکزی موظف است در مهلت پنج روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون قبول یا رد درخواست نامه انتقال پورتفولیوی بیمه ای پیرامون تصمیم خود به اطلاع شرکت هایی که درخواست نامه ارائه نموده اند برساند و نیز تصمیم مذکور را در سایت اینترنتی خود قرار دهد.

(اصلاح ماده 126 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64-

ن)

ماده 127. مطلع ساختن بیمه گذاران در باره انتقال پورتفولیوی بیمه ای

1. شرکت بر عهده گیرنده در مهلت پنج روز پس از دریافت اجازه انتقال پورتفولیوی بیمه ای از بانک مرکزی موظف است در مطبوعات دارای حداقل 2000 تیراژ در سطح کشور، رسانه های خبری جمعی الکترونیکی قابل دسترس در سطح کشور و در صفحه اینترنتی خود اطلاعیه منتشر نماید و همچنین از طریق نامه سفارشی و به آدرس محل سکونت دائمی به اطلاع بیمه گذاران برساند.

2. در اطلاعیه و نامه می بایستی اطلاعات پیرامون حقوق بیمه گذار و شرایط، مهلت ها و مقررات تحقق حقوق مذکور در رابطه با فسخ قرارداد بیمه ای ذکر شوند.

3. مهلت تحقق حقوق بیمه گذار در رابطه با فسخ قرارداد بیمه ای نمی تواند کمتر از 30 روز باشد.

بخش 8. سازماندهی مجدد و انحلال شرکت

فصل 22. سازماندهی مجدد شرکت

ماده 128. سازماندهی مجدد شرکت

1. شرکت می تواند منحصرأ از طریق الحاق به یک شرکت دیگر یا بازسازی آن، تجدید سازمان یابد.
2. سازماندهی مجدد شرکت برحسب مقررات وضع شده به موجب آیین مدنی جمهوری ارمنستان، این قانون، قوانین دیگر و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی صورت می گیرد.

ماده 129. الحاق شرکت

1. شرکت فقط به شرکت دیگر می تواند ملحق شود.
2. شرکتی که مجوز اجرای بیمه در کلاس های بیمه عمر دریافت کرده است فقط به شرکتی که مجوز اجرای بیمه در کلاس های بیمه عمر دریافت کرده باشد می تواند ملحق شود و شرکتی که مجوز اجرای بیمه در کلاس های بیمه غیر عمر دریافت کرده است فقط به شرکتی که مجوز اجرای بیمه در کلاس های بیمه غیر عمر دریافت کرده باشد می تواند ملحق شود.

ماده 130. مقررات الحاق

1. در صورت الحاق یک یا چند شرکت به یک شرکت دیگر، شرکت های الحاق شونده ضمن دریافت موافقت اولیه شورای بانک مرکزی قرارداد الحاق منعقد می نمایند.
2. جهت دریافت موافقت انعقاد قرارداد الحاق، شرکت (شرکت ها) برحسب مقررات، نحوه و مهلت های وضع شده از سوی بانک مرکزی مدارک زیر را به بانک مرکزی ارائه می نماید:
 - 1) درخواست نامه دریافت موافقت اولیه الحاق،
 - 2) مصوبه نهادهای ذیصلاح مدیریت شرکت های الحاق شونده پیرامون الحاق،
 - 3) شرایط مهم معامله،
 - 4) برنامه تجاری سه سال آتی شرکت که در نتیجه الحاق حفظ خواهد شد،
 - 5) اطلاعات در باره اشخاصی که شرکت حفظ شده و اقربای نسبی و سببی آن در آنها مشارکت بدست آورده اند. به نحوی که شرکت حفظ شده به همراه درخواست نامه دریافت موافقت اولیه الحاق می بایستی طبق مقررات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی درخواست نامه دریافت

موافقت اولیه کسب مشارکت در نزد اشخاص دیگر به مقرر قانون و دیگر اسناد مورد نیاز را نیز ارائه نماید،

6) اطلاعات در باره اشخاصی که در نزد مدیر حفظ شده شراکت قابل توجهی بدست خواهند آورد. به نحوی که شرکت حفظ شده به همراه درخواست نامه دریافت موافقت اولیه الحاق می بایستی طبق مقررات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی، درخواست نامه کسب مشارکت قابل توجه از سوی شخص کسب کننده مشارکت قابل توجه و اقربای نسبی و سببی آن در خصوص دریافت موافقت اولیه کسب مشارکت در سرمایه اساسنامه ای خود و سایر اسناد مورد نیاز را نیز ارائه نماید،

7) سایر مدارک و اطلاعات تعیین شده برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

3. شورای بانک مرکزی در مهلت 30 روز پس از دریافت شرایط مهم معامله، اسناد و اطلاعات لازم مندرج در بند 2 ماده جاری، پیرامون اعلام موافقت پیش بینی شده به موجب بند 1 ماده جاری یا رد آن تصمیم اتخاذ می نماید

4. شورای بانک مرکزی می تواند موافقت خود را نسبت به انعقاد قرارداد الحاق اعلام ننماید، اگر:

1) الحاق شرکت (شرکت ها) یا اسناد ارائه شده مغایر با قوانین یا سایر اسناد حقوقی باشند،

2) اسناد مورد نیاز به نحو شایسته ارائه نشده باشد یا بطور ناقص ارائه شده باشد یا در آنها اطلاعات جعلی، غیر قابل اطمینان و ناقص منعکس شده باشد،

3) بنا به نظر معقول بانک مرکزی وضعیت مالی شرکت حفظ شده در نتیجه الحاق بطور قابل توجهی به خطر خواهد افتاد، یا از طرف آن الزامات وضع شده به موجب این قانون یا اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نقض خواهند شد،

4) بنا به نظر معقول بانک مرکزی در نتیجه الحاق شرکت یا شخص دارنده مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شرکت یا شخصی که با وی بستگی متقابل داشته باشد، در بازار بیمه موقعیت برتر بدست خواهد آورد،

5) بنا به نظر معقول بانک مرکزی در نتیجه الحاق منافع بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده یا اشخاص ذینفع یکی از طرفین به خطر خواهد افتاد،

6) بانک مرکزی درخواست نامه جلب موافقت اولیه مندرج در زیربندهای 5 یا 6 بند 2 این ماده را رد نماید یا رد کرده باشد،

5. شرکت های الحاقی در مهلت 30 روز پس از دریافت موافقت اولیه بانک مرکزی، قرارداد الحاق و دیگر اسناد و اطلاعات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی را به پیوست درخواست نامه جهت تایید به شورای بانک مرکزی ارائه می نمایند. شورای بانک مرکزی قرارداد الحاق را در مهلت 15 روز پس از دریافت آن به تایید می رساند، اگر قرارداد با شرایط موافقت اولیه دریافتی مطابقت داشته باشد.

ماده 131. پیامدهای الحاق

1. شرکت هایی که پیرامون الحاق اتخاذ تصمیم گیری نموده اند در مهلت های تعیین شده به موجب قرارداد الحاق، اقدامات پیش بینی شده به موجب قرارداد الحاق را اجرا نموده، سند تحویل و تحول را تایید و به همراه اساسنامه شرکت حفظ شده یا تغییرات و اصلاحات اساسنامه برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی جهت ثبت به بانک مرکزی ارائه می نمایند.
2. از زمان ثبت اساسنامه شرکت تحت سازماندهی مجدد یا تغییرات و اصلاحات انجام شده در آن از سوی بانک مرکزی در خصوص توقف فعالیت شرکت (شرکت ها) در دفتر ثبت شرکت ها مندرجاتی انجام می پذیرد. شرکت حفظ شده از زمان درج مطالب تجدید سازمان یافته محسوب می شود.
3. شرکت تجدید سازمان یافته می تواند عملیات بیمه را در کلیه کلاس هایی که شرکت یا شرکت های ملحق شده اجازه انعقاد قرارداد بیمه در خصوص آنها داشته اند اجرا نماید.

ماده 132. اطلاعیه در باره الحاق

1. شرکت های الحاقی موظفند در مهلت سه روز پس از دریافت موافقت اولیه انعقاد قرارداد الحاق از سوی بانک مرکزی برحسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی، در این باره در سایت های اینترنتی خود و مطبوعات اطلاعیه منتشر نماید.

ماده 133. تعلیق و توقف الحاق

1. الحاق می تواند از سوی شورای بانک مرکزی به حال تعلیق درآید، اگر:
 - 1) شرکت های تحت تجدید سازمان الزامات این قانون، قوانین دیگر، اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی، قرارداد الحاق یا مصوبه شورای بانک مرکزی پیرامون موافقت اولیه انعقاد قرارداد الحاق را نقض نمایند،
 - 2) شرکت های تحت تجدید سازمان ضمن الحاق دست به چنان عملیاتی زده یا چنان عدم فعالیتی از خود نشان داده باشند که در پی آن حقوق و منافع قانونی بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده یا اشخاص ذینفع می تواند به خطر افتد.
 2. برحسب مصوبه شورای بانک مرکزی پیرامون تعلیق الحاق، مهلت های رفع پایه و اساس تعلیق نیز وضع می شوند.
 3. در صورت عدم رفع پایه و اساس تعلیق پیش بینی شده در مهلت های وضع شده به موجب بند 2 این ماده، شورای بانک مرکزی الحاق را متوقف می سازد.

فصل 23. انحلال شرکت

ماده 134. اساس انحلال شرکت

1. شرکت به شرح مندرجات زیر منحل می شود:

- 1) بر اساس مصوبه مجمع عمومی شرکت (خود انحلالی)،
- 2) در صورت بی اعتبار شناخته شدن مجوز،
- 3) در صورت ورشکسته شدن شرکت.

ماده 135. خود انحلالی شرکت

1. مجمع عمومی شرکت مجاز است پیرامون انحلال شرکت تصمیم اتخاذ نماید، اگر شرکت پورتفولیوی بیمه ای خود را بطور کامل انتقال داده باشد، کلیه تعهدات ناشی از قراردادهای بیمه ای را به انجام رسانده باشد و موجودی های کافی در جهت کفایت مطالبات طلبکاران دیگر را داشته باشد.
2. جهت اتخاذ تصمیم از سوی مجمع عمومی شرکت پیرامون مراجعه به بانک مرکزی برای دریافت موافقت اولیه انحلال شرکت، هیئت مدیره گزارشی در خصوص وضعیت مالی سال جاری شرکت و همچنین گواهی تایید کننده وجود مودجودی ها در جهت کفایت مطالبات طلبکاران و پیش بینی مهلت های لازم جهت کفایت مطالبات طلبکاران به مجمع عمومی ارائه می نماید.
3. بنا به تصمیم مجمع عمومی و بر اساس تصمیم اتخاذ شده از سوی مجمع عمومی پیرامون مراجعه به بانک مرکزی برای دریافت موافقت اولیه به منظور انحلال شرکت، در خواست نامه دریافت موافقت اولیه انحلال شرکت ضمن پیوست اسناد و اطلاعات توجیه کننده که فهرست آن برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود، از سوی شرکت به بانک مرکزی ارائه می شود.
4. شورای بانک مرکزی در مهلت 90 روز درخواست نامه موافقت اولیه انحلال شرکت را بررسی نموده و درباره اعلام موافقت یا رد درخواست نامه تصمیم گیری می نماید.
5. شورای بانک مرکزی می تواند درخواست نامه دریافت موافقت اولیه انحلال شرکت را رد نماید، اگر بنا به نظر اساسی شورای بانک مرکزی انحلال می تواند حقوق و منافع قانونی بیمه گذاران را به خطر اندازد یا به بی ثباتی نظام مالی منجر شود.
6. در صورت اعلام موافقت اولیه انحلال شرکت از سوی شورای بانک مرکزی، شرکت اقداماتی را در راستای انتقال کامل پورتفولیوی بیمه ای خود و اجرای شایسته کلیه تعهدات خود ناشی از فعالیت بیمه ای در دست می گیرد.
7. مجمع عمومی فقط پس از انتقال کامل پورتفولیوی بیمه ای و اجرای شایسته کلیه تعهدات خود ناشی از فعالیت بیمه ای می تواند پیرامون انحلال تصمیم اتخاذ نماید.

8. شرکت در مهلت سه روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون انحلال، درخواست نامه دریافت اجازه انحلال ضمن پیوست اسناد و مدارک توجیه کننده انحلال که فهرست آن برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود، به بانک مرکزی ارائه می نماید.
9. شورای بانک مرکزی در مهلت 30 روز درخواست نامه دریافت مجوز انحلال شرکت را بررسی نموده و در باره قبول درخواست نامه یا رد آن تصمیم گیری می نماید.
10. شورای بانک مرکزی مجاز است درخواست دریافت مجوز انحلال را رد نماید، اگر تعهدات ناشی از فعالیت بیمه ای وجود داشته باشد، یا شرکت قادر به جبران مطالبات طلبکاران دیگر خود نباشد.
11. شورای بانک مرکزی در صورت صدور مجوز انحلال، پیرامون بی اعتبار شناختن مجوز فعالیت بیمه ای شرکت نیز تصمیم اتخاذ می نماید.

ماده 136. کمیسیون انحلال

1. کمیسیون انحلال شرکت در مهلت پنج روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون صدور مجوز انحلال شرکت از سوی بانک مرکزی، ایجاد می شود.
2. کمیسیون انحلال به منظور انحلال شرکت، فروش اموال (موجودی های) آن و پرداخت مطالبات قانونی طلبکاران ایجاد می شود.
3. کمیسیون انحلال متشکل از حداقل سه عضو می باشد. فقط اشخاص دارای صلاحیت حرفه ای مربوطه که به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع شده است، می توانند ریاست کمیسیون را بر عهده داشته و عضو آن باشند.
4. تا تشکیل کمیسیون انحلال، صلاحیت و اختیارات کمیسیون انحلال بر عهده نهاد اجرایی شرکت مورد نظر خواهد بود، اگر مطابق با اساسنامه شرکت مورد غیر پیش بینی نشده باشد.
5. از زمان ایجاد کمیسیون انحلال اختیارات مدیریت شرکت تحت انحلال به کمیسیون مذکور منتقل می شود.
6. کمیسیون انحلال در مهلت 5 روز پس از ایجاد در باره انحلال شرکت، مقررات و مهلت های ارائه مطالبات از سوی طلبکاران که مهلت آن نمی تواند از 60 روز کمتر باشد اطلاعیه ای در مطبوعات دارای حداقل 2000 نسخه تیراژ در سطح کشور منتشر و به اطلاع بانک مرکزی می رساند.
7. در صورت عدم ایجاد کمیسیون انحلال، کمیسیون انحلال شرکت بر اساس تصمیم شورای بانک مرکزی ایجاد می شود.

ماده 137. روال انحلال

1. نهادهای مدیریت شرکت موظفند در مهلت سه روز پس از ایجاد کمیسیون انحلال، مهر و موم شرکت، فرم سربرگ ها، اسناد و مدارک، ارزش های مادی و غیره را به کمیسیون انحلال تحویل دهند.

2. رئیس کمیسیون انحلال در مهلت سه روز پس از ایجاد کمیسیون انحلال جهت شمول عبارت «شرکت بیمه در حال انحلال» در نام تجارتی شرکت در حال انحلال، اقدام به ارائه درخواست نامه به بانک مرکزی می نماید. بانک مرکزی در طی مهلت سه روز پس از دریافت درخواست نامه، اقدام به تغییر نام تجارتی شرکت در حال انحلال؛ با شمول عبارت «شرکت بیمه در حال انحلال» می نماید.

3. کمیسیون انحلال موظف است در مهلت 15 روز پس از انجام تغییرات در نام تجارتی شرکت در حال انحلال به مقرر بند 2 ماده جاری، با افزودن عبارت «شرکت بیمه در حال انحلال» اقدام به تغییر مهر و موم و سربرگ های شرکت در حال انحلال نماید.

4. کمیسیون انحلال تا قبل از آغاز پاسخ دادن به مطالبات طلبکاران:

(1) دارایی ها و بدهی های شرکت در حال انحلال را فهرست بندی و ارزیابی می نماید،
(2) اقدام به شناسایی کلیه طلبکاران شرکت و اجرای عملیات لازم در جهت دریافت مطالبات وصولی شرکت می نماید،

(3) اقداماتی در دست می گیرد تا دارایی های شرکت در حال انحلال را حتی المقدور با سود آوری هرچه بیشتری به فروش برساند،

(4) اقداماتی در جهت تامین اجرای تعهدات موجود در قبال شرکت در حال انحلال در دست می گیرد،
(5) پیرامون مقررات تقسیم باقی مانده موجودی ها بین شرکت کنندگان پس از اجرای تعهدات شرکت، تصمیم گیری می نماید.

5. کمیسیون انحلال در مهلت 7 روز پس از پایان مهلت ارائه مطالبات طلبکاران، اقدام به تنظیم و تایید ترازنامه موقت انحلال و نشر آن در مطبوعات دارای حداقل 2000 نسخه تیراژ در سطح کشور به شرح اطلاعات ذیل می نماید:

(1) پیرامون ترکیب اموال شرکت در حال انحلال،
(2) پیرامون فهرست مطالبات ارائه شده از سوی طلبکاران، از جمله: جمع کل مبلغ مطالبات منعکس شده در ترازنامه شرکت یا ارائه شده به شرکت، مقدار مبلغ منظور شده به هر طلبکار و به توالی تامین مطالباتی که به موجب این قانون وضع شده است و همچنین فهرست مجزای مطالباتی که از سوی خود مردود شناخته شده است،

(3) پیرامون نتایج بررسی مطالبات ارائه شده از سوی طلبکاران،

(4) سایر اطلاعات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.

6. کمیسیون انحلال موظف است یک نسخه از روزنامه ای که در آن ترازنامه موقت انحلال به چاپ رسیده است در روز انتشار آن به بانک مرکزی ارائه نماید. بانک مرکزی مجاز است کمیسیون انحلال را ملزم به انتشار ترازنامه موقت انحلال در یکی دیگر از مطبوعات دارای حداقل 2000 نسخه تیراژ در سطح کشور نماید.

7. کمیسیون انحلال مطالبات طلبکاران را به توالی وضع شده به موجب ماده 138 این قانون مطابق با ترازنامه موقت انحلال و از روز انتشار آن تامین می نماید.

(اصلاح ماده 137 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2009/06/08 (1388/03/18) شماره 144-ن، قانون اصلاحی مورخه 2012/03/19 (1390/12/29) شماره 69-ن)

ماده 138. توالی تامین جبران مطالبات

1. تعهدات تامین شده بوسیله وثیقه از طریق وجه بدست آمده از فروش موضوع تحت وثیقه که بعنوان تامین تعهد مد نظر بوده است، مطابق با الزامات فصل 14.1 آیین مدنی جمهوری ارمنستان جبران می شود. اگر ارزش تعهد بیش از ارزش فروش موضوع وثیقه تامین کننده تعهد مورد نظر باشد، در این صورت آن بخشی که امکان تامین بوسیله وثیقه میسر نباشد، اشتراکاً با تعهداتی که در قبال طلبکاران دیگر وجود دارد جبران خواهد شد.

2. تعهدات شرکت به حساب موجودی های انحلال و به ترتیب نوبت های زیر تسویه حساب می شوند:

1) در نوبت اول: هزینه های لازم و توجیه شده در اجرای اختیارات وضع شده به موجب این قانون از سوی کمیسیون انحلال، شامل: حقوق رئیس و اعضای کمیسیون انحلال و پرداخت های برابر با آن،

2) در نوبت دوم: مطالبات ناشی از قراردادهای بیمه عمر، اگر شرکت بیمه عمر اجرا می نماید، و مطالبات ناشی از قراردادهای بیمه غیر عمر، اگر شرکت بیمه غیر عمر اجرا می نماید،

3) در نوبت سوم: مطالبات شامل نشده در نوبت های اول و دوم،

4) در نوبت چهارم: تعهدات شرکت در برابر بودجه دولتی و بودجه های محلی،

5) در نوبت پنجم: مطالبات ناشی از وام های فرعی،

6) در نوبت ششم: مطالبات شرکت کنندگان شرکت.

3. از میان طلبکاران شامل نوبت های دوم، سوم و پنجم در توالی تامین مطالبات طلبکاران شرکت

تعیین شده در بند 2 ماده جاری، شرکت کنندگان شرکت و همچنین اقربای نسبی و سببی شرکت مستثنی می باشند که جبران تعهدات شرکت در قبال آنان در نوبت ششم صورت خواهد گرفت.

4. طلبکاران هم نوبت از حقوق برابر در تامین مطالبات خود برخوردار هستند. مطالبات طلبکاران هم نوبت پس از تامین رضایت کامل کلیه مطالبات نوبت قبلی تامین می شوند.
5. در صورت مردود شناختن مطالبات طلبکار یا خودداری از بررسی آنها از سوی کمیسیون انحلال، طلبکار مجاز است تا تصویب ترانزنامه موقت انحلال شرکت از عملکرد کمیسیون انحلال شکایت نماید. دادگاه شکایت پیش بینی شده به موجب این بند را در مهلت سه روز مورد رسیدگی قرار می دهد. حکم دادگاه پس از صدور آن لازم الاجرا و قابل شکایت نخواهد بود. به نحوی که اگر مطالبه طلبکار در آن نوبتی قابل تامین باشد که کمیسیون انحلال در حال تامین رضایت مطالبات در همان نوبت باشد، در این صورت دادگاه می تواند تامین رضایت مطالبات در طی نوبت مذکور را تا اتخاذ تصمیم به حال تعلیق درآورد.
6. اگر طلبکار پس از انقضای مهلت ارائه مطالبات طلبکاران مطالبه ای ارائه کرده باشد، در این صورت مطالبه وی به حساب آن موجودی های انحلالی که پس از تامین رضایت مطالباتی که به موقع ارائه شده اند باقی خواهد ماند، تامین خواهد شد.
7. اگر طلبکار مطالبه ارائه کرده و به ثبت رسیده در کمیسیون انحلال تا آخرین روز مهلت اعلام شده در مطبوعات دارای حداقل 2000 نسخه تیراژ در سطح کشور از سوی کمیسیون انحلال؛ در خصوص تامین رضایت مطالبات نوبت مورد نظر، برای دریافت مطالبه خود حضور بهم نرساند، در این صورت موجودی ها یا اموال اختصاص داده شده به چنین طلبکاری به مقرر قانون بعنوان سپرده یا امانت به سردفتر تحویل داده می شود.
8. کمیسیون انحلال قبل از آغاز تامین مطالبات هر نوبت، در مطبوعات دارای حداقل 2000 نسخه تیراژ در سطح کشور اطلاعاتی پیرامون محل، نحوه و مهلت های تامین مطالبات نوبت مورد نظر منتشر می نماید. اطلاعات اصلی پیرامون محل، نحوه و مهلت های تامین مطالبات و همچنین انجام تغییرات در آنها یک روز پس از انتشار آنها در مطبوعات دارای حداقل 2000 نسخه تیراژ در سطح کشور اعتبار قانونی بدست می آورند.
9. مهلت تامین مطالباتی که شامل زیربند 2 بند 2 ماده جاری می باشد، نمی تواند کمتر از 21 روز باشد. به نحوی که از دست دادن مهلت تعیین شده جهت تامین مطالبات با هیچ عذری قابل بازبینی نخواهد بود.
10. مطالبات مردود شناخته شده از سوی کمیسیون انحلال، چنانچه طلبکار در دادگاه شکایت نکرده باشد و همچنین مطالباتی که بر اساس حکم دادگاه مردود شناخته شده باشند، بخشوده شده محسوب خواهند شد.

(اصلاح ماده 138 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2011/02/28 (1389/12/09) شماره 60-
ن، قانون اصلاحی مورخه 2014/12/17 (1393/09/26) شماره 269-ن)

ماده 139. نظارت بر کمیسیون انحلال و گزارشات حسابدگی

1. به منظور اجرای نظارت بر روند انحلال شرکت، بانک مرکزی می تواند برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بانک مرکزی جمهوری ارمنستان» از شرکت بازرسی بعمل آورد.
2. کمیسیون انحلال موظف است برحسب مقررات، نحوه، تناوب و مهلت های وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی گزارشات حسابدگی به بانک مرکزی ارائه نماید.
3. کمیسیون انحلال موظف است برحسب مقررات و نحوه وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی به صورت دوره ای و حداقل یکبار در ماه، اطلاعاتی در باره عملکرد خود در مطبوعات دارای حداقل 2000 نسخه تیراژ در سطح کشور منتشر نماید.
4. بانک مرکزی مجاز است از کمیسیون انحلال خواستار دریافت هرگونه اطلاعات در خصوص عملکرد آن کمیسیون شود.

ماده 140. تصویب ترازنامه انحلال و پایان کار کمیسیون انحلال

1. کمیسیون انحلال پس از پایان کار انجام محاسبات با طلبکاران، ترازنامه انحلال را تنظیم نموده و در مهلت سه روز پس از تصویب آن در مجمع عمومی شرکت در حال انحلال به بانک مرکزی ارائه می نماید.
2. بانک مرکزی در مهلت ده روز پیرامون تایید یا رد ترازنامه انحلال با ذکر پایه و اساس رد آن تصمیم گیری می نماید. بانک مرکزی در صورتی تایید ترازنامه انحلال را رد می نماید که کمیسیون انحلال الزامات این قانون را نقض کرده باشد.
3. در صورت عدم تایید ترازنامه انحلال از سوی بانک مرکزی، کمیسیون انحلال در طی مهلت 10 روز اساس رد تایید ترازنامه انحلال از سوی بانک مرکزی را رفع نموده و پس از تصویب آن از سوی مجمع عمومی شرکت در حال انحلال، پیرامون تایید آن درخواستنامه جدیدی را به بانک مرکزی ارائه می نماید. بانک مرکزی به مقرر بند 2 ماده جاری درخواستنامه فوق را مورد بررسی قرار می دهد.
4. بانک مرکزی در طی مهلت سه روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون تایید ترازنامه انحلال از سوی بانک مرکزی، در دفتر ثبت شرکت ها پیرامون خارج کردن شرکت از ثبت مندرجاتی را به ثبت رسانده که

پس از آن شرکت منحل شده و فعالیت آن توقف یافته محسوب خواهد شد. بانک مرکزی در این خصوص به اطلاع نهاد انجام دهنده ثبت دولتی اشخاص حقوقی می‌رساند.

5. کمیسیون انحلال در طی مهلت سه روز پس از اتخاذ تصمیم در خصوص تایید ترازنامه انحلال از سوی بانک مرکزی، برحسب مقررات و نحوه وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی پیرامون انحلال شرکت اطلاعیه صادر می‌نماید، که پس از آن تعهدات کمیسیون انحلال در رابطه با انحلال شرکت اجرا شده محسوب خواهد شد.

ماده 141. حق الزحمه عضو کمیسیون انحلال

حق الزحمه عضو کمیسیون انحلال به حساب اموال شرکت در حال انحلال پرداخت خواهد شد.

بخش 9. نظارت و جوابگویی برای نقض اسناد حقوقی

فصل 24. اجرای نظارت

ماده 142. اجرای نظارت

1. حق انحصاری نظارت بر رعایت الزامات این قانون و سایر اسناد حقوقی تنظیم کننده فعالیت بیمه ای از سوی شخص تحت نظارت متعلق به بانک مرکزی است. بانک مرکزی نظارت بر اشخاص مندرج در این ماده را برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بانک مرکزی جمهوری ارمنستان» اجرا می‌نماید.

2. بانک مرکزی می‌تواند اطلاعاتی را که در نتیجه انجام نظارت در خصوص شخص تحت نظارت بدست آورده است و برای نهاد دولتی کشور خارجی دارای حق انحصاری انجام نظارت در قبال بیمه گران، بیمه گران اتکایی، اشخاص اجرا کننده فعالیت واسطه گری بیمه ای که جهت اجرای نظارت بر شرکت وابسته یا زیرمجموعه منطقه ای ایجاد شده در آن کشور از سوی بیمه گر، بیمه گراتکایی و شخص اجرا کننده فعالیت واسطه گری بیمه ای فعال در جمهوری ارمنستان یا برای اعلام موافقت نسبت به ایجاد شرکت وابسته یا زیرمجموعه منطقه ای در کشور مورد نظر ضروری باشد، برحسب مقررات وضع شده به موجب قراردادهای بین المللی منعقد شده فی ما بین بانک مرکزی و نهاد دولتی کشور خارجی دارای حق انحصاری انجام نظارت بر بیمه گران، بیمه گران اتکایی و اشخاص اجرا کننده فعالیت واسطه گری بیمه ای، در اختیار بگذارد.

بانک مرکزی می‌تواند اطلاعات مندرج به موجب این بند را حتی اگر آنها جزء اسرار بیمه ای یا غیره باشند در اختیار بگذارد.

فصل 25. جوابگویی برای نقض قوانین یا دیگر اسناد حقوقی

ماده 143. نقض قوانین و دیگر اسناد حقوقی

- در قبال نظارت شونده‌گان و همچنین مدیران آنان می‌تواند تدابیر جوابگویی اعمال شود، اگر:
- 1) الزامات این قانون، قوانین دیگر، سایر اسناد حقوقی تنظیمی پذیرفته شده بر اساس آنها و همچنین اسناد حقوقی داخلی نظارت شونده نقض شده باشند،
 - 2) نورم های اقتصادی، ذخایر فنی نقض شده باشند،
 - 3) شرکت اقدام به اجرای چنان عملی نموده باشد که بنا به نظر توجیه شده بانک مرکزی منافع بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده و اشخاص ذینفع را به خطر انداخته یا می‌تواند به خطر اندازد،
 - 4) مقررات ثبت حسابداری، شرایط و نحوه ارائه گزارشات مالی یا غیره نقض شده باشد، یا در اسناد مذکور اطلاعات جعلی، ناقص یا غیر قابل اطمینان ارائه شده باشد،
 - 5) شخص تحت نظارت دستورات و تکالیف داده شده بر حسب مقررات وضع شده به موجب این قانون از سوی بانک مرکزی را به انجام نرسانده باشد،
 - 6) برای ثبت شخص تحت نظارت و (یا) صدور مجوز یا ثبت در دفتر ثبت عاملین بیمه ای یا کسب مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شخص تحت نظارت اطلاعات غیر قابل اطمینان، جعلی یا ناقص به بانک مرکزی ارائه کرده باشند،
 - 7) سطح خلاصه ارزیابی شاخص های فعالیت شرکت از مقدار خلاصه ارزیابی شاخص های فعالیت شرکت ها وضع شده از سوی بانک مرکزی پایین باشد،
 - 8) الزامات قوانین تنظیم کننده فعالیت گروه مالی با حضور شخص تحت نظارت و (یا) اسناد حقوقی پذیرفته شده بر اساس آنها نقض شده باشد.

(اصلاح ماده 143 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2015/11/12 (1394/08/21) شماره 136-

ن)

ماده 144. جوابگویی روسا یا اشخاص مسئول

1. روسا یا مسئولین شخص تحت نظارت در طی انجام وظایف خود می‌بایستی با در نظر گرفتن منافع شخص تحت نظارت عمل نموده و اختیارات خود را به اجرا گذارند، صادقانه و معقولانه به وظایف خود نسبت به شخص تحت نظارت عمل نمایند.
- اگر گزارشات حسابداری ارائه شده به هیئت مدیره شخص تحت نظارت، نقض قوانین، نقض دیگر اسناد حقوقی و اسناد حقوقی داخلی شخص تحت نظارت را شناسایی نمایند، هیئت مدیره موظف خواهد بود تا اقداماتی در راستای رفع آنها و عدم تکرار آنها در آینده در دست گیرد.
2. روسا یا مسئولین شخص تحت نظارت در برابر آن برای زیان وارده بر شخص تحت نظارت در پی عملیات قصدی (عدم فعالیت) خود طبق قانون گذاری جمهوری ارمنستان مسئول هستند. اگر عملی که باعث

زیان رسیدن به شخص تحت نظارت شده است توسط بیش از یک مدیر یا اشخاص مسئول وارد آمده باشد، در این صورت آنان در برابر شخص تحت نظارت مسئولیت جمعی خواهند داشت. برای زیان وارده بر شخص تحت نظارت آن روسا یا اشخاص مسئول از جوابگویی مبرا خواهند شد که رای مخالف به تصویب مصوبه ای که به سبب آن به شخص تحت نظارت زیان وارد آمده است داده باشند یا در جلسه رای گیری حضور نداشته اند. جوابگویی روسا یا مسئولین شخص تحت نظارت شامل موارد احتمالی زیر بدون محدودیت آنها می باشد:

1) برای جبران خسارات واقعی وارده بر شخص تحت نظارت در پی تعهدات بیمه ای بر عهده گرفته با نقض مقدار حداکثر نرم های وضع شده یک ریسک و ریسک های بزرگ بیمه ای بر عهده گرفته یا در پی دیگر معاملات منعقد شده مدیر عامل شخص تحت نظارت مسئول خواهد بود، و اگر برای انعقاد معامله مذکور به مقرر قانون مصوبه هیئت مدیره لازم باشد، در این صورت اعضای هیئت مدیره و مدیر عامل مسئول خواهند بود،

2) اعضای نهاد اجرایی موظفند زیان های وارده بر شخص تحت نظارت در پی معاملات منعقد شده که با نقض اسناد حقوقی داخلی پذیرفته شده از سوی هیئت مدیره شخص تحت نظارت صورت گرفته است، جبران نمایند،

3) اگر گزارشات حسابداری ارائه شده به هیئت مدیره شخص تحت نظارت، نقض قوانین، نقض دیگر اسناد حقوقی و اسناد حقوقی داخلی شخص تحت نظارت را شناسایی کرده باشند و بعدها شخص تحت نظارت زیان هایی را مشروط بر وقوع نقض های مشابه دیده باشد، در این صورت اعضای هیئت مدیره برای جبران زیان های واقعی مذکور مسئولیت جمعی خواهند داشت، به استثنای مواردی که عضو هیئت مدیره در محدوده اختیارات خود اقدامات کافی و معقولانه در راستای جلوگیری از تخلفات مذکور بعمل آورده باشد،

4) اگر برحسب نتیجه گیری های انجام بررسی از سوی ممیزی داخلی اطلاعات پیرامون نقض قوانین، نقض دیگر اسناد حقوقی به هیئت مدیره شخص تحت نظارت ارائه نشده باشند و بعدها شخص تحت نظارت مشروط بر نقض مذکور زیان هایی دیده باشد، در این صورت رئیس ممیزی داخلی موظف خواهد بود زیان های مذکور را جبران نماید.

3. شخص در صورتی از جوابگویی در قبال زیان وارده بر شخص تحت نظارت مبرا می شود، که اگر صادقانه عمل کرده باشد و معتقد بر این بوده باشد که عملکرد وی در پی منافع شخص تحت نظارت ناشی شده، بویژه این که:

1) اگر تصمیمات در نتیجه منطق تجاری معقول اتخاذ شده باشند، حتی اگر آنها بعدها به شخص تحت نظارت چنان زیان هایی وارد آورده باشند، که در موقع اتخاذ تصمیم مذکور پیش آمدن آنها بعنوان ریسک تجاری مد نظر گرفته شده باشد،

2) اگر اتخاذ تصمیمات اشتباه یا ضعیف از سوی رئیس یا شخص مسئول صادقانه و در راستای بدون وارد آوردن زیان بوده باشد و اگر با اتخاذ تصمیمات مذکور الزامات قوانین یا دیگر اسناد حقوقی نقض نشده باشند.

عزل روسا یا مسئولین شخص تحت نظارت، آنان را از جوابگویی در قبال زیان هایی که به تقصیر آنان بر شخص تحت نظارت وارد آمده است، مبرا نمی سازد.

4. شخص تحت نظارت یا آن شرکت کننده (شرکت کنندگان) شخص تحت نظارت که یک و بیش از یک درصد مشارکت در سرمایه اساسنامه ای شخص تحت نظارت را در تسلط خود دارند مجازند با درخواست جبران زیان های وارده بر شخص تحت نظارت و جهت شکایت علیه روسا یا مسئولین شخص تحت نظارت به دادگاه مراجعه نمایند.

ماده 145. تدابیر جوابگویی

1. بانک مرکزی در موارد وضع شده به موجب ماده 143 این قانون، در طی یک سال پس از شناسایی تخلف می تواند در قبال شخص تحت نظارت یا روسای آن تدابیر جوابگویی زیر را اعمال نماید:

(1) هشدار و صدور دستور رفع تخلف، یا هشدار و صدور ابلاغیه اجرای اقدامات در جهت عدم تکرار چنین تخلف در آینده، یا هشدار و صدور ابلاغیه در خصوص اجرای اقدامات در جهت پیشگیری از ارتکاب تخلفات مشابه در آینده،

(2) جریمه،

(3) سلب صلاحیت حرفه ای رئیس یا شخص مسئول شخص تحت نظارت،

(4) لغو مجوز.

2. اعمال تدابیر جوابگویی وضع شده به موجب این ماده شخص تحت نظارت و روسا یا مسئولین آن را از اجرای تعهدات پیش بینی شده به موجب قانون، دیگر اسناد حقوقی یا قرارداد مبرا نمی سازد.

3. بانک مرکزی برای هر نقض قوانین یا دیگر اسناد حقوقی در قبال شخص تحت نظارت و (یا) رئیس یا شخص مسئول شخص تحت نظارت، همزمان می تواند هشدار با صدور دستور رفع تخلف، یا هشدار با صدور ابلاغیه اجرای اقدامات در جهت عدم تکرار چنین تخلف در آینده، یا هشدار با صدور ابلاغیه اجرای اقدامات در جهت پیشگیری از ارتکاب تخلفات مشابه در آینده، و (یا) جریمه در قبال شخص تحت نظارت و (یا) رئیس یا شخص مسئول شخص تحت نظارت، و (یا) سلب صلاحیت حرفه ای رئیس یا شخص مسئول شخص تحت نظارت را اعمال نماید.

4. بانک مرکزی موظف است مصوبه پیرامون اعمال تدابیر جوابگویی وضع شده به موجب این ماده در قبال شخص تحت نظارت، رئیس یا شخص مسئول آن را در صفحه خانگی اینترنتی خود منتشر سازد.

ماده 146. هشدار

1. با اعلام هشدار نقض صورت گرفته به ثبت رسیده و شخص تحت نظارت که تخلف نموده است در باره غیر مجاز بودن تخلف مطلع می شود.
2. اعلام هشدار شامل رفع تخلف در مهلت وضع شده از سوی بانک مرکزی و (یا) صدور ابلاغیه اجرای اقدامات در جهت عدم تکرار چنین تخلف در آینده و (یا) صدور ابلاغیه در پیشگیری از تخلفات مشابه در آینده می باشد. برحسب ابلاغیه رفع تخلف انجام گرفته یا عدم تکرار آن در آینده یا اجرای اقدامات در پیشگیری از تخلفات مشابه در آینده می تواند نیز توقف برخی معاملات تحت انعقاد و عملکردها از سوی شخص تحت نظارت و (یا) تغییر شرایط آنها پیش بینی شود. اجرای ابلاغیه برای شخص تحت نظارت که هشدار دریافت کرده است الزامی است.
3. هشدار بعنوان یکی از تدابیر جوابگویی می تواند در صورت مطرح بودن هر یک از اساس پیش بینی شده به موجب ماده 143 این قانون اعمال شود.

ماده 147. جریمه

1. جریمه بعنوان یکی از تدابیر جوابگویی می تواند در صورت مطرح بودن هر یک از اساس پیش بینی شده به موجب ماده 143 این قانون اعمال شود، اگر در نتیجه اجرای اقدامات نظارتی (همچون ملاقات، نامه نگاری، کار توضیحی) و (یا) اعمال تدابیر جوابگویی وضع شده به موجب زیربند 1 بند 1 ماده 145 این قانون به منظور اصلاح وضعیت ایجاد شده در نزد شخص تحت نظارت بر طرف نشده باشند، یا تخلفات و (یا) دلایل تخلفات مذکور نمی توانند رفع بشوند و تردیدهای اساسی مبنی بر این که تخلفات مشابه می تواند تکرار شوند، وجود داشته باشد. در این صورت تصمیم پیرامون تعیین جریمه می بایستی با شرایط زیر مطابقت داشته باشد:
 - 1) باید اثبات شود که در نتیجه اجرای اقدامات نظارتی و (یا) اعمال تدابیر جوابگویی وضع شده به موجب زیربند 1 بند 1 ماده 145 این قانون برای تخلف (تخلفات) مورد نظر به منظور اصلاح وضعیت ایجاد شده در نزد شخص تحت نظارت، وی اقدامات لازم و موثر در جهت رفع تخلفات در دست نگرفته است،
 - 2) تعیین جریمه می بایستی مطابق با ماهیت تخلف (تخلفات) بوده و نباید متکی بر قضاوت های تبعیض آمیز باشد.

2. میزان جریمه تعیین شده برای هر تخلف در قبال شخص تحت نظارت نمی تواند از دو هزار و پانصد برابر حداقل حقوق وضع شده تجاوز نماید.
3. میزان مبلغ جریمه نباید منجر به وخیم شدن وضع مالی شخص تحت نظارت شود.
4. میزان جریمه تعیین شده برای هر تخلف در قبال رئیس یا شخص مسئول شخص تحت نظارت نمی تواند از هزار برابر حداقل حقوق وضع شده تجاوز نماید. جریمه تعیین شده در قبال رئیس یا شخص مسئول شخص تحت نظارت به حساب موجودی های وی اخذ می شود.
5. جریمه در صورتی بنا به درخواست بانک مرکزی و بر اساس حکم دادگاه اخذ خواهد شد که شخص تحت نظارت یا رئیس یا شخص مسئول آن موافق جریمه تعیین شده یا میزان جریمه نباشد. مبلغ فوق به نفع بودجه دولت وصول می شود.

ماده 148. سلب صلاحیت حرفه ای روسا یا مسئولین شخص تحت نظارت

1. رئیس یا شخص مسئول شخص تحت نظارت می تواند بنا به تصمیم بانک مرکزی از صلاحیت حرفه ای سلب شود، اگر:
 - (1) قوانین یا دیگر اسناد حقوقی را عمداً نقض کرده باشد،
 - (2) در طی سمت خود مرتکب چنان عمل یا چنان عدم فعالیتی شده باشد که در پی آن حقوق و منافع قانونی شخص تحت نظارت، بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده و اشخاص ذینفع در معرض خطر قرار گرفته باشند یا می توانند با خطر مواجه شوند،
 - (3) در ارتباط با اجرای نظارت مانع انجام عملیات بانک مرکزی یا کارکنان آن شده باشد،
 - (4) به چنان اقداماتی دست زده باشد که در پی آن شخص تحت نظارت ضرر مالی قابل توجه یا خسارات دیگر متحمل شده باشد یا می توانست متحمل بشود،
 - (5) در طی انجام فعالیت اقدام به اجرای چنان عملیاتی در جهت منافع شخصی نموده باشد یا دست به چنان عدم فعالیتی زده باشد که مغایر با حقوق و منافع شخصی شخص تحت نظارت، بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده و اشخاص ذینفع باشد،
 - (6) در طی اجرای وظایف اداری خود رفتار غیر صادقانه و غیر منصفانه داشته اند،
 - (7) چنان موردی پیش آمده باشد که در پی آن عدم مطابقت شخص با معیارهای صلاحیت حرفه ای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی و در نظر گرفته شده برای روسا یا مسئولین شخص تحت نظارت آشکار شده باشد،
 - (8) ابلاغیه صادر شده از سوی بانک مرکزی بر اساس ماده 146 این قانون را اجرا نکرده باشد.

2. از موقع لازم الاجرا شدن مصوبه بانک مرکزی در خصوص سلب رئیس یا شخص مسئول شخص تحت نظارت از صلاحیت حرفه ای، شخص مذکور از اختیاراتی که به موجب این قانون، دیگر قوانین و اسناد حقوقی و همچنین اسناد حقوقی داخلی شخص تحت نظارت دیگر وضع شده است، منع می شود.
3. سلب صلاحیت حرفه ای رئیس یا شخص مسئول شخص تحت نظارت بایستی مستدل باشد و با ماهیت تخلف مطابقت داشته باشد و نباید متکی بر قضاوت های تبعیض آمیز باشد.

ماده 149. لغو مجوز

1. مجوز می تواند لغو شود، اگر:
- 1) الزامات این قانون، قوانین دیگر، اسناد حقوقی تنظیمی به تصویب رسیده بر اساس آنها و همچنین اسناد حقوقی داخلی شخص تحت نظارت بطور مغرضانه نقض شده باشد،
 - 2) شخص تحت نظارت در طی یک سال پس از دریافت مجوز فعالیت بیمه گری، بیمه گر اتکایی یا واسطه گری بیمه ای اجرا نکرده باشد،
 - 3) شخص تحت نظارت ابلاغیه های محول شده به موجب زیربند 1 ماده 145 این قانون از سوی بانک مرکزی را بطور مغرضانه در مهلت های مقرر به اجرا نرسانده باشد،
 - 4) فعالیت شخص تحت نظارت متوقف شده باشد،
 - 5) نورم های اقتصادی اصلی یا ذخایر فنی وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نقض شده باشند. مجوز می تواند در موارد وجود انحرافات مقادیر نورم های اقتصادی یا ذخایر فنی از مقادیر وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی لغو شود،
 - 6) شرکت دست به چنان فعالیتی زده باشد که بنا به نظر معقول بانک مرکزی منافع بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده یا اشخاص ذینفع به خطر افتاده باشد یا می توانست به خطر افتد،
 - 7) قواعد مدیریت ثبت حسابداری، مقررات یا شرایط ارائه یا انتشار گزارشات مالی یا غیره نقض شده باشند، یا در اسناد و مدارک ثبت حسابداری اطلاعات جعلی یا غیر قابل اطمینان لحاظ شده باشد،
 - 8) در گزارشات حسابداری یا غیره اطلاعات جعلی یا غیر قابل اطمینان ارائه شده باشند،
 - 9) برای ثبت شخص تحت نظارت و (یا) صدور مجوز یا ثبت در دفتر ثبت عاملین بیمه ای یا کسب مشارکت قابل توجه در سرمایه اساسنامه ای شخص تحت نظارت اطلاعات غیر قابل اطمینان یا جعلی به بانک مرکزی ارائه شده باشد.
2. مجوز شخص تحت نظارت بر اساس زیربندهای 1، 6 یا 7 بند 1 این ماده می تواند لغو شود، اگر در نتیجه اجرای اقدامات نظارتی (همچون ملاقات، نامه نگاری، کار توضیحی) و (یا) اعمال تدابیر

جوابگویی وضع شده به موجب ماده 145 این قانون به منظور اصلاح وضعیت ایجاد شده در نزد شخص تحت نظارت بر طرف نشده باشند، یا تخلفات و (یا) دلایل تخلفات مذکور نمی توانند رفع بشوند و تردیدهای اساسی مبنی بر این که شخص تحت نظارت می تواند تخلفات مشابه را تکرار نماید، وجود داشته باشد. در این صورت، مصوبه لغو مجوز شخص تحت نظارت می بایستی مطابق با شرایط زیر باشد:

1) بایستی مستدل باشد که در نتیجه اجرای اقدامات نظارتی و (یا) اعمال تدابیر جوابگویی وضع شده به موجب ماده 145 این قانون به منظور اصلاح وضعیت ایجاد شده در نزد شخص تحت نظارت بابت تخلف (تخلفات) مورد نظر، وی دست به اجرای اقدامات لازم و موثر در جهت رفع تخلفات نزده است،

2) لغو مجوز بایستی با ماهیت تخلف مطابقت داشته باشد و نباید متکی بر قضاوت های تبعیض آمیز باشد.

3) بانک مرکزی مجوز را در صورتی لغو می نماید اگر معلوم شود که شخص تحت نظارت جهت دریافت مجوز اطلاعات جعلی و غیر قابل اطمینان ارائه کرده باشد.

4) مجوز فعالیت شخص تحت نظارت برحسب تصمیم شورای بانک مرکزی بی اعتبار اعلام می شود. مجوز شخص تحت نظارت منحصراً بر حسب مقررات وضع شده به موجب این قانون لغو می شود. در صورت وجود مفاد وضع شده در خصوص لغو مجوز به موجب قوانین دیگر، مفاد این قانون عمل می نمایند.

5) مجوز شعب شرکت های خارجی نیز در صورتی لغو می شود که شرکت خارجی به ثبت رسیده در کشور محل فعالیت اصلی آن از حق اجرای فعالیت بیمه ای منع شده باشد.

ماده 150. انتشار مصوبه بی اعتبار شناختن مجوز و پیامدهای حقوقی آن

1. مصوبه شورای بانک مرکزی در خصوص لغو و بی اعتبار شناختن مجوز متکی بر اساس پیش بینی شده به موجب ماده 149 این قانون بلافاصله منتشر می شود. مصوبه مذکور از زمان انتشار آن چنانچه برحسب مصوبه مهلتی دیگری وضع نشده باشد، لازم الاجرا می گردد.

2. شخص تحت نظارت از زمان لازم الاجرا شدن مصوبه لغو مجوز از حق اجرای فعالیت بیمه ای، بیمه اتکایی یا واسطه گری بیمه ای منع شده (بغیر از معاملات پیش بینی شده به موجب قانون که در جهت اجرای تعهدات بر عهده گرفته، فروش موجودی ها و توزیع نهایی آنها می باشد) و برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون منحل می شود.

3. کپی مصوبه شورای بانک مرکزی پیرامون بی اعتبار شناختن مجوز در مهلت سه روز پس از تصویب آن در اختیار شخص تحت نظارت گذاشته می شود.

ماده 151. دیگر تخلفات این قانون

بانک مرکزی برای نقض مواد 4، 94 و 101 این قانون می تواند به شخصی که تخلف کرده است پیرامون غیر مجاز بودن تخلف هشدار بدهد و ابلاغ نماید که در مهلت معقول تخلف را بر طرف نماید. در صورت عدم اجرای ابلاغیه بانک مرکزی از سوی شخص به موجب این ماده، بانک مرکزی می تواند در قبال شخص جریمه ای تا دو هزار برابر حداقل حقوق وضع شده تعیین نماید.

بخش 10. مفاد دیگر

ماده 152. ممنوعیت اعمال تعرفه بیمه

بانک مرکزی می تواند شخص تحت نظارت را در اعمال تعرفه های بیمه که از طرف وی تعیین شده است یا بخشی از آن را منع نماید، اگر بنا به نظر معقول بانک مرکزی تعرفه تعیین شده از سوی شخص تحت نظارت حقوق یا منافع قانونی بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده یا اشخاص ذینفع را نقض کرده باشد یا وضعیت مالی شخص تحت نظارت به خطر افتاده باشد.

ماده 153. محدودیت های فعالیت بیمه ای، بیمه اتکایی و واسطه گری بیمه ای

به منظور مهار کردن ریسک فعالیت بیمه ای، بیمه اتکایی و واسطه گری بیمه ای و همچنین برای اجرای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری، بانک مرکزی می تواند الزامات مکمل، محدودیت ها یا مقررات ویژه اجرایی برای شخص تحت نظارت یا عملکردهای بیمه ای و عملکردهای دیگر وی یا بخشی از آن، برای انواع مجزای سرمایه گذاری ها پیش بینی نماید.

(اصلاح ماده 153 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2010/05/18 (1389/02/28) شماره 64-

(ن)

ماده 154. واقعه بوقوع پیوستن حادثه بیمه ای

مقررات تعیین واقعه بوقوع پیوستن حادثه بیمه ای برحسب قرارداد یا گواهی نامه بیمه ای وضع می شود.

ماده 155. محل اجرای فعالیت بیمه ای، بیمه اتکایی و واسطه گری بیمه ای

فعالیت بیمه ای، بیمه اتکایی و کارگزاری بیمه ای می تواند منحصراً در محل استقرار شخص اجرا کننده فعالیت بیمه ای، بیمه اتکایی و کارگزاری بیمه ای (دفتر مرکزی) یا در شعب آنها اجرا شود.

ماده 156. رژیم کاری اشخاص اجرا کننده فعالیت بیمه ای، بیمه اتکایی و واسطه گری بیمه ای اشخاص اجرا کننده فعالیت بیمه ای، بیمه اتکایی و واسطه گری بیمه ای موظفند رژیم کاری فعالیت خود را وضع نموده و برحسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی به بانک مرکزی ارائه نمایند. در صورت تغییر رژیم کاری، اشخاص مندرج در این ماده موظفند برحسب مقررات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی قبلاً به اطلاع بانک مرکزی برسانند.

ماده 157. تعلیق مهلت های وضع شده به موجب قانون

1. به موجب این قانون مهلت های وضع شده برای پذیرش ثبت، صدور مجوز، ثبت حسابداری، اعلام موافقت اولیه، اعلام موافقت، اعلام رضایت یا هر گونه سند حقوقی بر اساس این قانون، به منظور روشن ساختن برخی وقایع مورد نیاز توسط بانک مرکزی می تواند از سوی بانک مرکزی حداکثر تا مهلت 6 ماه به حال تعلیق درآید.

2. در صورت عدم مطلع ساختن شخص درباره عدم درخواست نامه یا هر گونه وساطت شخص برای پذیرش ثبت، صدور مجوز، ثبت حسابداری، اعلام موافقت اولیه، اعلام موافقت، اعلام رضایت یا هر گونه سند حقوقی بر اساس این قانون در مهلت های وضع شده یا تعلیق مهلت وضع شده از سوی بانک مرکزی، اسناد حقوقی مذکور از سوی بانک مرکزی پذیرفته شده محسوب خواهند شد.

ماده 158. معیارهای وخیم شدن وضع مالی

بانک مرکزی برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود می تواند معیارهای وخیم شدن وضع مالی و میزان خلاصه ارزیابی شاخص های فعالیت شرکت ها مندرج در این قانون را وضع نماید. روش شناسی محاسبه و خلاصه ارزیابی شاخص های فعالیت شرکت برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود.

ماده 159. صدور مجوز فعالیت بیمه در کلاس های جدید

1. شرکت فعال برای دریافت مجوز فعالیت بیمه ای در کلاس جدید برحسب فرم و محتوای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی مدارک زیر را به بانک مرکزی ارائه می نماید:

(1) درخواست نامه دریافت مجوز فعالیت بیمه ای با کلاس جدید،

(2) تغییرات انجام شده در برنامه تجاری شرکت،

(3) نتیجه گیری آمارگیر مسئول در خصوص مطابقت سرمایه کلی و حداقل حدنصاب سرمایه کلی

شرکت با الزامات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی،

4) سایر اسناد و مدارک وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.
2. شعبه شرکت فعال ایجاد شده در جمهوری ارمنستان برای اجرای فعالیت بیمه ای در کلاس جدید برحسب نحوه و محتوای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی مدارک زیر را به بانک مرکزی ارائه می نماید:

- 1) درخواست نامه شرکت جهت اجرای فعالیت بیمه در کلاس جدید،
 - 2) تغییرات انجام شده در برنامه تجاری شعبه،
 - 3) نتیجه گیری آمارگیر مسئول در خصوص مطابقت سرمایه کلی و حداقل حدنصاب سرمایه کلی شرکت با الزامات وضع شده به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی،
 - 4) سایر اسناد و مدارک وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.
3. شعبه شرکت خارجی فعال در جمهوری ارمنستان برای دریافت مجوز فعالیت بیمه ای در کلاس جدید برحسب نحوه و محتوای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی مدارک زیر را به بانک مرکزی ارائه می نماید:

- 1) درخواست نامه دریافت مجوز فعالیت بیمه در کلاس جدید،
 - 2) تغییرات انجام شده در برنامه تجاری شعبه،
 - 3) مصوبه یا سند دیگر نهاد ذیصلاح نظارت کننده بر شرکت خارجی پیرامون دادن اجازه یا عدم مخالفت اجرای فعالیت بیمه ای در کلاس جدید به شعبه ایجاد شده در جمهوری ارمنستان،
 - 4) سایر اسناد و مدارک وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی.
4. بانک مرکزی در صورتی به شرکت، شعبه آن یا شعبه ایجاد شده شرکت خارجی در جمهوری ارمنستان اجازه اجرای فعالیت بیمه ای در کلاس جدید می دهد، اگر اجرای چنین فعالیتی مغایر با الزامات قانون یا اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی نبوده و درخواست نامه اجرای فعالیت بیمه ای در کلاس جدید و اسناد پیوستی به آن مطابق با الزامات این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی بوده و در صورت اجرای فعالیت بیمه ای در کلاس جدید وضع مالی شرکت یا شعبه فعال شرکت خارجی در جمهوری ارمنستان وخیم نخواهد شد، یا حقوق و منافع بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده و اشخاص ذینفع نقض نخواهند شد. بانک مرکزی در مهلت 30 روز پس از دریافت درخواست نامه، اجازه اجرای فعالیت بیمه در کلاس جدید را می دهد.

بخش 11. مفاد انتقالی

ماده 160. مفاد انتقالی

1. این قانون چهار ماه پس از تاریخ انتشار آن اعتبار قانونی بدست می آورد.
2. این قانون از ناحیه الزامات مربوط به آمارگیران یک سال پس از انتشار رسمی آن اعتبار قانونی بدست می آورد.
3. بند 1 ماده 27 این قانون از تاریخ اول ژانویه سال 2009 اعتبار قانونی بدست می آورد.
از زمان معتبر اعلام شده این قانون تا تاریخ پرداخت عوارض دولتی سالانه مجوز فعالیت بیمه ای ولی حداکثر در طی 6 ماه، شرکت های فعالی که مطابق با قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بیمه» مصوب 11 ژوئن سال 2004 مجوز دریافت نموده اند می بایستی برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون مجدداً به ثبت برسند و مجوز دریافت نمایند.
4. در طی 6 ماه پس از معتبر اعلام شدن این قانون مجوزهای شرکت هایی که مجدداً به ثبت نرسیده و مجوز دریافت نکرده باشند باطله محسوب خواهد شد. آن شرکت های بیمه که مجوزهای آنها بر اساس این بند باطله محسوب خواهند شد موظفند به مقرر این قانون منحل گردند. در این صورت، اختیارات نهاد ثبت دولتی اشخاص حقوقی بر عهده بانک مرکزی خواهد بود.
5. در طی 6 ماه پس از معتبر اعلام شدن این قانون کارگزاران بیمه ای برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون می بایستی اقدام به دریافت مجوز و ثبت در دفتر ثبت واسطه های بانک مرکزی نمایند، و عاملین بیمه ای نیز می بایستی در دفتر ثبت واسطه های بانک مرکزی به ثبت برسند.
6. از زمان معتبر اعلام شدن این قانون، قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بیمه» مصوب 11 ژوئن

سال 2004 از درجه اعتبار ساقط خواهد شد. ر/غ

رئیس جمهوری ارمنستان: ر. کوچاریان

22 مه سال 2007 - ایروان - 177-ن